د حضرت یرمیاه نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

حضرت یرمیاه

۱ (۱) په دې کِتاب کښې د خِلقیاه د زوئ یرمیاه پېغامونه دی څوک چې د بنیامین په علاقه کښې د عنتوت په ښار کښې د
اِمامانو نه یو اِمام وو. (۲) د مالِک خُدائ کلام په اول ځل په یرمیاه د امون په زوئ یوسیاه د یهوداه د بادشاهت په دیارلسم
کال نازل شو، (۳) او یرمیاه ته دا پېغامونه تر دې چې د یهویقیم د یوسیاه د زوئ د یهوداه بادشاه په ټول حکومت کښې او د
یهوداه بادشاه د یوسیاه د زوئ د صدقیاه د حکومت د یوولسم کال تر پینځمې میاشتې پورې مِلاوېدل کله چې د یروشلم
خلق جلاوطن کړے شوی وُو.

یرمیاه په پېغمبرئ منتخب کېدل

(۴) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او ما ته یې وفرمائیل، (۵) ”ما تۀ د هغه وخت نه پېژندلې چې لا د مور په خېټه
شوے نۀ وې، ستا د پیدا کېدو نه وړاندې مې تۀ غوره کړې او د قومونو دپاره مې نبی مقرر کړې.“ (۶) خو ما ورته ووئیل
چې، ”اے قادر مطلق خُدایه، ما ته خو د صحیح خبرو کولو طریقه هم نۀ راځی ځکه چې زۀ خو لا هلک یم.“ (۷) خو
مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، ”داسې مۀ وایه چې زۀ لا هلک یم ځکه زۀ چې هر چا ته تا ورلېږم نو تۀ به ورځې او هر څۀ
چې درته وایم هغه به ورته وائې. (۸) د خلقو نه مۀ یرېږه، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ دا وایم چې زۀ ستا مل یم، او زۀ به تا
بچ ساتم.“ (۹) نو بیا مالِک خُدائ خپل لاس راوږد کړو، او زما خولې له یې راوړو او راته یې وفرمائیل، ”ګوره، ما خپل
کلام ستا په خولۀ کښې واچولو. (۱۰) نن ما تۀ په قومونو او بادشاهتونو باندې مقرر کړې، او تا ته مې په هغوئ د بېخ نه د
راویستلو، او د هغوئ د رانسکورولو، بربادولو او د اخوا غورزولو، او په هغې د نورو د قائمولو او د کَرلو اختیار درکړو.“

دوه رویاګانې

(۱۱) نو بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او وې فرمائیل، ”یرمیاه، تا ته څۀ ښکاری؟“ ما ورته ووئیل، ”ما ته د بادام د
ونې یوه څانګه ښکاری.“ (۱۲) مالِک خُدائ راته وفرمائیل، ”تا ته ټیک ښکاری، د دې دا مطلب دے چې زۀ د خپل کلام
ساتونکے یم، زۀ چې څۀ وایم چې هغه پوره شی.“ (۱۳) د مالِک خُدائ کلام دوباره په ما نازل شو او وې فرمائیل، ”نور څۀ
وینې؟“ ما ورته ووئیل، ”زۀ د شمال طرف نه دېګ وینم چې څۀ په کښې یشیږی او د دېګ خولۀ زمونږ په طرف راټیټه ده.“
(۱۴) نو مالِک خُدائ ما ته بیا وفرمائیل چې، ”دغه شان به په دې مُلک او څوک چې په کښې اوسیږی په هغوئ به د شمال
نه د جنوب طرف ته افت راښکته شی، (۱۵) نو وګورئ، زۀ قومونه د شمال د بادشاهتونو نه راغونډوم. د دُنیا بادشاهان به
یروشلم او د یهوداه په ټولو ښارونو حمله وکړی او هغوئ به خپل تختونه د یروشلم د ښار په دروازه کښې قائم کړی. (۱۶) نو
زۀ به خپله سزا په خپل غوره شوی قوم نازله کړم او د هغوئ د شرارت په وجه به هغوئ ته سزا ورکړم ځکه چې دوئ زۀ
رد کړم او غېرو خُدایانو ته یې خوشبویانې وسوزولې او د خپلو لاسونو جوړو شوو بُتانو ته یې عبادت وکړو. (۱۷) نو تۀ
یرمیاه اوس ځان تیار کړه، او راپاڅه او هر هغه څۀ چې زۀ درته وایم دا هغوئ ته ووایه. د هغوئ نه مۀ یرېږه، ګنې زۀ به تا د
هغوئ په وړاندې سخت ویروم. (۱۸) ګوره، ما نن تۀ لکه د یو قلعه بند ښار په شان او د اوسپنې ستن، او د پیتلو د دېوال په
شان مضبوط جوړ کړې چې تۀ د ټول مُلک سره مقابله وکړې، کۀ هغه د یهوداه بادشاهان، آفسران، اِمامان او یا د هغې ټول

عوام وی. ۱۹ هغوئ به ستا خلاف وجنګیږی خو کامیاب به نهٔ شی، ځکه چې زهٔ ستا مل يم او زهٔ به تا بچ کړم،" مالِک
خُدائ فرمائی.

خُدائ پاک د بنی اِسرائيلو وفاداری رايادوی

۲ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او راته يې وفرمائيل چې، ۲ "لاړ شه او د يروشلم خلقو ته دا پېغام ورسوه. ما
ته ستاسو د ځوانئ وفاداری ښهٔ ياده ده، چې تاسو به ښځګه لکه د ناوې په شان ما سره مينه کوله او تر دې چې په صحرا
کښې چې په کښې کله هم څهٔ نهٔ کېدل بيا هم تاسو ما پسې راروان وئ. ۳ په هغه ورځو کښې بنی اِسرائيل مالِک خُدائ ته
مقدس خلق وُو او د هغهٔ د فصل وړومبۍ مېوه وه. او چا به چې هغوئ ته نقصان رسولو نو هغوئ به ما مجرمان ګرځول او
په هغوئ به مې مصيبتونه نازلول، ما مالِک خُدائ دا وفرمائيل."

د بنی اِسرائيلو د پلار نيکهٔ ګناه

۴ اے د يعقوب اولاده، اے د بنی اِسرائيلو ټولو قبيلو، د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسئ. ۵ مالِک خُدائ فرمائی،
"ستاسو پلار نيکهٔ په ما کښې څهٔ غلطی ليدلې وه چې هغوئ زما نه دومره لرې شول؟ هغوئ د بېکاره بُتانو عبادت شروع
کړو او په خپله هم بېکاره شول. ۶ هغوئ دا تپوس قدرې هم ونهٔ کړو چې، "مالِک خُدائ چرته دے، چا چې مونږ د
مِصر نه رابهر کړو، او په هغه صحرا کښې يې زمونږ لارښودنه وکړه چې د ميرو او کندو کپرو مُلک وو، هر طرف ته خُشکه
او تيارهٔ وه چې په کومه زمکه کښې نهٔ چا سفر کولو او نهٔ په کښې څوک اوسېدل؟" ۷ ما تاسو د باغونو نه ډک او
زرخيزه مُلک ته راوستلئ چې د دې د مېوو او د نورو ښو څيزونو نه خوند واخلئ. خو کله چې تاسو په هغه مُلک کښې
ورداخل شوئ نو هغه تاسو په ګناه سره پليت کړو او په دې وجه مو زما ميراثی مُلک قابل نفرت وګرځولو. ۸ اِمامانو هم
دا تپوس ونهٔ کړو چې، "مالِک خُدائ چرته دے؟" او تر دې چې د شريعت خادمانو هم زهٔ ونهٔ پېژندم، د قوم مشرانو زما
خلاف سرکشی وکړه، او د هغوئ نبيانو د بعل د بُت پېغام اورولو او د بېکاره بُتانو پيروی او عبادت يې کولو."

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو خلاف اِلزام

۹ مالِک خُدائ فرمائی چې، "نو په دې وجه به زهٔ د خپلو خلقو خلاف اِلزام ولګوم. او زهٔ به ستاسو په اولاد هم نسل در
نسل اِلزام ولګوم. ۱۰ مغرب طرف ته د سمندر په بله خوا کښې د قبرص جزيرې ته لاړ شه او وګوره، او د مشرق طرف
ته د قيدار مُلک ته څوک ولېږه چې په غور سره لټون وکړی چې آيا د دې نه وړاندې هم داسې کار شوے دے؟ ۱۱ تاسو
چرې يو قوم داسې هم ليدلے دے چې د خپلو خُدايانو نه اوړېدلی وی کوم چې په حقيقت کښې خُدائ پاک هم نهٔ دے؟ نه،
بلکل نه. خو زما غوره شوے قوم زهٔ خپل جلالی مالِک خُدائ پرېښودم او زما په ځائ يې د بېفائدې بُتانو عبادت وکړو.
۱۲ اے آسمانونو تاسو خوف زده شئ او پرېشانه شئ،" مالِک خُدائ فرمائی، ۱۳ "ځکه چې زما خلقو دوه ګناهونه کړی
دی، يو دا چې هغوئ زهٔ چې د ژوندون د اوبو چينه يم پرېښودے يم، او بل دا چې د خپل ځان دپاره يې مات شوی تالابونه
جوړ کړی دی په کوم کښې چې اوبهٔ نهٔ ايساريږی."

د بې‌وفائۍ نتیجه

۱۴ ”ولې بنی اِسرائیلیان غلامان دی څهٔ؟ ولې هغوئ غلامان پېدا شوی دی څهٔ؟ نو بیا ولې هغوئ اغوا کړے شول؟ ۱۵
هغوئ د غړمبېدونکو زمرو په شان په دوئ باندې حمله وکړه، او د دوئ د زمکې نه یې صحرا جوړه کړه، او ښارونه یې ورته
وسوزول او د اوسېدو نه یې وویستل. ۱۶ د دې نه علاوه، د میمفِس او د تحفنحیس خلق راغلل او ستاسو سرونه یې
وخرائبل او غلامان یې جوړ کړئ. ۱۷ اے بنی اِسرائیلو، ولې دا تاسو په خپله په خپل ځان نهٔ دی کړی څهٔ؟ کله چې مالِک
ستاسو خُدائ پاک ستاسو رهنمائی کوله نو بیا په هغه وخت کښې تاسو هغه پرېښودو. ۱۸ نو بیا مِصر ته د تلو او د
دریائے نیل د اوبو څښلو څهٔ فائده ده؟ او بیا اسور ته د تلو او د فرات د سیند د اوبو څښلو څهٔ فائده ده؟ ۱۹ ستاسو
شرارت به تاسو له سزا درکړی، او زما نه ستاسو د اوړېدو په وجه به تاسو ورټلے شئ. نو بیا تاسو په دې غور وکړئ او
ځان خبر کړئ چې دا به ستاسو دپاره څومره بده او ترخه وی کله چې تاسو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک پرېږدئ او
تاسو د هغهٔ نه، نهٔ یرېږئ،“ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی.

د مالِک خُدائ عبادت پرېښودل

۲۰ ”اے بنی اِسرائیلو، تاسو د ډېر پخوا نه زما جغ د خپل څټ نه اخوا کړے دے او زما نه مو اِنکار کړے دے. تاسو
ووئیل، ”زهٔ به نور ستا بندګی نهٔ کوم.“ په هره لوړه غونډۍ او د هرې شنې ونې لاندې څملاستئ او د کنجرو په شان مو زنا
وکړه. ۲۱ ما تاسو د نورو انګورو د ښو بوټو د مینځ نه غوره کړئ او په زمکه مې وکرلئ خو بیا تاسو ولې فاسد او په
خراب او ځنګلی انګورو بوټی بدل شوئ؟ ۲۲ کهٔ څهٔ هم تاسو خپل ځان په سوډا او ډېر صابون باندې ووینځئ، خو بیا هم
ستاسو د ګناه داغونه زما په وړاندې دی.“ دا د قادر مطلق خُدائ وینا ده. ۲۳ ”تهٔ څنګه وائې چې ما خپل ځان نهٔ دے
ګنده کړے او د بعل د بُت پیروی مې نهٔ ده کړې؟ ګوره تا په هغه دره کښې څنګه رفتار وکړو. لږ ځان سره سوچ وکړه چې
تا هلته څهٔ کړی دی. تهٔ هغه اوښه یې چې وار یې راوړے وی او اخوا دیخوا منډې وهی، ۲۴ تهٔ لکه د هغه ځنګلی خرې په
شان یې چې په دښته کښې په مستئ راغلې وی او آوازونه شروع کړی نو څوک د هغې شهوت قابو کولے شی؟ او هر یو
صحرائی خر به بغېر د تکلیف نه په هغې باندې سورېدے شی او هغه به خپله هغوئ ته نزدې ورځی ځکه چې هغه په مستئ
کښې راغلې وی. ۲۵ نو بیا دومره منډې مهٔ وهه چې خپلې دې وشلیږی او مرئ دې اوچه شی. نو بیا تا ووئیل، چې نه، دا
خبرې زما دپاره بې‌فائدې دی، زهٔ د غېرو د بُتانو سره مینه کوم، او زهٔ به د هغوئ پیروی کوم.“

بنی اِسرائیل به وشرمیږی

۲۶ ”اے بنی اِسرائیلو ستاسو ټول قوم او بادشاهان، مشران، اِمامان، او نبیان داسې شرمنده شئ لکه څنګه چې یو غل
ونیولے شی او شرمنده وی. ۲۷ دوئ د لرګی نه جوړ شوی بُت ته وائی چې تهٔ زما پلار یې، او د کانی نه جوړ شوی بُت ته
وائی چې تهٔ زما مور یې. دوئ ټولو ما ته د مخ په ځائ شا کړې ده، خو چې کله هم څهٔ تکلیف ورباندې راشی نو بیا ما ته
خواست کوی چې راشه او مونږ ته خلاصون راکړه. ۲۸ نو بیا هغه معبودان چرته دی کوم چې تاسو د خپل ځان دپاره
جوړ کړی دی؟ نو بیا کهٔ دوئ کولے شی نو را دې شی او د مصیبت په وخت کښې دې تاسو له خلاصون درکړی. ځکه
چې اے یهوداه، ستاسو خو دومره ډېر معبودان دی لکه څومره چې ستا ښارونه دی.“ ۲۹ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”نو
بیا تاسو ولې په ما اِلزام لګوئ؟ تاسو ټولو زما خلاف سرکشی کړې ده. ۳۰ ما ستاسو خلقو ته بې‌فائدې سزا ورکړه، ځکه

چې هغوئ زما اصلاح کول ونۀ منل. خو تاسو لکه د غرمبېدونکی زمری په شان په خپلو نبیانو حمله وکړه او هغوئ مو قتل
کړل. ۳۱ اے موجوده نسلونو، د مالِک خُدائ په کلام باندې غور او فکر وکړئ، ولې زۀ د بنی اِسرائیلو دپاره د صحرا او یا
د تورې تیارې زمکې په شان وم څۀ؟ نو بیا ولې زما قوم داسې وائی چې اوس دوئ زما نه آزاد شُو، او بیا به هیڅکله ما ته
واپس رانۀ شی؟ ۳۲ ولې یوه پېغله خپل کالی هېروی، او یا یوه ناوې خپل د وادۀ سنګار او جامې هېروی څۀ؟ خو زما خلقو
زۀ بې‌حده هېر کړے یم. ۳۳ د معشوقو په پیدا کولو کښې تاسو څومره ماهر یې. تر دې چې بدکاره ښځه به هم ستاسو نه
چل زده کړی. ۳۴ ستاسو لمن د بې‌ګناه غریبانانو په وینو داغې شوې ده، سره د دې چې هغوئ تاسو په غلا کولو کښې نۀ
دی نیولی. د دې هر څۀ باوجود ۳۵ بیا هم تۀ وائې چې، "ما هیڅ نۀ دی کړی زۀ بې‌ګناه یم، مالِک خُدائ خو ما ته غصه نۀ
دے." خو زۀ به تا له سخته سزا درکړم ځکه چې تۀ وائې چې، "زۀ بې‌ګناه یم." ۳۶ تۀ کله دلته او کله هلته ځې راځې نو بیا
ولې دومره زر خپلې لارې بدلوې؟ تۀ به د مِصر نه داسې وشرمېږې لکه څنګه چې تۀ وړاندې د اسور نه شرمېدلے وې. ۳۷
تۀ به د هغه ځائ نه هم لاس په سر شرمنده وځې، ځکه چې په چا تا بهروسه کوله مالِک خُدائ هغوئ رد کړل نو تاسو به د
هغوئ نه هیڅ امداد حاصل نۀ کړئ."

مالِک خُدائ سره د بنی اِسرائیلو بې‌وفائی

۳ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، "کۀ یو سړے خپله ښځه طلاقه کړی او د هغۀ نه جدا شی او بیا هغه د بل چا سره وادۀ وکړی
نو آیا بیا اول خاوند ته د دې سره د دوباره وادۀ کولو اجازت شته څۀ؟ بلکل نه، ولې چې په داسې کولو به ټوله زمکه پوره
پلیته نۀ شی څۀ؟ خو اے اِسرائیله لکه څنګه چې یوه زناکاره ښځه په ډېرو سړو پسې ګرځی دغه شان تاسو په ډېرو بُتانو
پسې وګرځېدئ نو اوس تاسو غواړئ چې ما ته دوباره راشئ څۀ؟ ۲ د اوچتو خُشکو غرونو طرف ته نظر وکړه او وګوره
چې آیا هلته په هغې کښې داسې ځائ شته چې تۀ په کښې بې‌حرمته شوے نۀ یې؟ د لارې په خوا کښې تۀ د زنا دپاره یارانو ته
داسې ولاړه وې، لکه چې یو کوچے په صحرا کښې په انتظار ناست وی. تا د زناکارۍ او شرارت په وجه ټوله زمکه پلیته
کړې ده. ۳ نو باران په دې وجه ایسار شوے وو او د سپرلی څاڅکی ونۀ ورېدل. نو دا چې تا د کنجری شکل نیولے دے
او تا له هیڅ شرم نۀ درځی. ۴ تۀ د دومره بې‌شرمۍ باوجود بیا هم ما ته وائې چې، "اے پلاره، کله چې زۀ وړه وم، تا ما
سره مینه کوله، ۵ ولې تۀ به د تل دپاره ما ته په قهر یې څۀ؟ ولې ستا غضب به د تل دپاره په مونږ باندې وی څۀ؟" تۀ خو
داسې وائې مګر څومره بدعملی چې تا نه کېدے شی دومره کوې."

توبه کول

۶ د یوسیاه بادشاه د حکومت په دوران کښې مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "تا هغه څۀ ولیدل کوم چې بې‌وفا اِسرائیل
کړی دی؟ لکه د یوې بدکارې ښځې په شان هغې په هر یو اوچت غرۀ او د هرې شنې ونې د سورې لاندې زنا کړې ده. ۷
زما خیال دا وو چې د دې هر څۀ کولو نه وروستو به هغه ما ته واپس راوګرځی. خو دا راونۀ ګرځېده او د دې بې‌وفا خور
یهوداه دا هر څۀ ولیدل. ۸ ما بې‌وفا اِسرائیل ته د هغې د زناکارۍ په وجه طلاق نامه ورکړه او ومې شړله نو بیا ما ولیدل
چې د هغې خور یهوداه نۀ یرېدله. هغه هم بهر ووتله او زناکاری یې شروع کړه. ۹ ځکه چې د اِسرائیل دغه بدکاری هغې ته
ډېره بې‌اهمیته ښکارېده نو هغې هغه زمکه پلیته کړه چې د کاڼو او لرګو د بُتانو سره یې زنا شروع کړه. ۱۰ خو د دې هر څۀ
باوجود، د هغې بې‌وفا خور یهوداه ما ته په پوره زړۀ سره راونۀ ګرځېدله، خو صرف په ظاهری شکل سره زما طرف ته
راواپس شوه. دا د مالِک خُدائ فرمان دے." ۱۱ نو بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، "خو بیا دا چې بې‌ایمانه اِسرائیل

د دوکه باز يهوداه نه صادق دے.“ ۱۲ هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”د شمال طرف ته لاړ شه او هغوئ ته ووايه، اے بې‌ايمانه
اِسرائيله، مالِک خُدائ فرمائی ما ته راواپس شه. زۀ به په غصې سره نور تا ته نۀ ګورم، ځکه چې زۀ رحم کوونکے يم،
مالِک خُدائ فرمائی، او نۀ به زۀ د تل دپاره تا ته غصه يم. ۱۳ تۀ صرف د خپلو ګناهونو اقرار وکړه چې ګناهګار يم او تا د
خپل مالِک خُدائ خلاف سرکشی کړې ده، او تا د هرې شنې ونې د لاندې د پردو بُتانو عبادت کړے دے او زما د کلام
تابعداری دې نۀ ده کړې، مالِک خُدائ دا فرمائی. ۱۴ اے بې‌ايمانه خلقو، راواپس شئ ځکه چې زۀ ستاسو مالِک يم. زۀ به
ستاسو د ښارې نه يو او د هرې قبيلې نه دوه دوه کسان خوښ کړم او صيون ښار ته به مو واپس راولم. ۱۵ زۀ به تاسو له
د شپونکو په شان مشران درکړم چې زما سوچ لری او تاسو ته په عِلم او عقل سره هدايت کوی. ۱۶ نو کله چې ستاسو د
خلقو شمېر په هغه مُلک کښې ډېر شی، مالِک خُدائ فرمائی، نو تاسو به په هغه ورځو کښې د خُدائ د لوظ صندوق ذکر نۀ
کوئ او هم به ستاسو خيال ته دا نور نۀ راځی، او نۀ به هغه يادوئ، او نۀ به د هغې د ضرورت احساس تاسو ته کيږی، او نۀ
به هغه دوباره جوړ کړئ. ۱۷ نو په دغه وخت کښې به دوئ يروشلم ته د ”مالِک خُدائ تخت“ وائی، او ټول قومونه به په
يروشلم کښې راټول شی او د مالِک خُدائ نوم له به عزت ورکړی. او دوئ به نور د خپل سرکشه او شريره زړونو پيروی نۀ
کوی. ۱۸ نو په دغه ورځو کښې به د يهوداه خاندان د اِسرائيل د خاندان سره يوځائ شی او په شريکه به دوئ د شمال د
جلاوطنۍ د مُلک نه هغه مُلک ته واپس راشی کوم چې ما ستاسو پلار نيکۀ له په ميراث کښې ورکړے وو.“

د خُدائ پاک د غوره شوی خلقو بُت پرستی

۱۹ ”مالِک خُدائ په خپله فرمائی چې اے بنی اِسرائيله، ما غوښتل چې زۀ تا سره د خپل بچی په شان سلوک وکړم او د
خپلې خوښې مُلک او زمکه درکړم، چې د نورو مُلکونو په نسبت ښکلې او شانداره وی. زما دا خيال وو چې تۀ به ما ته خپل
پلار ووائې او زما نه به وانۀ وړې. ۲۰ خو تۀ ما سره بې‌وفا شوې د هغې ښځې په شان څوک چې خپل خاوند سره بې‌وفا
وی. مالِک خُدائ دا فرمائی. ۲۱ د خُشکو غرونو په اوچتو سرونو باندې د بنی اِسرائيليانو د ژړا او فرياد شور اورېدلے
شی، ځکه چې هغوئ غلطه لار اختيار کړې ده او خپل مالِک خُدائ يې هېر کړے دے. ۲۲ اے بې‌وفا بچو ما ته راواپس
شئ زۀ به ستاسو بې‌وفائی له شفا درکړم. اے مالِکه خُدايه، مونږ به تا ته راواپس کيږُو ځکه چې تۀ مالِک خُدائ زمونږ
خُدائ پاک يې. ۲۳ مونږ چې په زور شور سره د غرونو او غونډو په سرونو د بُتانو کوم عبادت کړے دے دا په رښتيا سره
دوکه وه، د بنی اِسرائيل خلاصون په يقين سره صرف په مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دے. ۲۴ د اول نه تر آخره پورې
دې شرمناک د بعل بُت زمونږ د پلار نيکۀ د محنت مېوه، د دوئ رمې او څاروی، زامن او لوڼه ټول قبضه کړی دی. ۲۵
مونږ له په کار دی چې بې‌عزتی او شرم قبول کړُو او په شرمونو پټ شُو. ځکه چې مونږ د خپل پلار نيکۀ سره د خپل مالِک
خُدائ زمونږ خُدائ پاک په خلاف ګناه کړې ده. د اول نه تر آخره پورې مونږ د خپل مالِک خُدائ پيروی نۀ ده کړې.“

د توبې دعوت

۴ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، کۀ چرې تاسو واپس ما له راتلل غواړئ نو ما له واپس راشئ. کۀ چرې
تاسو خپل پليت بُتان زما د نظر نه اخوا کړئ او نور نۀ ګمراه کېږئ، ۲ کله چې تاسو قسم خورئ چې، ”مالِک خُدائ
ژوندے دے“ نو په رښتيا، اِنصاف، او صداقت سره خپله وعده پوره کوئ، نو بيا به تۀ د دُنيا قومونو ته د برکت ذريعه
وګرځې او ټول قومونه به ستا په وجه زما نوم ته جلال ورکړی.“ ۳ مالِک خُدائ د يهوداه او يروشلم خلقو ته فرمائی، ”د
خپلو زړونو په سخته زمکه کښې يوه وکړئ او په ازغو کښې تخم مۀ کَرئ. ۴ اے د يهوداه او د يروشلم خلقو خپل زړونه

ما ته وقف کړئ، هسې نه ستاسو د بدو اعمالو په وجه زما د قهر اور بل شی نو هغه به تاسو مکمل وسوزوی او بیا به داسې
هیڅ څوک نۀ وی چې هغه مړ کړی.“

د شمال د خوا نه د افت اعلان

۵ په یهوداه کښې اعلان وکړئ او یروشلم ته اِطلاع ورکړئ او ورته ووایئ، ”په ټول مُلک کښې بیګل وغږوئ. په زوره
چغې ووهئ. او ورته ووایئ، راشئ، محفوظو ښارونو کښې پناه واخلئ. ۶ د صیون طرف ته د تېښتې دپاره جنډا اوچته
کړئ او په منډه محفوظ ځائ ته وتښتئ. ځکه چې زۀ د شمال د خوا نه افت او سخته تباهی راولم. ۷ د ځنګل د زمری په
شان د قومونو سخت او تباه کوونکے دشمن د خپل غار نه راووتو، هغه د خپل ځائ نه راروان دے چې ستاسو زمکه تباه
کړی او ستاسو ښارونه به وران ویجاړ کړی او هغه به خالی پاتې شی. ۸ د ماتم او ټاټ جامې واغوندئ، ژړا او ویر
وکړئ. ځکه چې د مالِک خُدائ سخت قهر تر اوسه پورې په مونږ باندې دے. ۹ مالِک خُدائ فرمائی، په هغه ورځ به
بادشاهان او آفسران حوصله بائیلی، د اِمامانو به د یرې نه وېښتۀ ودریږی او پېغمبران به د یرې نه جام پاتې شی.“ ۱۰ بیا
ما ووئیل، ”اے قادر مطلق خُدایه، دا خلق او یروشلم ستا په هغه وینا دوکه شُو کومه چې تا کړې وه چې تاسو به پوره په
امن کښې اوسیږئ، خو په دې کښې تُوره زمونږ د مرۍ دپاسه سوره شوه.“ ۱۱ په دغه وخت کښې به دې خلقو او یروشلم
ته ووئیلے شی چې، ”زما عزیزانو. د صحرا د اوچتو غونډیو نه به سوزونکی هوا په تاسو راشی، دا به هغه ښۀ هوا نۀ وی چې
دانې د بوسو نه جدا کوی. ۱۲ خو زما د خوا نه به ډېره تیزه هوا لکه د طوفان راشی نو اوس زۀ خپله فیصله او سزا د
ستاسو په خلاف اعلانوم.“

د یهوداه محاصره کېدل

۱۳ وګورئ، دشمن لکه د وریځو په شان زمونږ خوا ته راروان دے. د هغۀ جنګی ګاډی لکه د تېز طوفان په شان راروانې
دی او د هغۀ آسونه د باز نه تېز دی. په مونږ افسوس، مونږ تباه او برباد شُو. ۱۴ اے یروشلمه، خپل زړۀ د ګناه او شرارت
نه ووینځه، نو دغه شان به تۀ خلاصون حاصل کړې. ترڅو پورې به تۀ په خپل زړۀ کښې د ګناه سوچونه کوې؟ ۱۵ یو آواز
د دان نه د بد خبر اعلان کوی او د اِفرائیم د غونډیو نه د افت راتلو خبردارے ورکوی. ۱۶ د دُنیا غیر قومونو ته خبردارے
ورکړه او یروشلم ته اعلان وکړه چې، ”ستاسو او د یهوداه د ښارونو خلاف د جنګ چغې وهونکے غټ لښکر د لرې مُلک
نه راروان دے. ۱۷ دوئ به یروشلم داسې محاصره کړی لکه چې سړی د پټی د حفاظت کوی، ځکه چې د دې خلقو د مالِک
خُدائ نه سرکشی کړې ده، مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۱۸ اے یهوداه، ستا خپل چال چلن دا مصیبت په تا نازل کړے
دے. دا ستا سزا ده. او دا څومره ترخه ده. او دا څومره زړۀ سورے کوونکې ده.“

د یرمیاه پریشانه کېدل

۱۹ وای! وای! زۀ په درد او مصیبت کښې راګېر شوم. زړۀ مې درزیږی نور زۀ چپ پاتې کېدے نۀ شم. ځکه چې ما د
دشمن د جنګ د بیګل آوازونه واورېدل او د دوئ د جنګ د ناروا شور آوازونه مې واورېدل. ۲۰ د تباهۍ او بربادۍ چپې
پرله پسې په مُلک راخورې شوې، هر طرف ته مُلک تباه شو، ناګهانه زما خېمې تباه شوې، او په یوه لحظه کښې زما پناه
ګاه تباه شوه. ۲۱ ترڅو پورې به زۀ د جنګونو دا جنډې ګورم او ترڅو پورې به د بیګلو آوازونه اورم؟ ۲۲ مالِک خُدائ
فرمائی، ”زما خلق کم عقل دی، هغوئ ما نۀ پېژنی. هغوئ لکه د ناپوهه ماشومانو په شان عقل نۀ لری. په ورانی کښې ډېر

پوهه دی خو په نېکئ کولو نۀ پوهېږی.“

د راتلونکې تباهۍ په حقله د يرمياه رويا

۲۳ ما په زمکه باندې نظر واچولو زمکه خالی وه او هيڅ په کښې نۀ وُو، او چې آسمان ته مې وکتل نو هلته هم رڼا نۀ وه.
۲۴ په غرونو باندې مې نظر واچولو نو دا خوځېدل او غونډۍ هم ټالونه خوړل. ۲۵ ما هرې خوا ته وليدل خو څوک هم
راته ښکاره نۀ شو، او ټول مارغان هم تښتېدلی وُو. ۲۶ ما هغه زرخيزه پټی وليدل چې په شاړو بدل شوی وُو. او ښارونه
وران ويجاړ شوی وُو، چې د مالِک خُدائ په يرووونکې غصې سره چخنې شوی وُو. ۲۷ مالِک خُدائ فرمائی، ”ټوله زمکه به
تباه شی خو زۀ به بيا هم دا په پوره توګه نۀ تباه کوم. ۲۸ نو په دې وجه به زمکه ماتم کوی، او بره آسمان به تک تور شی.
ځکه چې ما دا وفرمائيل او د خپلې خبرې نه به وانۀ وړم. ما دا فېصله کړې ده دا به بدله نۀ کړم.“ ۲۹ د ښار خلق چې د
فوجيانو د آسونو او د غشو ليندو شور او درزار واوری نو تښتی. او هر يو کس ځنګلونو او غرونو ته پناه وړی او هر يو ښار
به خالی شی او هيڅ څوک به پاتې نۀ شی. ۳۰ اے تباه او لوټ شويه ښاره، تۀ اوس څۀ کوې؟ تۀ ولې سرې جامې اچوې
او د سرو کالے استعمالوې او سترګې توروې؟ تۀ هسې فضول خپل ځان سينګاروې. ستا عاشقانو تۀ نامنظوره کړے يې او
ستا نه نفرت کوی او هغوئ ستا وژل غواړی. ۳۱ ما داسې ژړا واورېدله لکه چې د يوې ښځې د ماشوم د پېدا کېدو وخت
وی، داسې زبيرګی وُو لکه څنګه چې يوه ښځه په وړومبی ماشوم کوی. زما لور صيون ژاړی او سلګۍ وهی، او خپل لاس
يې د امداد دپاره اوږد کړے دے او وائی، ”افسوس په ما! زۀ تباه شوم او چې د خپلو قاتلانو د وړاندې تکه زېړه او بېوسه
شوې يمه.“

د يروشلم ګناهونه

۵ ۱ د يروشلم په کوڅو کښې ښکته پورته منډې ووهئ. اخوا ديخوا په غور سره وګورئ او په چوکونو کښې لټون
وکړئ. کۀ چرې تاسو داسې يو کس هم پېدا کړئ چې هغه صداقت او اِنصاف کوی او په رښتياو پسې ګرځی، نو زۀ به دا
ښار نۀ تباه کوم. ۲ کۀ څۀ هم چې دوئ زما په نوم قسم خوری چې، ”مالِک خُدائ ژوندے دے،“ خو بيا هم دوئ دروغ
وائی. ۳ اے مالِکه خُدايه ستا سترګې صداقت ليدل غواړی. کۀ څۀ هم چې تا دوئ ووهل خو دوئ ته پرې څۀ خفګان ونۀ
رسېدو، تا هغوئ ته سزا ورکړه خو بيا هم دوئ اصلاح نۀ شُو. او دوئ خپل زړونه د کاڼی نه هم سخت کړل او د توبې
ويستلو نه يې اِنکار وکړو. ۴ نو بيا ما سوچ وکړو چې، ”دا خو غريبانان او جاهله مخلوق دے، دوئ ځکه بېوقوفه کارونه
کوی چې د مالِک خُدائ لار نۀ پېژنی او د هغۀ د حکمونو نه ناواقفه دی. ۵ نو زۀ به د دوئ مشرانو له لاړ شم او هغوئ
سره به خبرې وکړم. نو دوئ به ضرور د مالِک خُدائ د لارو او حکمونو نه خبر وی.“ خو افسوس چې دې مشرانو هم د
مالِک خُدائ د تابعدارۍ زنځير او جغ مات کړو او د خپلو ځانونو نه يې اخوا کړے وو. ۶ نو په دې وجه به د ځنګل نه
زمرے راشی او دوئ به وخوری، او د دشتو نه به ليوۀ راشی او دوئ به برباد کړی، او پړانګ به ورته پټ کښېنی ترڅو چې
څوک هم د ښار نه رابهر شی نو هغه به ټوټې ټوټې کړی. ځکه چې هغوئ غټ سرکشه دی او په څو ځله مرتد شوی دی. ۷
مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زۀ څنګه تاسو معاف کړم؟ ستاسو بچو زۀ پرېښے يم او دوئ په هغه معبودانو يقين وکړو چې په
حقيقت کښې هغه رښتينی نۀ دی. کۀ څۀ هم ما د هغوئ ټول ضرورتونه پوره کړل، خو هغوئ لکه د بېوفا ښځې په شان زنا
وکړه او د چکلې مخې ته يې قطارونه جوړ کړل. ۸ دوئ لکه د ښۀ خړبه مستو آسونو په شان دی چې هر يو د خپل
ګاونډی د ښځې پسې هنيږی.“ ۹ مالِک خُدائ فرمائی، ”ولې زۀ دوئ ته د دې بېشرمه کارونو په وجه سزا ورنۀ کړم څۀ؟

او ولې د داسې قوم نه بدله وانه خلم څۀ؟ ۱۰ لاړ شئ او د هغوئ د انګورو باغونه تالا والا کړئ خو بلکل په پوره توګه يې مۀ
تباه کوئ. او د انګور بوټي څانګې راماتې کړئ، ځکه چې دا خلق زما نۀ دى.“ ۱۱ مالِک خُدائ دا فرمائى، ”د اِسرائيل او
يهوداه خلقو ما سره هر قسمه بېوفائى او خيانت کړے دے.“

مالِک خُدائ اِسرائيل رد کړل

۱۲ دوئ د مالِک خُدائ په حقله دروغ ووئيل او وائى، ”هغه به مونږ سره هيڅ هم نۀ کوى. په مونږ به مصيبت نۀ راځى.
قحط او جنګ به هم په مونږ باندې نۀ راځى.“ ۱۳ دوئ وائى، ”پېغمبران هسې فضول خبرې کوى او دوئ سره د خُدائ
پاک له طرف نه پېغام نشته. د کوم مصيبت نه چې مونږ يروى هغه دې په دوئ باندې په خپله راشى.“ ۱۴ نو ځکه مالِک
خُدائ ربُ الافواج خُدائ فرمائى، ”اے يرمياه، نو لکه څنګه چې دوئ داسې خبرې کوى نو زۀ هم خپل کلام ستا په خولۀ
کښې لکه د اور په شان اچوم او دوئ نه خشاک جوړوم چې دوئ وسوزوى. ۱۵ مالِک خُدائ فرمائى، اے اِسرائيله، زۀ به
د لرې ځائ نه ستا خلاف يو زورَور او پخوانے قوم راولېږم چې په تا حمله وکړى چې تۀ يې په ژبه او خبرو باندې نۀ
پوهېږې. ۱۶ د هغوئ سره وژونکى غشى دى او ټول تکړه او زورَور فوجيان دى. ۱۷ هغوئ به ستاسو فصلونه او خوراک
لواړ تبر کړى، هغوئ به ستاسو زامن او لوڼه ووژنى. هغوئ به ستاسو رَمې او څاروى تباه کړى، او هغوئ به ستاسو د
انګورو او د اينځر ونې تباه کړى. تاسو چې په کومو محفوظو ښارونو باندې بهروسه کوئ نو د هغې لښکرې به يې تباه برباد
کړى. ۱۸ مالِک خُدائ فرمائى چې، خو بيا هم په هغه ورځو کښې به زۀ تاسو په مکمل توګه نۀ تباه کوم. ۱۹ اے يرمياه
کۀ چرې خلق تا نه تپوس وکړى چې دا هر څۀ زمونږ مالِک خُدائ پاک ولې مونږ سره وکړل؟ نو تۀ دوئ ته ووايه، چې تاسو
خپل حقيقى خُدائ پرېښودو او د هغۀ په ځائ مو په خپل مُلک کښې د غېرو معبودانو خِدمت وکړو، نو په دې وجه به تاسو
په پردى وطن کښې د پردو خلقو خِدمت وکړئ.“

د يعقوب اولاد ته اعلان

۲۰ مالِک خُدائ وفرمائيل چې، ”د يعقوب اولاد ته اعلان وکړه، د يهوداه خلقو ته ووايه، ۲۱ اے کم عقلو او بېشعوره
خلقو، تاسو سترګې لرئ خو وينئ نه او غوږونه لرئ خو اورئ نه، ما ته غوږ ونيسئ. ۲۲ مالِک خُدائ فرمائى، تاسو به زما
نه نۀ يرېږئ څۀ؟ تاسو به زما په حضور کښې د يرې نه نۀ رېږدېږئ څۀ؟ ما د سمندر دپاره د شګو حد مقرر کړے دے، دا
مې ورته ابدى او پوخ حد مقرر کړے دے. کله چې سمندر په زور او مستۍ کښې هم راشى او د هغې چپې ډېر شور او زور
هم وکړى خو بيا هم د مقرر شوى حد نه نۀ شى اوړېدلے. ۲۳ خو زما قوم سرکشه او د ضدناکو زړونو لرونکى دى. دوئ
زما نه واوړېدل او زۀ يې پرېښودلم. ۲۴ دوئ هيڅکله خپل ځان سره دا نۀ دى وئيلى چې، راځئ د مالِک خُدائ نه يره
وکړُو، څوک چې په مونږ باندې د منى او سپرلى موسم کښې بارانونه راوروى، او هغه مونږ ته د رېبلو موسم په مقرره وخت
کښې راولى. ۲۵ ستاسو غلطيانو تاسو د دې عجيبه برکتونو نه محرومه کړئ. ستاسو ګناهونو تاسو د دې ښۀ څيزونو نه
منع کړئ. ۲۶ زما د غوره شوى قوم په مينځ کښې شريران پيدا کيږى. هغوئ لکه د مارغانو د ښکاريانو په شان په انتظار
کښې ناست دى، دوئ د خلقو دپاره دام خورَوى ترڅو هغوئ په کښې راګير کړى. ۲۷ لکه څنګه چې د يو ښکارى پنجره د
مارغانو نه ډکه وى، نو هم دغه شان د دوئ کور هم د شرارت او فساد نه ډک وى. هم دا وجه ده چې دوئ ډېر زورَور او
مالداره شوى دى، ۲۸ ښۀ خورى او څربه کيږى او د هغوئ د بدو کارونو څۀ حد نشته دے. او نۀ هغوئ د يتيمانانو سره
مدد کوى چې ورته هغه څۀ مِلاو شى کوم يې چې حق دے، او نۀ د غريبانانو مدد کوى. ۲۹ نو مالِک خُدائ فرمائى چې،

آیا زۀ دوئ ته په دې بدو کارونو کولو سره سزا ورنۀ کړم څۀ؟ او د داسې قوم نه بدله وانۀ خلم څۀ؟ ۳۰ کوم کارونه چې په
دې مُلک کښې وشو هغه خراب او قابل نفرت دی. ۳۱ پېغمبران د دروغو پېغامونه ورکوی، او اِمامان هم د خپلې مرضۍ
حکومت کوی. او زما غوره شوے قوم هم دا سلوک خوښوی. نو تۀ ما ته دا ووایه چې هرکله دا هر څۀ ختم شی نو تاسو به
څۀ کوئ؟“

د یروشلم محاصره کېدل

۶ ۱ اے د بنیامین خلقو، د خپل ځان د بچ کېدو دپاره منډه کړئ او د یروشلم نه وتښتئ. په تقوع کښې بیګل وغږوئ او
په بیت‌هکرم کښې د خطرې اعلان وکړئ. ځکه چې د شمال طرف نه لوئ افت او بربادی راروانه ده. ۲ زما د صیون
ښکلې او نازکې لورې تۀ زما خوښه یې خو زۀ به دې تباه کړم. ۳ تا به دشمن داسې محاصره کړی لکه څنګه چې شپانو د
ښار نه ګېرچاپېره خېمې لګولې وی. هر یو به خپل فوجی ته د تباه کولو ځائ ورښائی. ۴ دوئ به چغې وهی، ”راشئ او د
جنګ دپاره تیار شئ. راځئ چې مونږ د غرمې په وخت حمله وکړُو. خو افسوس چې اوس ډېر ناوخته شو، د ورځ رڼا په
ختمېدو شوه، او د ماښام تیارې راخورې شوې. ۵ راځئ چې د شپې په تیارۀ کښې حمله وکړُو او ټول محلونه یې تباه
کړُو.“ ۶ مالِک ربُ الافواج خُدائ فرمائی چې، ”ونې یې ووهئ، او د خاورو د ډېرو نه د یروشلم محاصره وکړئ. دې ښار
ته دې سزا ورکړے شی، ځکه چې په دې کښې د ظلم او زیاتی نه بغېر نور څۀ په نظر نۀ راځی. ۷ لکه څنګه چې د یو
کوهی نه تازه اوبۀ راوځی، دغه شان د دې ښار نه تازه تازه فساد او شرارت راوځی. د دې ښار په هرې خوا او ګوټونو او
کوڅو کښې د ظلم او زیاتی آوازونه اورېدلے کېږی. د دې ښار بیماری او زخمونه هر وخت زما د سترګو د وړاندې دی.
۸ اے د یروشلم خلقو د دې خبرداری نه سبق حاصل کړئ، کۀ زۀ تاسو نه لاس په سر شم، نو ستاسو ښار به تباه کړم،
او هغه به نور د اوسېدو قابل نۀ وی.“

د اِسرائیلو سرکشی

۹ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، ”تر دې چې کوم کسان په اِسرائیل کښې پاتې شوی دی هغوئ به دوباره راوشوکولے
شی، لکه څنګه چې باغوان دوباره په بوټی کښې د پاتې شوو انګورو دانو د راشوکولو لټون کوی.“ ۱۰ ما ورته ووئیل، ”چا
سره زۀ خبرې وکړم، چا ته خبردارے ورکړم؟ څوک به ما ته غوږ ونیسی؟ هغوئ خپل غوږونه کاڼۀ کړی دی او هغوئ
اورېدل نۀ غواړی. دوئ د مالِک خُدائ کلام پورې خندا کوی. او په هغې خوشحالیږی نه. ۱۱ نو د دې دپاره زۀ د مالِک
خُدائ د قهر نه ډک شوے یم، او د برداشت نه بهر شوے یم.“ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، ”زۀ خپله غصه په کوڅو
کښې په ماشومانو او د زلمو په ډلو او په ښځې او خاوند او په سپینږیرو او بوډاګانو نازلوم.“ ۱۲ مالِک خُدائ فرمائی
چې، ”د هغوئ کورونه او زمکې سره د هغوئ د ښځو نورو ته حواله کړم، ځکه چې زۀ به خپل لاس د دې مُلک د خلقو په
خلاف وراوږد کړم. ۱۳ د ماشومانو نه واخله تر بوډاګانو پورې هر یو د ناجائزه ګټې په لالچ کښې دی، د پېغمبر نه واخله تر
اِمام پورې ټول دوکه ماران دی. ۱۴ هغوئ زما د خلقو د سختو زخمونو عرضی علاج کوی. او کله چې خیر نۀ وی نو
هغوئ وائی چې، خیر دے، خیر به شی. ۱۵ آیا هغوئ په خپل دې پلیت عمل شرمېدل څۀ؟ نه، هغوئ بلکل شرم نۀ لرلو،
هغوئ په دې هم نۀ پوهیږی چې شرم څۀ ته وائی. دوئ به د تباه شوو په مینځ کښې حساب شی. زۀ به دوئ هم ختم کړم کله
چې زۀ هغوئ ته سزا ورکوم،“ مالِک خُدائ فرمائی. ۱۶ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”لاړ شئ او په چوکونو کښې
ودرېږئ او ګورئ. د پخوانو او هغه لارو تپوس وکړئ کومې چې د خیر طرف ته ځی. په دې لاره باندې تلل به تاسو ته خیر

درکړی. خو تاسو ووئیل، "نه، مونږ به په دې باندې نۀ ځُو." ۱۷ بیا ما په تاسو باندې محافظان مقرر کړل چا چې به تاسو
ته وئیل، د بیګل آواز ته غوږ ونیسئ. خو تاسو ووئیل چې، نه مونږ به ورته توجو نۀ ورکوو. ۱۸ نو د دې دپاره تاسو واورئ
اے قومونو، او سوچ وکړئ، اے ګواهانو چې دوئ سره به څۀ کیږی. ۱۹ اے د دُنیا قومونو غوږ شئ، زۀ په دې خلقو افت
راولم، کوم چې د دوئ د خپلو منصوبو مېوه ده، ځکه چې دوئ زما کلام ته توجو ورنۀ کړه او زما شریعت یې رد کړو. ۲۰
نو بیا یې څۀ فائده ده چې دوئ د شیبا نه ما ته عطر راوړی دی، او یا د لرې مُلکونه نه قیمتی خوشبودارې مصالحې راوړی
دی. زۀ به ستاسو سوزېدونکې نذرانې نۀ قبلوم. ستاسو په قربانو زۀ نۀ خوشحالیږم. ۲۱ نو ځکه مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به
د دې خلقو په لارو کښې د تیندک خوړلو کاڼے ولګوم چې دوئ پرې تیندک وخوری او راپرېوځی. ترڅو پلار او زامن او
ګاونډیان او دوستان پرې په شریکه راپرېوځی او هلاک شی."

د شمال د خوا نه حمله

۲۲ مالِک خُدائ فرمائی، "د شمال د مُلک د خوا نه فوج راروان دے، او ستاسو خلاف یو لوئ او تکړه قوم د لرې نه د
جنګ کولو په نیت راپاخېدلے دے. ۲۳ هغوئ په لیندو او نېزو سره سمبال دی، هغوئ ټول ظالمان او بېرحمه دی. ټول
جنګیالی یې په آسونو سوارۀ او په جنګی صف بندئ کښې راروان دی او د هغوئ شور لکه د غضبناک سمندر په شان دے
او په تا، صیون لورې، د حملې کولو دپاره تیار دی." ۲۴ "کله چې مونږ د دوئ په حقله واورېدل، نو زمونږ لاسونو همت
پرېښودلو او په لړزېدو شول. لکه څنګه چې یوې ښځې ته د لنګون درد شروع شی دغه شان درد، یرې او وحشت
راواخستلو. ۲۵ بهر مېدان ته مۀ ځئ، او په کوڅو کښې مۀ ګرځئ، ځکه چې زمونږ دشمن تُوره په لاس دے، او هرې خوا
ته خوف خور شوے دے." ۲۶ مالِک خُدائ خپلو خلقو ته فرمائی، "اے زما غوره شوی قومه، د ټاټ جامې واغوندئ او
په ایرو کښې ولوغړېږئ. داسې بد بد ویر وکړئ لکه څوک یې چې په یک یو زوئ باندې کوی،" ځکه چې تباه کوونکی به په
مونږ ناګهانه حمله وکړی.

یرمیاه قوم آزمائی

۲۷ "اے یرمیاه، ما تۀ د اوسپنې آزمائیونکے جوړ کړې او خپل قوم نه مې اوسپنه جوړه کړه. تۀ زما غوره شوے قوم
وآزمایه ترڅو د دوئ د عمل درته پته ولګی. ۲۸ هغوئ ټول سخت سرکشه شوی دی، او بدرد وائی او زړونه یې لکه د
اوسپنې او پیتلو په شان سخت دی، او دوئ ټول بېایمانی کوی. ۲۹ د بټۍ لاندې خو سخت اور بلیږی چې سیکه د سپینو
زرو نه جدا کړی خو هغې زما قوم پاک نۀ کړو او بدعمله خلق ترې جدا نۀ شول. ۳۰ هغوئ ته رد شوی سپین زر وئیلے
شی، ځکه ما، مالِک خُدائ هغوئ رد کړی دی."

د خُدائ پاک په کور کښې د حضرت یرمیاه تبلیغ کول

۷ ۱ مالِک خُدائ یرمیاه له پېغام ورکړو، ۲ "د مالِک خُدائ د کور د دروازې سره ودرېږه او خلقو ته اعلان وکړه
چې، اے د یهوداه ټولو اوسېدونکو او هغه کسانو چې په دې لارو د مالِک خُدائ کور ته د عبادت دپاره دننه کیږی، د مالِک
خُدائ کلام واورئ. ۳ مالِک خُدائ ربُ الافواج چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے فرمائی چې د خپل چال چلن او
سلوک اصلاح وکړئ، نو بیا به زۀ تاسو ته په دې زمکه د اوسېدو دپاره موقع درکړم. ۴ د هغوئ په دروغژنو خبرو مۀ

دوکه کبرئ چې وائی، ”مونږ دلته په امن کښې يُو ځکه چې دا د خُدائ پاک کور، د خُدائ پاک کور، د خُدائ پاک کور
دے.“ (۵) کۀ چرې په رښتيا سره تاسو خپل چال چلن او د ژوند طريقې بدلې کړئ، او په اِنصاف سره د يو بل سره
معامله وکړئ، (۶) او چې نه تاسو په مسافر، يتيم او کونډه باندې ظلم وکړئ، او په دې ځائ کښې د بې‌ګناه وينه تويه نۀ
کړئ، او د پردو معبودانو عبادت نه لاس په سر شئ او په دې خپل ځان ته نقصان مۀ رسوئ، (۷) نو بيا به زۀ تاسو په هم
دې مُلک کښې د اوسېدو دپاره پرېږدم کوم چې ما ستاسو پلار نيکۀ له د تل دپاره په ميراث کښې ورکړے وو. (۸) خو
ګورئ تاسو په دروغژنو خبرو باندې يقين ساتئ کومې چې بې‌فائدې دی. (۹) تاسو غلا، قتل او زنا کوئ او د دروغو قسمونه
خورئ، او د بعل بُت ته د خوشبويۍ نذرانې پېش کوئ، او د هغه غېرو معبودانو عبادت کوئ چې تاسو د مخکښې نه نۀ دی
پېژندلی. (۱۰) او د دې نه وروستو هغه کور ته هم راځئ کوم چې زما په نامه يادېږی او زما په حضور کښې ودرېږئ او وايئ
چې، ”مونږ په حفاظت کښې يُو.“ خو دوباره بيا خپلو ټولو حرامو کارونو پسې ګرځئ څۀ؟ (۱۱) مالِک خُدائ فرمائی چې،
ولې په کوم کور چې زما نامه ليکلے شوې ده د دې نه د ډاکوانو د پټېدو ځائ جوړ شوے دے څۀ؟ خبردار. څۀ چې تاسو
کوئ زۀ دا هر څۀ ګورم. (۱۲) تاسو د سيلا ښار ته لاړ شئ، په کوم ځائ کښې چې ما خپله وړومبۍ عبادتخانه جوړه کړې
وه، نو هلته به درته دا پته ولګی چې ما خپل قوم بنی اِسرائيل سره د دوئ د شرارت په وجه هغه ښار سره څۀ کړی دی. (۱۳)
مالِک خُدائ فرمائی چې، هرکله چې تاسو دا د شرارت کارونه کول، ما تاسو ته بار بار د دوئ په حقله وينا وکړه، خو تاسو
زما وينا ته غوږ ونۀ نيولو. ما تاسو ته آواز درکړو خو تاسو جواب رانۀ کړو. (۱۴) نو بيا چې ما کوم افت په سيلا ښار نازل
کړے دے نو زۀ به هم هغه افت په دې عبادتخانې چې زما نوم پرې ليکلے شوے دے، او په دې عبادتخانه چې تاسو پرې
يقين کوئ، او په دې ځائ چې ما ستاسو پلار نيکۀ او تاسو له درکړے دے نازل کړم. (۱۵) زۀ به تاسو د خپل حضور نه
داسې وشړم لکه څنګه چې ما ستاسو خپلوان د اِفرائيم خلق شړلی وُو.“

د خلقو سرکشي

(۱۶) مالِک خُدائ وفرمائيل، ”اے يرمياه، دې قوم ته نوره دُعا مۀ کوه. او د هغوئ دپاره ما ته سوال او فرياد مۀ کوه، ما ته
د هغوئ سره د مدد کولو سفارش مۀ کوه، ځکه چې زۀ به ستا خبره نۀ اورم. (۱۷) ولې تۀ هغه څۀ نۀ وينې چې کوم هغوئ د
يهوداه په ښارونو کښې او د يروشلم په کوڅو کښې کوی؟ (۱۸) ماشومان خشاک راغونډوی، پلاران اور بلوی او ښځې اوړۀ
اغږی او ترې نه پېړې جوړوی چې د آسمانې مَلِکې په نامه بُت ته ترې نازکې روټۍ پخې کړی. او هغوئ نورو معبودانو ته د
څښلو نذرانې وړاندې کوی، او په خپل دې عمل ما غصه کوی. (۱۹) آيا هغوئ په خپل دې عمل سره ما ته نقصان رسوی
څۀ؟ خو هغوئ خپل ځان ته نقصان رسوی او په خپل دې عمل سره خپل ځانونه شرموی. (۲۰) نو په دې وجه قادر مطلق
خُدائ فرمائی، زما د قهر او غصې اور به د دې ځائ په انسانانو، څناورو، او د مېدان په ونو او د زمکې په فصلونو نازل
کړم. او هر څۀ به وسوزی او څوک به هم دا اور نۀ شی مړ کولے.“ (۲۱) ربُ الافواج مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک داسې فرمائی، ”خپلې سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ واخلئ او په خپله يې غوښې وخورئ. (۲۲) ځکه کله چې ما
ستاسو پلار نيکۀ د مِصر نه بهر راوويستل او هغوئ سره مې خبرې وکړې او خپل حُکمونه مې دوئ له ورکړل، نو ما هغوئ
له د سوزېدونکو نذرانو او د قربانۍ په حقله حُکم نۀ وو ورکړے. (۲۳) خو ما هغوئ له دا حُکم ورکړو، چې زما تابعداری
کوئ، نو زۀ به ستاسو خُدائ پاک يم او تاسو به زما خلق يئ. او د کومو لارو چې زۀ درته د تلو حکم کوم په هغې تلل کوئ.
نو په دې کښې به ستا خير وی. (۲۴) خو هغوئ زما دا حکم ونۀ منلو او زما کلام ته يې غوږ ونۀ نيولو، بلکې د خپل سرکشه
زړۀ خواهشونه يې ومنل نو په دې باندې هغوئ د ښۀ کېدو په ځائ نور هم خراب شول. (۲۵) د کومې ورځې نه چې ستاسو
پلار نيکۀ د مِصر نه بهر راووتل تر اوسه پورې، ورځ په ورځ، وخت په وخت، ما خپل خِدمت کوونکی پېغمبران تاسو له

درولېږل. (٢٦) خو هغوئ زما خبرو ته غوږ ونهٔ نيولو او نهٔ يې توجو ورکړه. او هغوئ سرکشه وُو تر دې چې د خپل پلار نيکهٔ
نه يې هم زيات بدکارونه وکړل. (٢٧) نو اے يرمياه، کله چې تهٔ دوئ ته دا هر څهٔ ووائې دوئ به تا ته غوږ ونهٔ نيسی، او کله
چې تهٔ دوئ ته آواز ورکړې دوئ به تا له جواب نهٔ درکوی. (٢٨) نو دوئ ته ووايه، دا هغه قوم دے چې د مالِک خُدائ
تابعداری يې ونهٔ کړله او اصلاح يې قبوله نهٔ کړله. رښتينوالے د دوئ نه تلے دے، او هغه نور د دوئ د خُلو نه نهٔ اورېدلے
کيږی."

د بنیهنوم په وادۍ کښې گناه

(٢٩) "خپل وېښتهٔ د وير دپاره کل کړئ او لرې يې وغورزوئ. په اوچتو خُشکو غرونو د وير او ماتم سندرې ووايئ، ځکه
چې مالِک خُدائ هغوئ رد کړل او دا نسل يې خپل قهر او غضب ته پرېښودلو. (٣٠) مالِک خُدائ فرمائی چې د يهوداه خلقو
زما د سترگو د وړاندې گنده کارونه کړی دی، هغوئ زما په کور کښې خپل پليت بُتان اېښی دی په کومو چې زما نوم
ليکلے دے او هغه يې ناپاکه کړے دے. (٣١) او ورسره ورسره هغوئ د بنیهنوم په وادۍ کښې د توفت په نوم علاقائی
عبادتخانې جوړې کړې چې هلته خپل زامن او لوڼه په اور کښې وسوزوی او قربانی يې کړی چې نهٔ ورته ما حکم کړے وو
او نهٔ مې په خيال خاطر کښې تېر شوی وُو. (٣٢) خو خبردار، يو وخت داسې راروان دے چې دې ځائ ته به نور د توفت يا
د بنیهنوم وادی نهٔ وائی بلکې خلق به ورته د قتل و غارت وادی وائی. ځکه چې هلته به دومره ډېر لاشونه ښخ کړے شی
چې نور به د ښخولو دپاره ځائ نهٔ وی. (٣٣) نو د هغوئ لاشونه به د هوا مارغانو او د ځنگلی ځناورو خوراک شی او داسې
څوک به ژوندی نهٔ وی چې دا ترې نه وشړی. (٣٤) زهٔ به د يهوداه په ښارونو او د يروشلم په کوڅو کښې د خندا خوشحالۍ
آوازونه ختم کړم. د ناوې او زلمی آوازونه به نور په دې ښارونو کښې نهٔ اورېدلے کيږی. ځکه چې دا مُلک به وران ويجاړ
وی."

٨ (١) مالِک خُدائ فرمائی چې، "په هغه وخت کښې به دشمن د بادشاهانو او د يهوداه د آفسرانو، د اِمامانو او د پېغمبرانو
او د يروشلم د نورو خلقو هډُوکی د قبرونو نه بهر راوباسی، (٢) او د زمکې په مخ به يې خوارهٔ وارهٔ کړی او هلته به د هغه
چا په وړاندې يعنې د نمر، سپوږمۍ او ستورو مخې ته پراتهٔ وی د چا چې هغوئ عبادت کولو، ځکه چې هغوئ د دې څيزونو
خِدمت کولو، او دې پسې روان وُو، او دې ته يې سجده کوله. د هغوئ هډُوکی به دوباره په خپلو کښې رايوځائ نهٔ شی او نهٔ
به ښخ کړے شی بلکې د ډېران په شان به پراتهٔ وی. (٣) او هر چرته چې د دې بدعمله قوم ژوندی کسان کوم چې ما خوارهٔ
وارهٔ کړی دی اوسيږی، نو هغوئ به د ژوند نه په مرگ باندې خوشحاله وی." مالِک خُدائ ربُ الافواج خُدائ دا وفرمائيل.

گناه او سزا

(٤) "هغوئ ته ووايه چې مالِک خُدائ داسې فرمائی، هرکله چې څوک راپرېوځی، نو هغوئ بيا نهٔ راپاځی څهٔ؟ هرکله چې يو
سړے په غلطه لار روان شی آيا هغه به بيا راواپس نهٔ شی څهٔ؟ (٥) نو بيا د يروشلم خلق د صحيح لارې نه ولې اوړېدلی
دی؟ دوئ په دروغو او دوکه مارۍ کښې خپل ځان انغښتے دے او ما ته د واپس راتلو نه اِنکار کوی. (٦) ما هغوئ ته په
غور سره غوږ ونيولو خو هغوئ حقيقت نهٔ وئيلو. او څوک هم په خپلو بدو کارونو باندې توبه گار نهٔ وُو او چا هم دا نهٔ وئيل
چې، "دا مې کوم غلط کار وکړو؟" لکه څنګه چې آس د جنگ ميدان ته په منډه روان وی دغه شان دوئ هم هر يو په خپلو
غلطو لارو په تېزۍ سره روان دی. (٧) تر دې چې مختلف مارغان لکه ډېنگان، گوگوشتکې، طوطاگرکی او زانې هم په دې

پوهیږی چې اوس موسم بدل شو او راواپس کیږی. خو زما غوره شوے قوم زما د قانون نه ناخبره دے. (۸) تاسو څنګه دا
وايئ چې، مونږ ډېر هوښیاران يُو ځکه چې مونږ سره د مالِک خُدائ شریعت موجود دے؟ او حال دا چې د شریعت
عالمانو په خپلو دروغو سره اصلی شریعت بدل کړے دے. (۹) ګورئ دغه هوښیاران به وشرمیږی او په خپل کم عقلتوب
کښې به راګېر شی. ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ کلام رد کړو نو بیا د دوئ هوښیارتیا چرته لاړه؟ (۱۰) نو په دې وجه به
زۀ د هغوئ ښځې پردو سړو ته حواله کړم او زمکه او جائیداد به يې هم نورو خلقو له ورکړم. ځکه چې د ماشومانو نه
واخله تر بوډاګانو پورې هر يو د ناجائزه ګټې په لالچ کښې دی، د پېغمبر نه واخله تر اِمام پورې ټول دوکه ماران دی. (۱۱)
هغوئ زما د خلقو د سختو زخمونو عرضی علاج کوی. او کله چې خیر نۀ وی نو هغوئ وائی چې، خیر دے، خیر به شی.
(۱۲) آيا هغوئ په خپل دې پلیت عمل شرمېدل څۀ؟ نه، هغوئ بلکل شرم نۀ لرلو، هغوئ په دې هم نۀ پوهیږی چې شرم څۀ ته
وائی. دوئ به د تباه شوو په مینځ کښې حساب شی. زۀ به دوئ هم ختم کړم کله چې زۀ هغوئ له سزا ورکوم،" مالِک
خُدائ فرمائی. (۱۳) "زۀ به د دوئ پوره فصل تباه کړم. د انګورو په بوټی کښې به يوه دانه هم پاتې نۀ شی، او نۀ به اینځر د
اینځر په ونه کښې ولیدلے شی، د دوئ پاڼې به اوچې شی. او هر څۀ چې ما دوئ له ورکړی دی هغه به ترې نه واپس واخلم.
(۱۴) نو بیا به دوئ وائی چې مونږ ولې دلته په آرام سره ناست يُو؟ راځئ چې قلعه بند ښارونو ته وتښتو چې هلته کښې مړۀ
شُو، ځکه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ دا تباهی راباندې راوستې ده او د زهرو ډک جام يې مونږ ته څښلو دپاره راکړے
دے. ځکه چې مونږ د مالِک خُدائ خلاف ګناه کړې ده. (۱۵) مونږ د امن په طمع وُو، خو مونږ هیڅ خیر ونۀ لیدلو. مونږ د
شفا حاصلولو اُمید کولو، بلکې د هغې په ځائ په مونږ یره راغله. (۱۶) واورئ. زمونږ د دشمن د آسونو شنېدل د دان د ښار
نه اورېدلے کیږی. او د هغوئ د آسونو د هنېدلو نه ټوله زمکه په لړزېدو ده. هغوئ د دې دپاره راغلی دی چې دا مُلک او هر
څۀ چې په کښې دی تباه کړی، ښارونه او هر څوک چې په کښې اوسیږی تبر کړی." (۱۷) مالِک خُدائ فرمائی، "زۀ به
ستاسو خلاف زهریله ماران درولېږم چې هیڅ قسم منتر به په هغې اثر نۀ کوی او هغه به تاسو وچیچی."

په خپلو خلقو د یرمیاه خفګان

(۱۸) نو بیا ما ووئیل چې خوشحالی زما نه لاړه او زما د خفګان علاج نشته، او دننه زړۀ مې بې‌هوشه دے. (۱۹) زما د خلقو
ژړا ته غوږ ونیسئ چې په ټول مُلک کښې اورېدلے کیږی، هغوئ تپوس کوی وائی چې، "آيا مالِک خُدائ صیون پرېښودے
دے څۀ؟ آيا د هغوئ بادشاه نور دلته کښې نشته څۀ؟" مالِک خُدائ ورته په جواب کښې فرمائی چې، "تاسو ولې د هسې
فضول او پردو بُتانو په عبادت زما قهر او غضب راوپارولو؟" (۲۰) خلق چغې سورې وهی او ژاړی چې، "اوړے تېر شو،
فصل لو شو، خو مونږ لا بچ نۀ يُو." (۲۱) زۀ د خپلو خلقو د دردونو سره دردمند شوم. او په پرېشانئ کښې راګېر شوم. (۲۲)
آيا په جِلعاد کښې مرهم نشته؟ آيا هلته طبیبان نشته څۀ؟ نو بیا ولې زما د قوم د زخمونو دپاره شفا نشته څۀ؟

۹ (۱) "کاش چې زما سر د اوبو چینه وے، او زما سترګې د اوښکو چینې وے، ترڅو چې ما شپه او ورځ د خپلو خلقو
په قتلولو ژړا انګولا کولے. (۲) کاش چې په صحرا کښې زما يو سرائې وے، چرته چې ما خپل خلق پرېښودی وے او هلته
د دوئ نه لرې اوسېدلم. ځکه چې دوئ ټول د خُدائ پاک سره بې‌وفائی کوی، او د بې‌ایمانانو يوه ډله ده." (۳) مالِک خُدائ
فرمائی، "هغوئ د خپلو ژبو نه لیندې جوړې کړې دی او د دروغو غشی هر وخت ورَوی. د دې مُلک په دیانتدارئ کښې
صداقت نشته، هغوئ د يوې ګناه دپاسه بله ګناه کوی، هغوئ ما نۀ پېژنی. (۴) تاسو هر يو په خپل دوست نظر ساتئ او په
خپل ورور هم اعتبار مۀ کوئ. ځکه چې هر يو ورور ستاسو دوکه مار دے، او هر يو دوست غیبت کوونکے دے. (۵) هر
يو دوست بل دوست سره دوکه کوی، او يو هم رښتیا خبره نۀ کوی، هغوئ خپلو ژبو ته د دروغو وئیلو تعلیم ورکړے دے،

او په ګناه کولو سره خپل ځان ستړے کوی.“ ۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”تاسو د دوکه مارانو او د دروغژنو په مينځ
کښې اوسېږئ، او د خپلو دوکه کولو په وجه دوئ نۀ غواړی چې ما وپېژنی.“ ۷ نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج
فرمائی، ”زۀ به دوئ لکه د کچه سپينو زرو په شان د اور بټۍ کښې واچوم، صفا به يې کړم او ويه يې آزمايمه، زۀ نور د دې
ګناه ګار قوم سره څۀ وکړم؟ ۸ د هغوئ ژبې لکه د زهريله غشو په شان دی، او هغوئ همېشه دروغ وائی. او هغوئ په
خولۀ د خپل ګاونډی سره خوږه لهجه کوی، خو په حقيقت کښې د هغوئ دپاره بدې منصوبې جوړوی.“ ۹ مالِک خُدائ
فرمائی چې، ”آيا زۀ دوئ ته د دې بدو کارونو سزا ورنۀ کړم څۀ؟ آيا د داسې قوم نه بدله خپله وانۀ خلم څۀ؟ ۱۰ زۀ به د
غرونو دپاره ژړا وکړم، او د بيابان د څرن په ځايونو به د غم سندرې ووايم. ځکه چې څوک هم په هغې تګ راتګ نۀ کوی،
او ټول شينکے سوزېدلے او اوچ شوے دے او د رمو آوازونه په کښې نۀ اورېدلے کيږی. د هوا مارغان او ځنګلی ځناور
ټول ترې نه تښتېدلی دی.“ ۱۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زۀ به د يروشلم نه د خاورو ډېرے، او د ګيدړانو غار جوړ کړم.
او د يهوداه ښارونه به وران او خاموشه کړم، نو هيڅوک به هلته کښې نۀ اوسيږی. ۱۲ نو بيا به څوک دومره هوښيار وی
چې په دې ټوله موضوع پوهه شی؟ چا ته د مالِک خُدائ نه دومره هدايت مِلاو شوے دے چې دا بيان کړی چې دا مُلک
ولې وران شوے دے؟ دا ولې په ريګستان بدل شوے دے، او دومره ولې وران او خراب شوے دے چې هيڅوک هم پرې
تېرېدلے نۀ شی؟“ ۱۳ مالِک خُدائ وفرمائيل چې، ”دا ځکه چې هغوئ زما شريعت هېر کړو کوم تعليم چې ما هغوئ ته
وړاندې کړے وو، نۀ هغوئ زما کلام ومنلو او نۀ يې د هغې پيروی وکړه، ۱۴ بلکې د دې په ځائ هغوئ د خپل سرکشه
زړونو پيروی وکړه، او هغوئ د بعل د بُت پيروی وکړه لکه څنګه چې د هغوئ پلار نيکۀ ورته د عبادت کولو تعليم ورکړے
وو. ۱۵ نو ځکه، مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، ګورئ، زۀ به هغوئ ته د خوړلو دپاره
ګندير ورکړم او د څښلو دپاره به زهريله اوبۀ ورکړم. ۱۶ زۀ به هغوئ په داسې قومونو کښې خوارۀ وارۀ کړم چې نۀ به يې
دوئ او نۀ به يې د دوئ پلار نيکۀ پېژنی، او زۀ به په دوئ جنګ راولم ترڅو چې يې هلاک کړی نۀ وی.“

د مدد دپاره د يروشلم د خلقو فرياد کول

۱۷ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی چې، ”هغه څۀ چې کېدونکی دی په هغې غور وکړئ. سندرې ويونکې او ماتم
کوونکې ښځې راوغواړئ چې راشی، او هغه ښځې راوغواړئ چې په مړی په ژړا کولو کښې ماهرې دی. ۱۸ لاړ شئ او
هغوئ زر راولئ چې په مونږ باندې دومره ژړا او سندرې ووائی ترڅو زمونږ سترګې د اوښکو نه ډکې شی، او زمونږ د بنو نه
اوښکې روانې شی.“ ۱۹ د صيون نه د ژړا آوازونه اورېدلے کيږی چې وائی، ”وای، وای، مونږه څنګه تباه شُو او په
شرمونو وشرمېدو. مونږ مُلک پرېښودو ته مجبوره شوی یُو، ځکه چې زمونږ کورونه تباه شوی دی.“ ۲۰ اے ښځُو، د
مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسئ، او د هغۀ د خولې هرې خبرې ته غوږ ونيسئ. خپلو لوڼو ته د سندرو او ماتم کولو تعليم
ورکړئ، او يو بل ته په خپلو کښې د ماتم کولو تعليم ورکړئ. ۲۱ ځکه چې مرګ زمونږ کور ته په کړکو رانوتے دے او
زمونږ قلعو ته رادننه شوے دے، هغه اوس ماشومان د کوڅو نه او ځوانان د بازارونو او چوکونو نه راټولوی او تېروی. ۲۲
مالِک خُدائ فرمائی، ”خلقو ته ووايه چې د مړو لاشونه به په پټو کښې لکه د ډېران د سرې پراتۀ وی، او لکه د غنمو وړې په
شان د لَوګری شا ته اخوا ديخوا پراتۀ وی دغه شان به مړی هرې خوا ته پراتۀ وی او د راټولولو به يې څوک نۀ وی.“ ۲۳
مالِک خُدائ فرمائی، ”هوښيار دې په خپله هوښيارتيا فخر ونۀ کړی، نۀ دې زورَور په خپل زور باندې او نۀ دې دولتمند په
خپل دولت باندې فخر وکړی.“ ۲۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کۀ څوک فخر کول غواړی نو هغه دې په دې خبره فخر
وکړی چې دوئ ما پېژنی او په دې پوهېږی چې زۀ هغه مالِک خُدائ يم چې په زمکه باندې نۀ ختمېدونکې مينه، عدل و
اِنصاف او صداقت راولم. ځکه چې په دې څيزونو کښې زما خوشحالی ده.“ ۲۵ مالِک خُدائ فرمائی، ”هغه ورځې راروانې

دی چې، زۀ به ټولو هغه خلقو ته سزا ورکړم څوک چې صرف جسمانی سنت شوی دی. ۲۶ زۀ به مِصر، ادوم، عمون،
موآب او هغوئ ته څوک چې په دشتو او میرو کښې اوسیږی سزا ورکړم، او ورسره به بنی اِسرائیل ته هم سزا ورکړم. ځکه
چې د ټولو بُت پرستو قومونو په شان، د دوئ زړونه هم مالِک خُدائ ته وقف نۀ دی.“

بُت پرستی او صحیح عبادت

۱۰ ۱ اے بنی اِسرائیلو، د مالِک خُدائ پېغام ته غوږ ونیسئ. ۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د نورو قومونو په طریقو
تلل مۀ کوئ، او د هغوئ په شان په آسمان کښې د ستورو د گردش او نښو نښانو نه مۀ یرېږئ تر دې چې هغوئ په خپله
یرېږی. ۳ ځکه چې د نورو قومونو رِواج فضول دے، هغوئ د ځنگل نه ونه راووهی، او بیا کاریگر ترې نه په خپله په
ترښځ بُت جوړوی. ۴ او وروستو هغه په سرو او سپینو زرو باندې ښائسته کړی او بیا دوئ په څټک او مېخ سره دا بُت
په یو ځائ کښې ټک وهی چې راونۀ غورزیږی. ۵ د هغوئ بُتان داسې دی لکه د بادرنگو په پټی کښې چې گوډاگے د
مارغانو د شړلو دپاره ودرولے شوے وی، کوم چې نۀ خبرې کولے شی، او نۀ هغه په خپله گرځېدے شی، په کار دے چې
نور خلق دا اوچت کړی. د هغوئ نه مۀ یرېږه، دوئ تا ته ضرر نۀ شی در رسولے او نۀ څۀ فائده درکولے شی.“ ۶ اے
مالِکه خُدایه، ستا په شان بل هیڅ څوک هم نشته، تۀ لوئ یې، او تۀ زورَور یې. ۷ اے د قومونو بادشاه، څوک به ستا نه نۀ
یرېږی؟ تۀ د ثناء او صِفت لائق یې. د دُنیا په ټولو هوښیارو خلقو او بادشاهتونو کښې بل څوک ستا په شان نشته. ۸
هغوئ ټول کم عقل او بېوقوفه دی، ځکه هغوئ چې د څۀ عبادت کوی هغه د لرگی نه جوړ شوی دی. ۹ هغوئ د ترسیس
نه د سپینو زرو تختې او د اوفاز نه سرۀ زر راوړی. کله چې زرگر ترې نه بُت جوړ کړی نو بیا درزیان ورته آسمانی او
کاسنی کپړې تیاروی او هغۀ ته یې وراغوندی. ۱۰ بلکې مالِک خُدائ رښتونے خُدائ پاک دے. هغه ژوندے خُدائ پاک او
ابدی بادشاه دے. د هغۀ د قهر و غضب نه ټوله دُنیا لړزیږی، قومونه د هغۀ غضب ته ټینگېدے نۀ شی. ۱۱ هغه خلقو ته
څوک چې د نورو معبودانو عبادت کوی دا ووایه چې، ”هغه تش په نامه معبودانو چې زمکه او آسمانونه یې نۀ دی جوړ
کړی، هغه به د زمکې د مخ نه او د آسمان د لاندې نه بلکل ختم شی.“ ۱۲ خو مالِک خُدائ په خپل قدرت سره زمکه جوړه
کړه. او په خپل حکمت سره یې دُنیا قائمه کړه. او په خپل عقل یې آسمانونه خوارۀ کړل. ۱۳ کله چې هغه بریښنا ته حُکم
وکړی نو په آسمان کښې وریځې په غرار شی، هغه وریځې د زمکې د یو سر نه تر بل سره پورې خوروی. هغه بریښنا د باران
سره رالېږی او د خپلو ذخیرو نه هوا رالوځوی. ۱۴ د انسان ټول نسلونه بېعقله او بېعلمه دی، هغه کاریگر چې بُتان
جوړوی دوئ به د دې بُتانو په وجه وشرمیږی، ځکه چې د دوئ بُتان هم دوکه ده او ساه په کښې نشته. ۱۵ دا بُتان فضول
او سپک څیز دے. د حساب کِتاب په ورځ به دا ټول تباه شی. ۱۶ خو د بنی اِسرائیلو خُدائ د بُت په شان نۀ دے. هغه د
هر شی خالق دے، د بنی اِسرائیلو په شمول چې د هغۀ خپل خلق دی. او د هغۀ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے.

راتلونکی تباهی

۱۷ اے محاصره شوې ښاریې. تاسو خپله کډه راوچته کړئ، دشمنانو درنه گېره اچولې ده. ۱۸ ځکه مالِک خُدائ داسې
فرمائی چې، ”ناگهانه به دا ځل د دې مُلک اوسېدونکی بهر وغورزوم. زۀ به په تاسو لوئ مصیبت نازل کړم، او په آخر کښې
به تاسو ته زما د غصې پته ولگی.“ ۱۹ وای وای، تباه شوم، زما زخمونه سخت دی، زما بیماری د رغېدو نه بهر ده، چې
ضرور دا برداشت کړم. ۲۰ بلکې زمونږ خېمې تباه شوې دی او پړی یې شلېدلی دی، زما ماشومان ما نه اخستے شوی
دی. یو هم نۀ دے پاتې شوے، ټول بوتلے شوی دی زۀ به یې دوباره ونۀ وینم. ۲۱ زما د قوم شپونکی بېشعوره او بېعقله

شوی دی. دوئ نور د مالِک خُدائ سره مشوره نهٔ کوی. نو په دې وجه دوئ پوره ناکامیابه شوی دی، او د دوئ ټولې رمې
دانه وانه شوې دی. ۲۲ غوږ ونیسئ، د شمال د خوا نه د غټ لښکر د راتلو یروونکے شور اورېدے کیږی. د یهوداه
ښارونه به تباه او برباد شی او د ګیدړانو غار به ترې نه جوړ شی.

د یرمیاه دُعا

۲۳ اے مالِکه خُدایه، زهٔ په دې پوهېږم چې د انسان د ژوندون اختیار د دهٔ په خپل لاس کښې نهٔ دے. او نهٔ هغه په خپلې
مرضئ سره د خپل ژوند لار مقررولے شی. ۲۴ اے مالِکه خُدایه، په نرمئ سره زما اصلاح وکړه، او په خپل قهر او غضب
کښې دې زما اصلاح مهٔ کوه ګنې زهٔ به د دُنیا نه ورک شم. ۲۵ خوک چې تا نهٔ پېژنی خپل قهر و غضب دې په هغه خلقو
نازل کړه، او په هغه چا خوک چې ستا نوم په خولهٔ نهٔ اخلی، ځکه چې ستا قوم بنی اِسرائیل یې وژلی دی، او هغوئ دوئ
لواړ تبر کړی او تباه کړی یې دی، او مُلک یې ورله وران ویجاړ کړے دے.

یهوداه لوظ ماتوی

۱۱ ۱ مالِک خُدائ یرمیاه ته دا پېغام ورکړو چې، ۲ "تاسو د دې لوظ شرطونو ته غوږ ونیسئ او هغه د یروشلم او
یهوداه خلقو ته ووایه کوم چې ما تاسو سره کړے دے. ۳ هغوئ ته ووایه چې دا هغه موضوع ده چې مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، لعنت دې وی په هر هغه چا چې د دې لوظ د شرطونو پیروی نهٔ کوی. ۴ دا هغه لوظ دے
چې کله ما ستاسو پلار نیکهٔ سره په هغه وخت کښې کړے دے کله چې ما هغوئ د مِصر نه بهر راوویستل د هغه ځائ نه
چې لکه د اور د بټئ په شان وو. کهٔ چرې تاسو زما د حکمونو پیروی وکړئ کوم چې ما تاسو له درکړی دی، نو بیا به تاسو
زما قوم یئ، او زهٔ به ستاسو خُدائ پاک یم. ۵ نو زهٔ به بیا خپل هغه لوظ پوره کړم کوم چې ما ستاسو د پلار نیکهٔ سره
کړے وو چې زهٔ به هغوئ له هغه زمکه ورکړم چې په کښې د شهد او پئ ډېر تېر دی او په کوم کښې چې تاسو نن اوسېږئ."
نو بیا ما جواب ورکړو چې، "آمین، مالِکه خُدایه." ۶ بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "لاړ شه او د یهوداه په ښارونو او د
یروشلم په کوڅو کښې وګرځه. هلته زما ټول پېغامونه هغوئ ته بیان کړه او خلقو ته ووایه چې، د لوظ په شرطونو باندې
غور وکړئ، او په هغهٔ باندې عمل وکړئ. ۷ کله چې ما ستاسو پلار نیکهٔ د مِصر نه بهر راوویستل نو ما بار بار دوئ ته
خبردارے ورکړو چې زما تابعداری وکړئ او تر نن ورځ پورې لګیا یم او هم دا خبردارے ورکوم. ۸ بلکې هغوئ نهٔ ما ته
غوږ ونیولو او نهٔ یې زما په خبرو غور وکړلو خو په ځائ د دې هغوئ هر یو د خپل سرکشه زړهٔ د خواهشاتو په مطابق ژوند
تېرولو. او زما د لوظ د احکامو پیروی یې ونهٔ کړه، نو بیا ما هم په هغوئ هغه ټول لعنتونه نازل کړل چې په لوظ کښې یې
ذکر شوے دے." ۹ نو دوباره بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، "د یهوداه او د یروشلم خلقو زما خِلاف سازش جوړ
کړے دے. ۱۰ هغوئ د خپل پلار نیکهٔ پخوانی د ګناهونو لارو ته رجوع کړې ده، د هغوئ پلار نیکهٔ زما کلام ته غوږ نهٔ نیولو
او د نورو معبودانو پیروی او عبادت یې شروع کړو. دواړو اِسرائیل او یهوداه هغه لوظ مات کړو کوم چې ما د دوئ پلار
نیکهٔ سره کړے وو. ۱۱ نو د دې دپاره زهٔ مالِک خُدائ دا وایم چې، زهٔ به په دوئ هغه افتونه او مصیبتونه راولم چې دوئ
به ترې نه تښتېدلے نهٔ شی. کهٔ څهٔ هم چې دوئ ما ته د مدد دپاره وژاړی او چغې ووهی، خو زهٔ به یې نهٔ اورم. ۱۲ نو د
یهوداه او د یروشلم خلق به معبودانو له لاړ شی او فریاد به ورته وکړی، چا ته چې هغوئ خوشبوئی سوزولې. خو هرکله
چې افت په دوئ باندې راشی نو په هغه وخت کښې به هغه بُتان دوئ بچ نهٔ کړی. ۱۳ اے د یهوداه خلقو وګورئ ستاسو د
خپلو ښارونو په تعداد کښې معبودان دی، او د یروشلم د کوڅو په تعداد کښې تاسو شرمناکې ډېرې قربانګاه جوړې کړې

دی، چې په کښې د بعل بُت دپاره د خوشبو سوزولو قربانۍ پېش کړئ. (۱۴) اے یرمیاه، ته د دې خلقو دپاره نۀ ما ته دُعا او
نۀ مِنت زاری وکړې، ځکه چې زۀ به دوئ ته په هغه وخت کښې چې کله په تکلیف کښې وی غوږ نۀ نیسم. (۱۵) نو بیا تاسو
زما کور ته د داخلېدو څۀ حق لرئ چې تاسو بد کارونه وکړل، اے زما محبوب قومه؟ آیا ستاسو د نذرانې او د قربانۍ
مقدسې غوښې پېش کول به تاسو د تباهۍ نه بچ کړی شۀ؟ او په حقیقت کښې تاسو په بدعملۍ کولو کښې خوشحاله یئ. (۱۶)
ما مالِک خُدائ به په یو وخت کښې تاسو ته د زیتُونو د شنې او ښکلې ونې لقب درکړے وو چې د ښو مېوو نه ډکې وی.
خو د سخت او زورَور طوفان په شور کښې به زۀ ستا په پاڼو اور بل کړم، او ستا څانګې به ماتې کړم. (۱۷) ما، مالِک
خُدائ ربُ الافواج اِسرائیل او یهوداه د ونې په شان کَرلی وُو، خو اوس مې په تاسو د افت راوستلو فیصله وکړه. ځکه چې
تاسو بدعملی وکړه، او د بعل بُت ته د خوشبویۍ په سوزولو تاسو زما غصه راوپاروله.“

د یرمیاه د قتلولو سازش

(۱۸) نو بیا مالِک خُدائ زۀ د هغوئ د بدو منصوبو نه خبر کړم کومې چې دشمنانو زما خِلاف جوړې کړې وې. (۱۹) زۀ د
هغه بې‌ګناه ګډُوری په شان وم چې د حلالولو دپاره روان کړے شوے وی او ما ته زما خِلاف د هغوئ د بدو منصوبو عِلم
نۀ وو. هغوئ وئیل، ”راځئ چې د مېوې هغه ډکه ونه راوغورزوُو، راځئ چې هغه د ژوندو د دُنیا نه ختم کړُو چې نور د هغۀ
نوم د دُنیا نه د تل دپاره ورک شی.“ (۲۰) نو بیا ما سوال وکړو چې، ”اے مالِکه خُدایه ربُ الافواجه. ته عادل او اِنصاف
کوونکے یې، تا ته د هغوئ د زړُونو او سوچونو پته ده، زۀ غواړم چې ته زما بدله واخلې او هغه په خپله ووینم، نو اوس ما
خپله فیصله تا ته پرېښې ده.“ (۲۱) مالِک خُدائ فرمائی، ”د عنتوت خلق غواړی چې تا ووژنی. هغوئ وائی چې ته د مالِک
خُدائ په نوم نبوت مۀ کوه ګنې تا به مړ کړُو. (۲۲) نو مالِک خُدائ ربُ الافواج د دوئ په حقله فرمائی، زۀ به هغوئ له سزا
ورکړم. د هغوئ ځوانان به په جنګ کښې ووژلے شی، او د هغوئ زامن او لوڼه به د قحط په وجه مړۀ شی. (۲۳) د هغوئ نه
به یو هم بچ پاتې نۀ شی ځکه چې زۀ به د عنتوت په خلقو افت رانازل کړم. کله چې د هغوئ د سزا وخت راورسېږی.“

د حضرت یرمیاه د مالِک خُدائ سره بحث کول

۱۲ (۱) اے مالِکه خُدایه، ته همېشه ما سره اِنصاف کوې کله چې زۀ یوه مسئله ستا په حضور کښې وړاندې کړم. نو ما
ته د مقدمې کولو اجازت راکړه، نو دا بدکاران ولې دومره ترقی کوی؟ او ولې ټول غداران دومره په آرام ژوند تېروی؟ (۲) تا
هغوئ کَرلی دی او دوئ جرړې کړې دی، دا لوئ شی او مېوه ونیسی. ته هر وخت د هغوئ په خولۀ یې، خو د هغوئ د
زړونو نه لرې یې. (۳) خو اے مالِکه خُدایه، ته ما پېژنې، او ته ما وینې او ته په ما آزمېښت وکړه چې زۀ ستا یم. دا بدعمله
خلق داسې راکاږه لکه څنګه چې یو ګډ د حلالولو دپاره راښکلے شی، او د حلالولو پورې یې یوې خوا ته وساته. (۴) دا
زمکه به تر کومې پورې ماتم کوی او په پټو کښې به یې ګیاه اوچېږی؟ څوک چې په دې مُلک کښې اوسېږی نو د هغوئ د
بدعملۍ په وجه مارغان او ځناور تباه شوی دی، او هم په دې وجه خلق دا وائی چې، ”خُدائ به هم حیران وی چې مونږ
سره به څۀ کېږی.“

یرمیاه ته د مالِک خُدائ جواب

(۵) مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، ”اے یرمیاه، کۀ چرې ته د انسانانو سره په منډه وهلو دومره ستړے کېږې، نو ته به د

آسونو سره څهٔ مقابله وکړې؟ کهٔ چرې تهٔ په يو هوار او محفوظه مېدان کښې تيندکونه خورې او راغورزيږې، نو تهٔ به د
أُردن سره په ګڼ ځنګل کښې څهٔ کوې؟ ٦ تر دې چې ستا ورونړه، او ستا د خپل خاندان خلق ستا مخالفت کوى. هغوئ
ستا خلاف شکايتونه کوى. په هغوئ باور مهٔ کوه، کهٔ څهٔ هم چې هغوئ ستا ښهٔ وائى.“

په خلقو د مالِک خُدائ د خفګان څرګندونه

٧ مالِک خُدائ فرمائى، ”ما خپل خلق پرېښودل، چې زما خاص مِيراث دے. ما ته ډېر ګران خلق مې د دشمنانو لاسونو
ته حواله کړل. ٨ زما غوره شوے قوم لکه د ځنګل د زمرى په شان ما ته وغړمبېدو، نو په دې وجه زهٔ د هغوئ نه نفرت
کوم. ٩ آيا دا مُلک د ګيدړانو غار دے چې تپوسان پرې بره الوځى رالوځى. خو ځنګلى ځناور دې راشى چې د هغوئ
لاشونه وخورى. ١٠ ډېرو حاکمانو زما د انګورو باغونه برباد کړى دى، او هغوئ ټول بوټى د پښو لاندې کړى دى او
ښائست يې ورله ختم او په بيابان بدل کړے دے. ١١ هغوئ د دې نه تش بيابان جوړ کړے دے او ما د خپلو خلقو د ماتم
ژړا اورېدلې ده، او زما د ټول مُلک نه دشته بيابان جوړ شوے دے، او څوک يې هم پرواه نهٔ کوى. ١٢ د بيابان په ټولو
اوچتو او خُشکو غونډو د قتل و غارت فوج ليدلے کيږى، ځکه چې د مالِک خُدائ تُوره به د يو سر نه تر بل سره پورې
هغوئ هلاک کړى. نو څوک به هم محفوظ نهٔ وى. ١٣ زما خلقو غنم وکَرل، خو تش ازغى يې ورېبل، هغوئ ډېر محنت
وکړو خو هيڅ فائده يې حاصله نهٔ کړه. ځکه د مالِک خُدائ د سختې غصې په وجه، هغوئ صرف د رُسوايۍ او شرم فصل
ورېبلو.“

د بنى اِسرائيلو ګاونډيانو ته د مالِک خُدائ پېغام

١٤ مالِک خُدائ فرمائى، ”زهٔ به د بنى اِسرائيلو نه هغه ټول شريره او بدکاره ګاونډيان د جرړې نه راوکاږم څوک چې د
هغوئ په زمکه قبضه کول غواړى، او زهٔ به يهوداه هم د بنى اِسرائيلو د مينځ نه راوکاږم. ١٥ خو کله چې زهٔ هغوئ
راوباسم، نو بيا به زهٔ په هغوئ باندې رحم وکړم، او زهٔ به هغوئ هر يو قوم خپل مِيراث او خپل مُلک ته واپس راولم. ١٦
او بيا کهٔ چرې دا قومونه په رښتيا سره زما د خلقو طريقې زده کړى، او کهٔ هغوئ زما په نوم قسم خوړل زده کړى او وائى
چې په يقين سره مالِک خُدائ ژوندے دے، لکه څنګه چې هغوئ يو وخت زما قوم ته د بعل د بُت په نوم قسم خوړل ور زده
کړى وُو، نو هغوئ به بيا زما د قوم په مينځ کښې آباد شى. ١٧ خو کهٔ چرې هر يو قوم زما خبرو ته غوږ ونهٔ نيسى، نو بيا
به زهٔ هغه قوم په مکمل توګه د بيخ نه راوکاږم او نيست و نابود به يې کړم.“ دا د مالِک خُدائ وينا ده.

د لټې د لنګ مثال

١٣ ١ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”لاړ شه او د خپل ځان دپاره د کتان لنګ واخله او د ملا نه يې تاؤ کړه خو
چې په اوبو کښې درنه لوند نهٔ شى.“ ٢ نو د مالِک خُدائ د هدايت په مطابق ما لنګ واخستو او د ملا نه مې تاؤ کړو. ٣
نو بيا په دوېم ځل د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ٤ ”کوم لنګ چې تا اخستے او تاؤ کړے دے اوس د فرات سيند
ته لاړ شه او هلته د ګټې په سورى کښې يې پټ کړه.“ ٥ نو د مالِک خُدائ د هدايت په مطابق زهٔ لاړم او لنګ مې هلته پټ
کړو. ٦ څهٔ موده وروستو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”د فرات سيند ته لاړ شه او هغه لنګ بيا راواخله کوم چې ما
درته فرمائيلى وُو چې هلته يې پټ کړه.“ ٧ نو بيا زهٔ لاړم او هغه ځائ نه مې راوويستو په کوم ځائ کښې چې ما لنګ پټ

کړے وو، خو ومې ليدو چې دا بلکل سخا شوے وو او د هيڅ کار نۀ وو. (٨) نو د مالِک خُدائ کلام بيا په ما نازل شو
چې، (٩) "لکه څنګه چې دا لنګ سخا شوے دے دغه رنګ به زۀ د يهوداه او د يروشلم لوئ غرور سخا کړم. (١٠) دې
بدکاره خلقو چا چې زما د کلام د اورېدو نه اِنکار وکړو، او د خپلو سرکشه زړونو پې ومنل او د نورو معبودانو عبادت او
خِدمت يې شروع کړو، نو د هغوئ حالت به د دې سخا شوے لنګ په شان وى چې د هيڅ کار نۀ وى. (١١) لکه څنګه چې
لنګ د انسان د ملا نه کلک تاو وى، نو دغه شان ما د اِسرائيل او د يهوداه خلق خپل ځان سره وتړل چې دوئ زما د نوم د
شُهرت، تعريف او عزت باعث وى. خو هغوئ زما تابعدارى ونۀ کړه." دا د مالِک خُدائ وينا ده.

د ميو د چاټۍ مثال

(١٢) نو هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى، "ستا د ميو ټولې چاټۍ دې د ميو نه ډکې شى.
او بيا دوئ جواب ور کړو چې، بېشکه، هره يوه چاټۍ به د ميو نه ډکه شى. (١٣) نو بيا تۀ هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ
فرمائى زۀ به د دې مُلک په ټولو خلقو او د داؤد په نسل، په بادشاهانو، او اِمامانو، پېغمبرانو دومره مے وڅښم چې نشۀ نشه
شى او په هر هغه چا چې په يروشلم کښې اوسيږى. (١٤) نو بيا به زۀ هغوئ په خپلو کښې سره وجنګومه تر دې چې مور
پلار او بچى به په خپلو کښې يو بل زره زره کړى. او زۀ به په هغوئ هيڅ قسم رحم او ترس ونۀ کړم. او هيڅ څيز به ما د
هغوئ د تباه کولو نه منع نۀ کړى." دا د مالِک خُدائ وينا ده.

د غرور خِلاف د يرمياه خبردارے

(١٥) په غور او احتياط سره واورئ او مغروره کېږئ مه. ځکه چې مالِک خُدائ دا فرمائيلى دى. (١٦) د دې نه مخکښې چې
ډېر ناوخته شى مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته جلال ورکړئ. او هغه وېږنئ د دې نه وړاندې چې هغه دربانديې تيارۀ
راولى، او تاسو تيندک وخورئ او په تورو تيارو غرونو کښې راوغورزيږئ. او د هغه نُور چې تاسو يې په انتظار کښې يئ نو
مالِک خُدائ به هغه په تورو تيارو بدل کړى. (١٧) کۀ تاسو اوس هم غوږ ونۀ نيسئ، نو زۀ به ستاسو د غرور په وجه پټ پټ
وژاړم. زما سترګې به ترخه ژړا وکړى او ډکې به شى او اوښکې به ترې بهيږى. ځکه چې دشمن به د مالِک خُدائ قوم لکه د
يوې رمې په شان راګېر کړى او قېدولو له به يې بوځى. (١٨) مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، "بادشاه او د هغۀ مور ته
ووايه چې، د تخت نه راکوز شه او په خاورو کښې کښېنه، ځکه چې ستا د شان او شوکت تاجونه به زر ستا د سر نه
راوغورزيږى. (١٩) د نجب ښارونو دروازې به بند کړے شى او څوک به هم هغه نۀ شى کولاوے. د يهوداه ټول خلق به
جلاوطن کړے شى او يو به هم بچ نۀ شى."

(٢٠) خپلې سترګې اوچتې کړه او هغه فوج وګوره چې د شمال د خوا نه راروان دے. ستا هغه ښکلې رَمې اوس چرته دى
چې ما تا ته سپارلې وې؟ ستا هغه ګډان چرته دى چې تا به پرې فخر کولو؟ (٢١) تۀ به په هغه ورځ څۀ وائې کله چې مالِک
خُدائ په تا هغه خلق حکمرانان مقرر کړى کوم خلق چې تا خپله ډله جوړه کړې وه؟ لکه څنګه چې د ښځې د ماشوم د پېدا
کېدو وخت وى نو تۀ به په دغه شان تکليف کښې شې. (٢٢) کۀ تۀ چرې د خپل ځان نه تپوس وکړې چې دا هر څۀ ما سره
ولې کيږى؟ نو دا ستا د ډېرو ګناهونو په وجه تا سره وشول. نو ځکه ستا نه جامې وويستلے شوې او هغه حمله کوونکو
فوجيانو تا سره په زور زنا وکړه. (٢٣) ولې د ايتهوپيا يو سړے د خپلې څرمنې رنګ بدلولے شى؟ يا يو پړانګ د ځان نه
خالونه لرې کولے شى څۀ؟ نه کله هم نه، هم دغه رنګ تۀ په بدو عملونو دومره عادت شوے يې چې تۀ کله هم نېک کارونه
نۀ شې کولے. (٢٤) زۀ به تاسو لکه د بوسو په شان چې د صحرا هوا په مخه اخستې وى خوارۀ وارۀ کړم. (٢٥) مالِک خُدائ

فرمائي چې، دا ستا قسمت دے، هغه برخه چې ما ستا دپاره مقرر کړې ده. ځکه چې تا زۀ هېر کړے يم او په دروغژنو
معبودانو دې يقين کړے دے. (۲۶) اے قومه، زۀ به په خپله ستاسو نه جامې وکاږم چې تاسو لغړ کړم او شرمګاه مو
ښکاره کړم. (۲۷) ما ستاسو زناکارى او د نفس خواهشات، ما ستاسو په بې‌شرمۍ سره د بُتانو عبادت په لوړو او ژورو
باندې وليدلو. په تاسو دې افسوس وى، اے يروشلمه. ترڅو پورې به تاسو داسې حرام کاره او ناپاکه يئ؟

په يهوداه باندې اوچ کالى

۱۴ (۱) د اوچ کالى په حقله په يرمياه د مالِک خُدائ کلام نازل شو، (۲) ”يهوداه وير کوى، ښارونه يې لکه د اوچو شوو
بوټو په شان غمژن دى، ټول خلق يې د غم په وجه په زمکه ناست دى او د يروشلم نه چغې او سورې راپورته کيږى. (۳)
مالداره خلق خپل نوکران د اوبو دپاره کُوهيانو ته لېږى، خو ټولې چينې کُوهيان اوچ شوى وى او د ګوټ اوبو درک هم نۀ
لګى. نوکران په ډېرې مايوسۍ او خفګان د تشو منګو سره راواپس کيږى او خپل سرونه يې د پرېشانۍ په وجه پټ کړى وى.
(۴) زمکه د خوشکۍ او د باران نۀ ورېدلو په وجه چاودلې ده، زميداران پرېشانه دى، او هغوئ هم خپل مخونه پټ کړى
دى. (۵) په پټو کښې د خوراک دپاره د ګياه د نشتوالى په وجه هوسۍ هم خپل تازه پېدا شوى بچى هم داسې په ډاګه پرېښى
دى. (۶) ځنګلى خرونه هم د خوشکو غونډو په سرونو ودرېږى او د ګيدړانو په شان چغې وهى او د خوراک د نشتوالى په
وجه يې نظر کار پرېښے دے. (۷) زما خلق ما ته فرياد کوى او وائى چې، زمونږ ګناهونه زمونږ خِلاف ګواهى ورکوى، خو
اے مالِکه خُدايه، د خپل نوم د خاطره دې زمونږ مدد وکړه. مونږ ستا نه په څو ځله اوړېدلى يُو، او ستا خِلاف مو ګناه
کړې ده. (۸) اے مالِکه خُدايه صرف تۀ د بنى اِسرائيلو اُميد يې، او د تکليف په وخت کښې زمونږ خلاصونکے يې. نو بيا
ولې تۀ لکه د يو مسافر په شان يې چې زمونږ په مُلک کښې صرف يوه شپه تېره کړى او بيا ځى؟ (۹) تۀ ولې د هغه چا په
شان يې چې ګنګس وى، او لکه د داسې فوجى په شان شوے يې چې څوک بچ کولے نۀ شى؟ اے مالِکه خُدايه، تۀ مونږ
سره يې، او مونږ ستا نوم پورې تړلے شوى يُو، نو اوس مونږ مۀ پرېږده.“ (۱۰) نو مالِک خُدائ د دې خلقو په حقله فرمائى،
”د دوئ ډېر زيات دا خوښېدل چې فضول وګرځى او زما نه واوړى او په خپل ځان يې قابو نۀ وُو. نو ځکه زۀ د دوئ نه
راضى نۀ يم. او د دوئ ګناهونه به راته ياد وى، او سزا به ورله ورکړم.“ (۱۱) مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”نور د دې قوم د
خير دپاره ما ته سوال مۀ کوه. (۱۲) تر دې کۀ هغوئ روژه هم ونيسى، نو زۀ به د هغوئ فرياد ته غوږ نۀ نيسم. او کۀ چرې
هغوئ ما ته سوزېدونکې او د غلې نذرانې هم پېش کړى، نو زۀ به هغه نۀ قبلوم. بلکې هغوئ به په جنګ، قحط او وبا باندې
مړۀ کړم.“ (۱۳) نو بيا ما ووئيل، ”اے قادر مطلق خُدايه، د هغوئ پېغمبران ورته وائى هر څۀ ټيک دى جنګ او قحط به نۀ
راځى. مالِک خُدائ به په حقيقت کښې په تاسو امن راولېږى.“ (۱۴) نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”زما په نوم دا
پېغمبران د دروغو نبوت کوى. د هغوئ پېغام زما له طرف نه نۀ دے او نۀ ما هغوئ ته حکم کړے دے چې تاسو دا پېغام
خلقو له ورکړئ. هغوئ دروغژنې روياګانې، او فضول فالونه او د خپلو دروغژنو خيالونو پېشګويانې کوى. (۱۵) نو ځکه
مالِک خُدائ فرمائى چې کوم پېغمبران چې زما په نوم د دروغو نبوت کوى او خلقو ته وائى چې نۀ به جنګ راځى او نۀ به
قحط، چا ته چې ما پېغام نۀ دے ورکړے نو هم دوئ به زۀ په جنګ او قحط باندې هلاک کړم. (۱۶) کومو خلقو ته چې
هغوئ دا پېشګويانې کوى نو د هغوئ لاشونه به د يروشلم په لارو کوڅو کښې د جنګ او قحط په وجه وغورزولے شى.
څوک به نۀ وى چې هغوئ او د هغوئ ښځې، زامن، لوڼه ښخ کړى. او زۀ به په هغوئ هغه افت نازل کړم د کوم چې لائق
دى.“ (۱۷) مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”يرمياه هغوئ ته دا ووايه، زما د سترګو نه شپه او ورځ اوښکې بهيږى، زما ژړا
نۀ ودرېږى، ځکه چې زما قوم چې په ما لکه د لور په شان ګران دے سخت زخمى شوے دے او زيات ژوبل شوے دے.

۱۸ کله چې زۀ بهر مېدانونو ته لاړ شم، نو زۀ هغوئ وينم څوک چې په جنګ کښې په تُورو مړۀ شوی دی، او کۀ زۀ دننه د
ښار کوڅو ته لاړ شم، نو زۀ هغه خلق ګورم چې د قحط په وجه مړۀ شوی دی. پېغمبران او اِمامان دواړه خپل کارونه
جاری ساتی، خو هغوئ په دې نۀ پوهېږی چې څۀ کوی.“

مالِک خُدائ ته د رحم دپاره د خلقو سوال زاری کول

۱۹ اے مالِکه خُدايه، تا يهوداه بلکل رد کړے دے څۀ؟ آيا تۀ د صيون د خلقو نه نفرت کوې څۀ؟ ولې تا مونږ دومره
سخت زخمی کړی يُو چې د رغېدو ټول اُميدونه مو ختم شُو څۀ؟ مونږ د خير اُميد لرلو خو مونږ ته خير مِلاو نۀ شو، مونږ د
علاج په طمع وُو خو د شفا په ځائ په مونږ يره راغله. ۲۰ اے مالِکه خُدايه، مونږ ستا خِلاف بدکارونه کړی دی، مونږ د
خپلو بدو کارونو او د خپل پلار نيکۀ د بدو کارونو اِقرار کوُو. ۲۱ د خپل نوم د خاطره دې مونږ مۀ پرېږده، او خپل جلالی
تخت دې مۀ سپکوه. خپل لوظ دې راپه ياد کړه کوم چې تا مونږ سره کړے دے او هغه مۀ ماتوه. ۲۲ آيا د نورو قومونو د
بُتانو فضول معبودان باران کولے شی څۀ؟ آيا آسمان په خپله باران ورولے شی څۀ؟ نه، بلکې دا تۀ يې، اے مالِکه خُدايه،
زمونږ پاکه خُدايه. نو د دې دپاره زمونږ توکل په تا دے، ځکه چې تۀ هغه ذات يې څوک چې دا هر څۀ کوی.

د يهوداه د خلقو خراب اَنجام

۱۵ ۱ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”کۀ چرې موسیٰ او سموئيل هم دلته ودرېدلی وے او ما ته يې د دې خلقو په
حقله مِنت زاری کړے وے، نو زما زړۀ به دوئ ته مائل شوے نۀ وو. هغوئ زما د حضور نه وشړه، او پرېږده چې ځی.
۲ او کۀ چرې هغوئ ستا نه تپوس وکړی چې مونږ چرته لاړ شُو؟ هغوئ ته ووايه، چې مالِک خُدائ داسې فرمائی، د
کومو خلقو په نصيب کښې چې په وبا مړۀ کېدل دی هغوئ دې په وبا مړۀ شی، د چا په نصيب کښې چې په جنګ کښې
مړۀ کېدل دی هغوئ دې په جنګ مړۀ شی، د چا په نصيب کښې چې په لوږه مړۀ کېدل دی هغوئ دې په لوږه مړۀ شی، او د
چا په نصيب کښې چې جلاوطنی ده هغه دې جلاوطن کړے شی. ۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به څلور قسمه تباه
کوونکی ورولېږم. تُوره د هغوئ د وژلو دپاره، سپی چې د هغوئ لاشونه راکاږی، ټپوسان چې هغوئ تېر کړی او ځنګلی
ځناور چې هغوئ ختم کړی. ۴ د يهوداه بادشاه منسی د حزقياه د زوئ په وجه چا چې بد کارونه په يروشلم کښې کړی
وُو، زۀ به خپل خلق د دُنيا بادشاهانو دپاره د يرې يو مثال جوړ کړم. ۵ اے يروشلمه څوک به په تاسو رحم وکړی؟ او
څوک به په تاسو وير وکړی؟ ستاسو داسې همدرد نشته چې ستاسو تپوس له راشی. ۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، تاسو زۀ
رد کړے يم، او بار بار مو ما ته شا کړې ده. نو اوس به زۀ خپل لاس ستاسو د بربادئ دپاره دراوږد کړم، نو په تاسو زۀ نور
رحم نۀ شم کولے. ۷ زۀ به تاسو، ستاسو د ښارونو په دروازو کښې داسې د يو بل نه جدا کړم لکه څنګه چې غنم او بوس
جدا کولے شی. او تاسو نه به ستاسو بچی واخلم کوم چې په تاسو ډېر ګران دی. زۀ به خپل قوم تباه کړم، ځکه چې هغوئ
د خپلو خرابو طريقو پرېښودو نه اِنکار کړے دے. ۸ ستاسو په مُلک کښې به کونډې د سمندر په غاړه د شګو نه هم
ډېرې وی. په نيمه ورځ به زۀ د ځوانانو په ميندو باندې تباهی راولم. او ناګهانه به په دوئ پرېشانی او دهشت راولم. ۹ د
اوو بچو مور د غم نه بې‌هوشه پرته ده او ساه نۀ شی اخستلے، د هغې د بچو د ژوند رڼا ختمه شوه. هغه رسوا او شرمنده
شوې ده. په هغوئ کښې چې څوک پاتې دی هغه به زۀ د دشمنانو په تُوره مړۀ کړم. دا د مالِک خُدائ وينا ده.“

د یرمیاه مالِک خُدائ ته شکایت کول

۱۰ نو ما بیا ووئیل چې، کاش چې زۀ د مور نه پېدا شوے هم نۀ وے. زۀ چې چرته هم ځم نو هلته خلق زما مخالف دی او
جنګ راسره کوی. نۀ مې چا ته قرض ورکړے دے او نۀ مې د چا نه قرض اخستے دے، خو بیا هم دوئ ټول په ما لعنت
وائی. ۱۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په یقین سره به زۀ ستا ښۀ مقصد دپاره خیال وساتم، یرمیاه. او په یقین سره ستا
دشمنان به ستا نه دا وغواړی چې تۀ د تکلیف او مصیبت په وخت کښې د هغوئ دپاره ما ته سوال زاری وکړې. ۱۲ آیا
څوک هغه د اوسپنې او د پیتلو نه جوړ شوے سیخ ماتولے شی کوم چې د شمال د خوا نه راځی؟ ۱۳ زۀ به ستاسو مال
دولت او خزانې مفتې دشمنانو ته د لوټ کولو دپاره حواله کړم، ځکه دا ستاسو د هغه ګناهونو په وجه چې تاسو په ټول
مُلک کښې کړې دی. ۱۴ زۀ به تاسو د دشمنانو په لاس یو داسې مُلک ته په غلامۍ ولېږم چې تاسو ته د هغې هیڅ پته نۀ
وی. ځکه چې زما غصه د اور په شان رابله شوې ده او دا به د تل دپاره بلېږی.“ ۱۵ بیا ما ووئیل چې، ”اے مالِکه خُدایه،
تا ته د هر څۀ پته ده، څۀ چې ما سره کېږی. نو راشه او زما مدد وکړه. زما د دشمنانو نه بدل واخله او هغوئ ته دومره
صبر مۀ کوه چې زما د وژلو موقع ورته مِلاو شی. ګوره خو ما په خپل ځان دا ټوله بې‌عزتی ستا د خاطره تېره کړې ده.
۱۶ اے مالِکه، ربُ الافواجه خُدایه، هرکله به چې ستا کلام په ما نازل شو، نو هغه ما وخوړلو، هغۀ ما ته او زما زړۀ ته
خوشحالی راکړه، ځکه چې ما پورې ستا نوم تړلے شوے دے. ۱۷ زۀ د هغه خلقو سره شامل نۀ شوم چې خندا او
خوشحالی به یې کوله. زۀ ځان ته کښېناستم ځکه چې ستا لاس په ما وو. او د هغوئ د ګناهونو په وجه زما قهر راوچت
شو. ۱۸ زما درد ولې نۀ ختمېږی؟ او زما زخمونه ولې لا علاجه دی او نۀ رغېږی؟ ستا مدد زما دپاره داسې نا باوره شو
لکه موسمی لختی، لکه د هغه چینې په شان چې اوچه شوې وی.“ ۱۹ نو مالِک خُدائ په جواب کښې ما ته وفرمائیل، ”کۀ
تۀ واپس راشې، نو زۀ به تا له بیا خپل مقام درکړم چې تۀ زما خِدمت وکړې. کۀ تۀ د بې‌مطلبه خبرو په ځائ زما قیمتی کلام
بیان کړې، نو تۀ به زما پېغمبر یې. دا خلق دې ضرور تا له راشی بلکې تۀ د هغوئ په شان مۀ جوړېږه. ۲۰ مالِک خُدائ
فرمائی چې، زۀ به تا د دې خلقو په وړاندې د پیتلو قوی دېوال جوړ کړم. هغوئ به ستا خِلاف جنګ کوی، خو هغوئ به تا له
شکست نۀ شی درکولے، ځکه چې زۀ تا سره یم چې تا وساتم او خلاصون درکړم. ۲۱ زۀ به تا د شریرانو د لاسونو نه
وساتم، او د ظالمانو د زور او لاسونو نه به درله خلاصون درکړم.“

حضرت یرمیاه د وادۀ کولو نه منع کړے شوے وو

۱۶ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲ ”دلته وادۀ ونۀ کړې او نۀ زامن او لوڼه پېدا کړې. ۳ ځکه چې
زۀ مالِک خُدائ دا وایم چې، کوم ماشومان چې دلته پېدا کېږی او هم داسې د هغوئ مور، پلار ۴ چې هغوئ به د سختو
بیمارو نه مړۀ شی. او په هغوئ به هیڅ څوک ژړا ونۀ کړی او نۀ به یې ښخ کړی، او د هغوئ لاشونه به په زمکه لکه د سوټو
په شان خوارۀ وارۀ پراتۀ وی. او هغوئ به په جنګ او قحط مړۀ شی، او د هغوئ لاشونه به د ټپوسانو، او د ځنګلی ځناورو
خوراک شی. ۵ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، هغه کور ته مۀ ورننوځه په کوم کښې چې د مړی ژړا وی، د هغوئ سره
ماتم او همدردی مۀ کوه، ځکه چې ما د هغه خلقو نه خپل برکت، مینه او رحم اخوا کړے دے، دا د مالِک خُدائ وینا ده.
۶ مالداره او غریبانان به دواړه په دې مُلک کښې مړۀ شی، هغوئ به نۀ ښخ کړے شی او نۀ به ورباندې ماتم وشی، د
هغوئ دوستان به نۀ خپل ځانونه دردمند کړی او نۀ به د خفګان ښکاره کولو په وجه خپل سرونه د هغوئ دپاره ګنجی کړی.
۷ هیڅوک به هغوئ ته د غمرازۍ روټۍ نۀ راوړی، تر دې چې د خپل مور او پلار دپاره به تعزیت نۀ کوی، او نۀ به ورته
څوک د تسلۍ دپاره څښلو له څۀ ورکوی. ۸ او هغه کور ته هم مۀ ورننوځه په کوم کور کښې چې د خوراک څښاک

پروګرام وی او د هغوئ سره روټئ نه مۀ کښېنه. ۹ ځکه چې دا مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ درته فرمائی، ستا په ژوند کښې او ستا د سترګو د وړاندې به زۀ په دې مُلک کښې د خندا او د خوشحالۍ آوازونه ختم کړم. نور به په کښې د ناوې او زلمی د خوشحالۍ آوازونه نۀ اورېدلے کيږی. ۱۰ کله چې تۀ هغوئ ته دا هر څۀ ووائې نو هغوئ به درنه تپوس وکړی چې، مالِک خُدائ په مونږ دومره سخت افت ولې نازلوی؟ مونږ څۀ غلطی کړې ده؟ مونږ داسې کومه ګناه د مالِک خُدائ خلاف کړې ده؟ ۱۱ نو بيا هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ فرمائی چې، ستاسو پلار نيکۀ زۀ هېر کړے وم، هغوئ زما په ځائ د نورو معبودانو عبادت او خِدمت وکړو. او هغوئ زۀ پرېښودم او زما د کلام تابعداری يې ونۀ کړه. ۱۲ خو تاسو د خپل پلار نيکۀ نه هم زيات بد سلوک وکړو. ګوره چې څنګه تاسو هر يو زما د پيروی په ځائ د خپلو سرکشه او بدکاره زړونو خواهشاتو ته غوږ ونيولو. ۱۳ نو زۀ به تاسو د دې مُلک نه داسې مُلک ته وشړم چې نۀ يې تاسو ته څۀ پته شته او نۀ يې ستاسو پلار نيکۀ ته څۀ پته وه، نو هلته به تاسو شپه او ورځ د نورو معبودانو عبادت کوئ، ځکه چې زۀ به په تاسو نور رحم نۀ کوم.“

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

۱۴ مالِک خُدائ وفرمائيل چې، ”داسې وخت راروان دے چې خلق به داسې قسم نۀ خوری چې، د ژوندی خُدائ پاک په نوم مې دې قسم وی چا چې بنی اِسرائيل د مِصر نه راوويستل. ۱۵ خو هغوئ به داسې قسم خوری چې، د ژوندی خُدائ پاک په نوم مې دې قسم وی چا چې بنی اِسرائيل د شمال او د هغه ټولو مُلکونو نه راوويستل کومو ته چې هغۀ شړلی وُو. ځکه چې زۀ به هغوئ دوباره هغه مُلک ته واپس راولم کوم چې ما د هغوئ پلار نيکۀ له ورکړے وو.“

راتلونکی سزا

۱۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”بلکې زۀ به اوس ډېر ماهيګر درولېږم چې هغوئ به دوئ راونيسی. او د دې نه وروستو به زۀ ډېر ښکاريان درولېږم او دوئ به هغوئ په هر يو غر، غونډۍ او د ګټانو د غارونو نه ښکار کړی. ۱۷ د هغوئ ټول عملونه زما د سترګو د وړاندې دی او زۀ يې وينم، هغه زما نه پټ نۀ دی، او تر دې چې د هغوئ ګناهونه هم زما د سترګو نه پټ پناه نۀ دی. ۱۸ زۀ به هغوئ له د خپلو ګناهونو او حرامو کارونو بدله يو په دوه ورکړم، ځکه چې هغوئ د بې‌ساه شکلونو او نفرت آميزه بُتانو په وجه زما موروثی مُلک پليت کړے دے.“

په مالِک خُدائ د يرمياه يقين او دُعا

۱۹ اے مالِکه خُدايه، تۀ زما طاقت او زما قلعه يې، د مصيبت په وخت کښې زما پناه ګاه يې. د دُنيا د آخر سر نه به قومونه تا ته راشی او وائی به چې، ”زمونږ پلار نيکۀ سره هيڅ نۀ وو بلکې دروغژن معبودان، هغه بې‌کاره بُتان چې دوئ ته هيڅ قسمه ښېګړه نۀ شی ورکولے. ۲۰ خلق خو ځان له خپل خُدايان په خپله جوړوی، خو په حقيقت کښې هغه صحيح خُدايان نۀ وی.“ ۲۱ ”نو په دې وجه به زۀ هغوئ ته په دې وخت کښې د خپل زور او طاقت په حقله تعليم ورکړم. نو بيا به هغوئ په دې باندې پوهه شی چې زما نوم مالِک خُدائ دے.“

د یهوداه ګناه او د هغې سزا

۱۷ ۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د یهوداه د خلقو ګناه د اوسپنې په قلم چې نوکه يې د هیرې ده، ستاسو د کاڼو نه په
سختو زړُونو نقش شوې ده او ستاسو د قربان‌ګاه په ګوټونو لیکلې شوې ده. ۲ نۀ صرف تاسو بلکې ستاسو بچی هم
خپلې قربان‌ګاه او د اشیرې بُت شکلونه همېشه رایادوی کۀ د شنې ونې په خوا کښې وی او کۀ په اوچته غونډئ وی. ۳ نو
زۀ به په دې مُلک کښې خپل مقدس غر سره ستاسو د ټول مال دولت او ستاسو علاقائی عبادتخانې نورو خلقو ته د غنیمت
په توګه حواله کړم، دا ستاسو د ګناهونو بدل دے کوم چې تاسو په خپل ټول مُلک کښې کړې دی. ۴ ستاسو د خپلې
ګناه په وجه به هغه مُلک ستاسو د لاس نه ووځی کوم چې ما تاسو ته په میراث کښې درکړے دے. زۀ به تاسو په هغه
مُلکونو کښې چې تاسو يې نۀ پېژنئ دشمنانو ته د غلام په شکل حواله کړم. ځکه چې تاسو زما د غصې اور بل کړے دے او
هغه به تل بلیږی.“

په مالِک خُدائ توکل کول

۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”لعنت دې په هغه چا وی چې د هغۀ زړۀ د مالِک خُدائ نه اوړېدلے وی او په فانی انسان
توکل او د هغۀ په زور بهروسه کوی. ۶ هغه د بیابان د هغه بوټی په شان دے، کۀ څۀ هم چې خیر وی خو هغوئ ته به
مِلاو نۀ شی. ځکه چې هغه به د بیابان په خشکه او مالګینه زمکه کښې شوے وی، چرته چې نور څۀ نۀ کیږی. ۷ خو
بختور دی هغوئ څوک چې په مالِک خُدائ یقین لری، او په مالِک خُدائ يې توکل کړے وی. ۸ هغوئ د هغه ونو په شان
دی چې د لختی په غاړه کَرلے شوې وی او جرړې يې اوبو ته رسېدلې وی. نو کله چې د ګرمئ موسم راشی نو یره يې نۀ
وی، د هغوئ پاڼې هر وخت شنې وی. او په خُشک سالئ کښې يې څۀ پریشانی نۀ وی، نو کله هم بې‌مېوې نۀ پاتې کیږی.“
۹ د انسان زړۀ د هر څۀ نه زیات دوکه مار وی، او د شرارت نه ډک وی. څوک پرې هم نۀ پوهیږی. ۱۰ ”زۀ مالِک
خُدائ د انسان د زړۀ لټون کوم او د هغۀ پټ سوچونه آزمائیم، زۀ هر چا ته اجر د هغۀ د عمل په مطابق ورکوم.“ ۱۱ هغه
څوک چې په ناجائزه طریقې سره مال دولت راجمع کړی هغه د هغه تیتر په شان وی چې پردئ هګئ وشاربی کومې چې
هغې اچولې نۀ وی، نو وروستو به د هغۀ نه ټول مال دولت لاړ شی، کله چې د هغۀ عمر نیم تېر شی نو د هغۀ مال دولت به د
هغۀ نه والوځی او په آخر کښې به دے خپل ځان کم عقل ثابت کړی. ۱۲ خو هغه جلالی تخت چې د ازل نه اوچت دے،
هغه زمونږ د خُدائ پاک مقدس کور دے. ۱۳ اے مالِکه خُدایه، د بنی اِسرائیلو اُمیده، هر څوک چې تا نه مخ واړوی هغوئ
ټول به ټیټ سترګې او شرمنده شی. هغوئ چا چې تا نه مخ اړولے دے په دوړو د لیکلو په شان دی، دوئ به زر ختم شی
ځکه چې هغوئ د هغه مالِک خُدائ نه مخ اړولے دے څوک چې د ژوندون د اوبو چینه ده.

د مالِک خُدائ نه د یرمیاه مدد غوښتل

۱۴ اے مالِکه خُدایه، کۀ چرې تۀ ما له شفا راکړې نو زۀ به بلکل روغ رمټ شم، کۀ چرې تۀ ما له خلاصون راکړې نو زۀ
به بچ شم، ځکه چې زۀ صرف ستا ثناء صِفت کوم. ۱۵ هغوئ ما ته بار بار دا وائی چې، د مالِک خُدائ هغه کارونه څۀ
شول د چا د پوره کېدلو په حقله چې هغۀ پیشګوئی کړې وه؟ نو اوس دې هغه پوره کړی. ۱۶ اے مالِکه خُدایه، زۀ د هغه
کار نه نۀ یم تښتېدلے د کوم دپاره چې تاسو زۀ د خپل قوم دپاره د شپونکی په حیثیت مقرر کړے یم. تاسو ته پته ده چې ما
په هغوئ د افت د ورځې د راتلو خواهش نۀ دے کړے. زما د شونډو نه چې څۀ هم وتلی دی هغه ستا په وړاندې څرګند دی.
۱۷ مالِکه خُدایه، ما مۀ یروه، د افت په ورځ صرف تۀ زما اُمید يې. ۱۸ زما دشمنان دې وشرمیږی خو ما مۀ شرموه، په

هغوئ يره راوله خو ما مۀ يروه. په هغوئ د افت ورځې راوله، او هغوئ په دوه چنده تباه کړه.

د سبت ورځ مقدسه وساتئ

١٩ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”يرمياه، لاړ شه او د عوامی دروازې په خولۀ کښې ودرېږه په کومه چې د يهوداه
بادشاهان ځی راځی او هم داسې د يروشلم په نورو دروازو کښې ودرېږه. ٢٠ هغوئ ته ووايه، د مالِک خُدائ پيغام واورئ.
اے د يهوداه بادشاهانو او د يهوداه ټولو خلقو او د يروشلم اوسېدونکو او هغوئ ټولو ته چې په دې دروازې ځی راځی. ٢١
مالِک خُدائ فرمائی چې، خبردار چې د سبت په ورځ په خپل سر پنډ مۀ اوچتوئ او د يروشلم په دروازو پنډ سره مۀ
ننوځئ. ٢٢ او تر دې چې په خپلو کورونو کښې هم د سبت په ورځ هيڅ قسمه کار مۀ کوئ او مۀ څۀ بار اوچتوئ. خو د
سبت ورځ مقدسه وساتئ لکه څنګه چې ما ستاسو پلار نيکۀ ته حکم کړے وو. ٢٣ خو هغوئ ما ته غوږ ونۀ نيولو او نۀ يې
ما ته توجو راکړه او نۀ يې زما پيروی وکړه. خو هغوئ سرکشه وُو او اصلاح کولو ته يې جواب ورنۀ کړو. ٢٤ خو مالِک
خُدائ فرمائی، کۀ چرې تاسو زما خبره ومنئ او د سبت په ورځ په دې دروازو د تجارت دپاره څۀ داخل نۀ کړئ او نۀ څۀ
کار وکړئ، او هغه مقدسه وساتئ، ٢٥ نو بيا به هغه بادشاهان څوک چې د داؤد په تخت ناست دی نو هغوئ به د خپلو
آفسرانو سره د دې ښار په دروازو ځی راځی. او هغوئ او د هغوئ آفسران به په آسونو او ګاډو سوارۀ راشی، او د يهوداه
خلق به ورسره وی او هغوئ څوک چې په يروشلم کښې اوسيږی، او دا ښار به د تل دپاره آباد وی. ٢٦ د يهوداه د ښارونو
او د يروشلم د ګېرچاپېره کلو نه به خلق راشی، هغوئ به د بنيامين د علاقې، د مغربی غونډو د لمنو نه، او د نجب او د
غرېزې علاقې نه به د خپلو سوزېدونکو نذرانو او قربانو سره راشی. هغوئ به د خپلو غلو دانو او خوشبوئی د شکرانې نذرانې
سره د مالِک خُدائ کور ته راشی. ٢٧ خو کۀ تاسو زما خبره ونۀ منئ او د سبت ورځ مقدسه ونۀ ساتئ، او لکه د نورو
ورځو په شان د سبت په ورځ د سودا پنډونه د يروشلم دروازو ته راوړئ، نو بيا به زۀ په دې دروازو اور بل کړم. او دا اور به
د يروشلم محلونه وسوزوی. او د دې اور لمبې به هيڅوک مړې کولے نۀ شی.“

يرمياه د کُلال په کور کښې

١٨ ١ مالِک خُدائ ما يرمياه له پيغام راکړو، ٢ ”لاندې د کُلال کور ته لاړ شه، نو هلته به زۀ تا له خپل پيغام درکړم.“
٣ نو زۀ هلته د کُلال کور ته لاړم او ما هغه وليدو چې په خپله څرخه يې کار کولو. ٤ خو چې کوم لوښے به هغۀ د
خټې نه جوړولو نو هغه به په لاس کښې هغه شان نۀ راتلو کوم به چې د هغۀ اُميد وو نو بيا به يې هغه خراب کړو او بل څيز
به يې ترې نه جوړول شروع کړل کوم به چې هغۀ ته ښۀ ښکارېدو. ٥ بيا مالِک خُدائ ما له دا پيغام راکړو چې، ٦ ”اے
بنی اِسرائيلو، نو زۀ دا نۀ شم کولے چې تاسو سره هغه کار وکړم کوم به چې کُلال د خټې سره کولو؟ لکه څنګه چې خټه د
کُلال په لاس کښې وه، داسې تاسو زما په لاس کښې يئ. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ٧ هرکله کۀ چرې زۀ وغواړم چې
يو قوم يا بادشاهت د بېخ نه ختم کړم، يا هغه راوغورزوم او تباه يې کړم، ٨ او کۀ چرې هغه قوم کوم ته چې ما
خبردارے ورکړے وی، د خپلو بدو عملونو نه راوګرځی، نو بيا به زۀ نرمی نه کار واخلم او د خپلې ارادې نه به واپس شم او
په هغوئ به هغه افت نۀ راولم. ٩ او کۀ بل وخت کښې زۀ چرې دا ووايم چې زۀ به دا قوم يا يو بادشاهت آباد او قائم
کړم، ١٠ خو کۀ بيا هغه مُلک زما په وړاندې شرارت کوی او زما تابعداری ونۀ کړی نو زۀ به د هغه ښۀ کولو اراده پرېږدم
د کوم چې ما د هغوئ دپاره اراده کړې وه. ١١ نو اوس زما د طرفه د يهوداه او يروشلم خلقو ته ووايه چې مالِک خُدائ
فرمائی چې ګورئ، زۀ په تاسو د افت راوستلو تيارے کوم او ستاسو خلاف منصوبه جوړوم. نو هر يو دې د خپلو بدو

طریقو نه راواوړی، او هغه څۀ دې کوی کوم چې ښۀ وی. ۱۲ خو هغوئ په جواب کښې ووئیل چې، خپله خولۀ دې په
مونږ مۀ خرابوه، مونږ چې په کومو طریقو اوسېدل غواړُو هغه شان به اوسیږو، په سرکشئ سره به د خپل زړۀ بد خواهشونه
پوره کوُو.“

د بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ نه اوړېدل

۱۳ ”نو په دې وجه مالِک خُدائ فرمائی چې، د نورو قومونو د خلقو نه دا تپوس وکړه چې کله هم هغوئ د داسې کار په
حقله اورېدلی دی. بنی اِسرائیل دې د پاکې پېغلې په شان وی، خو هغې ډېر بد کار وکړو. ۱۴ آیا د لبنان د غرونو د څوکو
نه کله هم واوره ویلې شوې او ختمه شوې ده څۀ؟ آیا د هغوئ د غریزه او لرې چینو یخې اوبۀ بهېدل کله ختم شوی دی
څۀ؟ ۱۵ بلکې زما خلقو زۀ هېر کړے یم، او هغوئ بېکاره بُتانو ته خوشبوئ وسوزولې، بُتان کوم چې د هغوئ د تیندک
باعث شُو او دوئ یې د پخوانو ښو لویو لارو نه جدا کړل او په کچه لارو باندې روان شول. ۱۶ نو په دې وجه به د هغوئ
مُلک په بیابان بدل کړے شی او نورو ته به د خندا ذریعه وګرځی. څوک هم چې په دې لاره تېرېږی نو هغوئ به حق حیران
شی او د یهوداه په حالت به یې د یرې نه وبښتۀ نیغ ودرېږی. ۱۷ نو زۀ به لکه د نمرخاتۀ د باد په شان هغوئ د دشمنانو په
وړاندې خوارۀ وارۀ کړم. او د هغوئ د مصیبت په ورځ به زۀ خپل مخ د هغوئ نه واړوم او د هغوئ فریادونه به نۀ اورم.“

د یرمیاه خِلاف سازش

۱۸ نو بیا خلقو ووئیل، ”راځئ چې د یرمیاه خلاف منصوبه جوړه کړُو. ځکه چې مونږ سره ډېر اِمامان، هوښیاران او نبیان
شته دے. مونږ ته د هغۀ د شریعت د تعلیم، نصیحت او پېشګوئ ورکولو ضرورت نشته دے. راځئ چې په خولۀ د هغۀ په
حقله افواګانې خورې کړُو او په هغۀ اِلزام ولګوو او دوئ چې څۀ هم وائی نور ورته غوږ ونۀ نیسو.“ ۱۹ نو بیا ما ووئیل
چې، ”اے مالِکه خُدایه، ما ته غوږ ونیسه او زما دشمنان چې زما خلاف څۀ وائی په هغې غور وکړه. ۲۰ ولې هغوئ د ښو
بدله په بدو سره ورکوی څۀ؟ اوس خو هغوئ زما د وژلو دپاره کنده کنستلې ده. هغه وخت رایاد کړه چې زۀ به ستا په
حضور کښې ودرېدم او د هغوئ سفارش به مې تاسو ته کولو چې په هغوئ باندې خپل قهر او غضب مۀ نازلوه. ۲۱ خو
اے مالِکه خُدایه، اوس پرېږده چې د هغوئ بچی د لوږې نه مړۀ شی، پرېږده چې هغوئ په تُوره قتل کړے شی. د هغوئ
ښځې دې بورې او کونډې شی، پرېږده چې د هغوئ بوډاګان سړی په وبا مړۀ شی، پرېږده چې د هغوئ ځوانان په جنګ مړۀ
شی. ۲۲ پرېږده چې ناګهانه په هغوئ جنګی سپاهیان ورننوځی، او د هغوئ د کورونو نه دې چغې او سورې واورېدلے
شی. ځکه چې هغوئ زما دپاره کنده کنستلې ده او پټ دام یې راته خور کړے دے. ۲۳ خو اے مالِکه خُدایه، تۀ د هغوئ په
ټولو منصوبو باندې پوهه یې چې زما د وژلو دپاره یې تیارې کړې دی. تۀ د هغوئ جرم مۀ معاف کوه او مۀ د هغوئ ګناه د
خپلو سترګو نه اخوا کوه. پرېږده چې هغوئ ستا په وړاندې راوغورزېږی، او په خپل قهر او غضب کښې هغوئ له سزا
ورکړه.“

د مات منګی مثال

۱۹ ۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، ”لاړ شه او د کُلال نه یو د خټو منګے په بیعه واخله. او ځان سره د خلقو یو
څو مشران او لوئ اِمامان بوځه. ۲ او د بنیهنوم وادئ ته لاړ شه، او د کُلالانو د ماتو لوښو دروازې ته مخامخ هلته هغه

پېغام خلقو ته بيان کړه کوم چې زۀ تا له درکوم. ۳ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې هغوئ ته داسې ووايه، اے د يهوداه
بادشاهانو او د يروشلم خلقو، مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې زۀ به په دې ځائ دومره
سخت افت راولم، او چې څوک يې هم واورى نو د هغۀ غوږونه به ويوګنيږى. ۴ ځکه چې زۀ هغوئ پرېښے يم او دا ځائ
يې غېرو معبودانو ته حواله کړو، او په دې ځائ کښې هغوئ هغه معبودانو ته داسې قربانۍ پېش کړې چې هغه نۀ دوئ په
خپله او نۀ د دوئ پلار نيکۀ او نۀ د يهوداه بادشاهانو پخوا کړې وې. هغوئ دا زمکه د بې‌ګناه خلقو په وينو تويولو سره ډکه
او رنګ کړه. ۵ او هغوئ د بعل بُت دپاره علاقائی عبادتخانې جوړې کړې دى چې خپل بچى هلته په کښې د سوزېدونکى
قربانۍ په توګه بعل بُت ته پېش کړى. د داسې کار ما نۀ هغوئ ته حکم ورکړے دے او نۀ مې په خيال خاطر کښې راغلى
دى، ۶ نو مالِک خُدائ فرمائی چې خبردار، هغه وخت راروان دے چې خلق به نور دې ځائ ته د "توفت" يا بنى‌هنوم
وادى ونۀ وائى، بلکې دا به "د قتل و غارت د وادۍ" په نوم مشهوره شى. ۷ په دې ځائ کښې به زۀ د يهوداه او د يروشلم
د خلقو ټولې منصوبې تباه کړم. زۀ به هغوئ د هغه دشمن په لاس ووژنم، څوک چې د دوئ وينو ته تږى ناست دى، او زۀ به
د دوئ لاشونه د هوا د مارغانو او د ځنګلى ځناورو خوراک کړم. ۸ زۀ به يروشلم تباه کړم، او د خلقو د خندا به يې کړم.
څوک هم چې په دې لار تېرېږى نو د هغوئ په تباهۍ به حق حېران شى. ۹ زۀ به د هغوئ دشمنان څوک چې د هغوئ د
وينو تږى دى راپاڅوم چې د دوئ ښار نه ګېره واچوى او دوئ ته غټ تکليف ورسوى. او دا ګېره به دومره سخته وى چې
دوئ به د خپلو ماشومانو او ګاونډيانو په خوړلو شروع وکړى. ۱۰ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې هغه کسان چې تا
خپل ځان سره بوتلى دى د هغوئ په وړاندې دا منګے چې تا سره دے مات کړه. ۱۱ او هغوئ ته ووايه چې مالِک خُدائ
ربُ الافواج فرمائيلى دى، زۀ به د دې منګى په شان دا قوم او دا ښار ټوټې ټوټې کړم چې د بيا جوړېدو امکان به يې نۀ وى.
په هغه وخت کښې به هغوئ خپل مړى په توفت کښې ښخوى، تر هغې پورې چې د ښخولو نور ځائ پاتې نۀ شى. ۱۲ مالِک
خُدائ فرمائی چې، زۀ به دې ښار او د دې د اوسېدونکو سره هم دغه رنګ وکړم. او د دوئ سره به د توفت په شان پليت
سلوک وکړم. ۱۳ زۀ به د يروشلم ټول کورونه، د يهوداه د بادشاهانو شاهى محلونه لکه د توفت په شان پليت وګرځوم، چا
چې د خپلو کورونو په چتونو ستورو ته قربانۍ پېش کړې دى، او د ځښلو نذرانې يې نورو بُتانو ته پېش کړې دى." ۱۴ نو
بيا يرمياه د توفت نه راواپس شو، کوم ځائ ته چې مالِک خُدائ هغه د پېغام ورکولو دپاره لېږلے وو. نو بيا هغه د مالِک
خُدائ د کور په دربار کښې ودرېدو او ټولو خلقو ته يې وفرمائيل چې، ۱۵ "مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنى اِسرائيلو خُدائ
پاک فرمائی چې زۀ به په دې ښار او د دې نه ګېرچاپېره ښارونو هغه ټول افتونه راولم چې د کومو ما وړاندې ذکر کړے
دے، ځکه چې تاسو په سرکشۍ سره زما خبرو اورېدلو ته تيار نۀ يئ."

د فشحور اِمام سره د حضرت يرمياه لانجه

۲۰ ۱ کله چې فشحور د اِمير زوئ څوک چې د مالِک خُدائ په کور کښې مشر اِمام وو، هغه څۀ واورېدل د څۀ چې
يرمياه پېشګوئې کوله، ۲ نو هغۀ يرمياه نبى راګېر کړلو او په کوړو يې ووهلو او بيا يې هغه پاس د مالِک خُدائ په کور
کښې د بنيامين په دروازه کښې د لرګى په کُنده کښې بند کړلو. ۳ په بله ورځ کله چې فشحور هغه د کُندې نه آزاد کړو،
يرمياه هغۀ ته وفرمائيل چې، "مالِک خُدائ ستا نوے نوم اېښے دے او د نن نه پس به ستا نوم فشحور نۀ وى بلکې په هر
اړخ باندې دهشت. ۴ ځکه مالِک خُدائ په خپله دا فرمائی چې، زۀ به په تا او ستا په دوستانو باندې دهشت راولم، او تۀ به
په خپلو سترګو سره د هغوئ وژل د دشمنانو د لاسه ووينې. زۀ به د يهوداه ټول خلق د بابل بادشاه ته حواله کړم، څوک چې
به د هغوئ نه ځينې بابل ته قېديان بوځى او ځينې به په تُوره قتل کړى. ۵ زۀ به د دې ښار ټول مال دولت او د هغوئ ټول

قیمتی سامانونه او د یهوداه بادشاه خزانې د هغوئ دشمنانو ته حواله کړم. هغوئ به دا لوټ کړی او بابل ته به یې یوسی.
۶ ترخو چې ستا خبره ده فشحوره، تهٔ او ستا مکمل خاندان به هم ونیولے شی او بابل ته به بوتلے شی. هلته به تاسو او
ستا هغه ټول دوستان مړهٔ او ښخ شی چا ته به چې تا په دروغو پېشګوئې کوله چې هیڅ پرواه مهٔ کوئ خیر به شی.“

مالِک خُدائ ته د یرمیاه شکایت کول

۷ اے مالِکه خُدایه، تا زهٔ دوکه کړم، او زهٔ دوکه شوم. تاسو زورَور یئ او زهٔ دې مغلوب کړم. زهٔ اوس ټوله ورځ د
مسخرو شوم، او هر څوک ما پورې ټوقې او خندا کوی. ۸ کله چې هم زهٔ خپله خولهٔ خلاصوم، نو بیا ضرور زهٔ د ظلم
او تباهۍ په حقله چغې سورې وهم. ځکه چې زهٔ د مالِک خُدائ د کلام په وجه ټوله ورځ کنځل او بدې ردې تېروم او
سپکولے شم. ۹ خو چې کله زهٔ ووایم چې، ”زهٔ به د مالِک خُدائ په حقله خبرې نهٔ کوم او نهٔ به نور د هغهٔ پېغام چا ته
رسوم،“ نو بیا د هغهٔ کلام زما په زړهٔ کښې لکه د اور په شان بلیږی او هغه اور زما هډوکو ته رسیږی. زهٔ په ځان کښې د
هغهٔ د ایسارولو د کوشش په وجه ډېر ستړے شوے یم او زهٔ هغه نهٔ شم ایسارولے. ۱۰ ما د خپل ځان په حقله د ډېرو
خلقو ګونګوسی اورېدلی دی. هغوئ وائی چې، ”هرې خوا ته دهشت دے بس دهشت. راځئ چې د هغهٔ اِطلاع ورکړُو. راځئ
چې د هغهٔ په حقله اِطلاع ورکړُو.“ زما نزدې دوستان هم زما د غورزېدلو په انتظار دی، او هغوئ وائی چې، ”شاید چې هغه
دوکه شی، نو بیا به یې راګیر کړُو او د هغهٔ نه به خپله بدله واخلو.“ ۱۱ بلکې مالِک خُدائ د یو طاقتور جنګیالی په شان ما
سره دے، نو بیا څوک هم چې زما د ژوند ختمولو پسې دی هغوئ به هیڅکله هم کامیاب نهٔ شی، او په خپله به تیندکونه
وخوری. هغوئ به ناکامیابه شی او په شرمونو به وشرمیږی، د هغوئ دا بې‌عزتی به هیڅکله د هېرېدلو نهٔ وی. ۱۲ خو اے
مالِکه خُدایه، ربُ الافواجه، تاسو په خپله صادق سړے وینئ، او تاسو په خپله د انسان د زړهٔ او دماغ ژور سوچونه او
رازونه آزمایئ. ما خپل خواست تا ته پېش کړے دے نو په دې وجه تاسو زما بدله اخستل ما ته وښایئ. ۱۳ د مالِک خُدائ
حمد ووایئ. د مالِک خُدائ ثناء صِفت ادا کړئ. هغه غریبانان د شریرانو د لاس نه بچ کوی. ۱۴ په هغه ورځ دې لعنت وی
په کومه چې زهٔ پیدا شوے وم. او هغه ورځ دې مبارکه نهٔ وی په کومه ورځ چې زهٔ د مور نه پیدا شوم. ۱۵ په هغه کس دې
لعنت وی چا چې زما د پلار د خوشحالولو دپاره دا زېرے راوړے وو چې، ”ستا زوئ پیدا شوے دے.“ ۱۶ هغه سړے
دې د هغه ښارونو په شان شی کوم چې مالِک خُدائ په بې‌رحمۍ سره تباه کړی وُو. هغه دې په سحر کښې د یرې چغې
واوری او په غرمه کښې دې د جنګ شور واوری، ۱۷ ځکه چې زهٔ هغهٔ د پیدا کېدو نه وړاندې د مور په ګېډه کښې مړ نهٔ
کړم، ترخو چې د هغې ګېډه زما قبر جوړ شوے وے. ۱۸ زهٔ د مور د خېټې نه ولې دُنیا ته راغلم؟ د دې دپاره پیدا شوم چې
په دُنیا کښې تکلیفونه او کړاونه وګورم، او چې زما ژوند په بې‌عزتۍ کښې ختم شی؟

د یروشلم د شکست پېشګوئې

۲۱ ۱ هغه پېغام چې د مالِک خُدائ له خوا نه یرمیاه ته ورکړے شو کله چې د یهوداه بادشاه صدقیاه د مُلکیاه زوئ
فشحور او د معسیاه زوئ صفنیاه اِمام یرمیاه ته د دې عرض سره ورولېږل چې، ۲ ”زمونږ دپاره د مالِک خُدائ نه تپوس
وکړه ځکه چې د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغهٔ لښکر په مونږ حمله کوی، نو کېدے شی چې مالِک خُدائ زمونږ دپاره د
وړاندې په شان معجزه وکړی او نبوکدنضر د دې ځائ نه په وتو مجبور کړی.“ ۳ بیا یرمیاه جواب ورکړو، ”تاسو
صدقیاه بادشاه ته واپس لاړ شئ او ورته ووایئ چې، ۴ مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دا فرمائی چې، زهٔ به
ستاسو د جنګ وسله کومه چې ستاسو په لاس کښې ده بې‌کاره کړم او ستاسو خلاف به یې استعمال کړم، کومه چې تاسو

د جنګ دپاره د بابل د بادشاه او د بابل د خلقو خلاف به استعمالوئ ځوک چې د دېوال نه اخوا دی او په تاسو حمله کوی.
نو په حقيقت کښې به زۀ ستاسو دشمنان د دې ښار زړۀ ته راولم. ۵ زۀ به په خپله خپل زورَور لاس دراوږد کړم او
ستاسو خِلاف به په غصې، قهر، او لوئ غضب سره جنګ وکړم. ۶ زۀ به په دې ښار سخته وبا رانازله کړم، زۀ به
انسانان او څناور دواړه مړۀ کړم. ۷ مالِک خُدائ فرمائی چې د دې نه وروستو به زۀ صدقياه بادشاه او د هغۀ ټول
آفسران او د هغۀ نور خلق کوم چې دې ښار کښې اوسېږی او د وبا، جنګ، او قحط نه ژوندی پاتې شوی وی زۀ به هغوئ
نبوکدنضر بادشاه ته او د هغوئ دشمن ته حواله کړم ځوک چې د هغوئ ژوند ختمولو پسې ګرځی. هغه به هغوئ په تُوره په
بې‌دردئ سره مړۀ کړی، او په دوئ باندې به هيڅ قسمه رحم، مينه او نۀ به پرې څۀ زړۀ سواندے ښکاره کړی.“ ۸ بيا
مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې دې خلقو ته ووايه چې، ”زۀ، مالِک خُدائ ستاسو په وړاندې دوه لارې پېش کوم چې يوه د
ژوند او بله د مرګ لاره ده. ۹ هر ځوک هم چې په دې ښار کښې پاتې شی نو هغه به په جنګ، قحط او يا د وبا په وجه
مړۀ شی. خو هر ځوک چې بهر ووځی او خپل ځان بابليانو ته حواله کړی چا چې ښار محاصره کړے دے هغوئ به
ژوندی پاتې شی، او هغوئ ته به د ژوندون غنيمت ورکړے شی. ۱۰ مالِک خُدائ فرمائی چې، ما دا فېصله کړې ده چې زۀ
به دا ښار بچ نۀ کړم او افتونه به پرې نازل کړم، نه چې آبادی. دا به د بابل بادشاه ته حواله کړم او هغه به دا ښار په اور تباه
کړی.“

د يهوداه د شاهی خاندان عدالت

۱۱ ”د يهوداه شاهی خاندان ته ووايه، د مالِک خُدائ پېغام واورئ، ۱۲ اے د داؤد خاندانه، مالِک خُدائ تاسو ته داسې
فرمائی، هر سحر د خلقو اِنصاف کوئ د چا نه چې غلا شوې وی او هغوئ ته د ظالمانو د لاس نه خلاصون ورکوئ، ګنې
زما غضب به رانازل شی او هر څۀ به لکه د اور په شان وسوزوی او دا به ستاسو د هغه شرارت په وجه داسې بلېږی چې
هيڅ ځوک به يې نۀ شی مړ کولے. ۱۳ مالِک خُدائ فرمائی، اے يروشلمه، زۀ به په ذاتی توګه ستاسو خلاف جنګ کوم،
تاسو ځوک چې په دې وادئ بره اوسېږئ او په اوچت ګټ پراتۀ يئ، تاسو ځوک چې په ډېر فخر سره وايئ، دلته ځوک
زمونږ خلاف راتلے شی څۀ؟ او زمونږ پناه ګاه ته ځوک راننوتلے شی څۀ؟ ۱۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به ستاسو د
عمل په مطابق چې د څومره سزا قابل يئ هومره درکړم. زۀ به ستا د قلعه ګانو د لرګو په ستنو اور بل کړم او د هغې نه
ګېرچاپېره چې هر څۀ وی هغه به وسوزوم.“

د بدکاره بادشاهانو اَنجام

۲۲ ۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”تۀ د يهوداه د بادشاه محل ته ښکته لاړ شه او هلته دا پېغام بيان کړه، ۲
اے د يهوداه بادشاه، د مالِک خُدائ پېغام واوره، تاسو ځوک چې د داؤد په تخت ناست يئ، تۀ، او ستا آفسران او ستا قوم
ځوک چې په دې دروازه تګ راتګ کوئ. ۳ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، اِنصاف او صداقت قائم کړئ. ځوک چې
لوټ شوے وی هغه د ظالم د لاس نه آزاد کړئ. په مسافرو، يتيمانو او کونډو ظلم او زياتے مۀ کوئ او بې‌ګناه وينه په دې
ځائ کښې مۀ توئيوئ. ۴ کۀ چرې تاسو په احتياط سره زما په حکمونو عمل وکړئ، نو بيا هغه بادشاه ځوک چې په
يروشلم کښې د داؤد د اولاد نه د داؤد په تخت ناست دے د هغۀ بادشاهی او د هغۀ اولاد به قائم وی او هغه به د خپلو
آفسرانو او د هغه خلقو سره چې په ګاډو او آسونو باندې سوارۀ دی د دې محل په دروازو راداخل شی. ۵ مالِک خُدائ
فرمائی چې، کۀ چرې تاسو په دې حکمونو عمل ونۀ کړئ، قسم دے زما په خپل ذات وی چې دا محل به د خاورو ډېرے

کړم. ۶ نو بيا مالِک خُدائ د يهوداه د بادشاه د محل په حقله داسې فرمائی، کۀ څۀ هم چې د يهوداه محل زما دپاره د
جِلعاد په شان مېوه لرونکے او د لبنان د غرونو په شان شين او ښکلے دے، خو زۀ به په يقين سره دا په دشته بدل کړم
لکه د هغه ښارونو په شان چې څوک په کښې نۀ اوسيږی. ۷ زۀ به ستا د بربادئ دپاره وسله بند جنگی لښکر درولېږم او
هغوئ به ستا ستنې چې د دِيار د ښائسته ونو نه تيارې شوې دی راوباسی او په اور کښې به يې وغورزوی. ۸ نو کله چې د
ډېرو قومونو خلق په دې ښار باندې تېرېږی نو بيا به د يو بل نه دا تپوس کوی چې، مالِک خُدائ ولې د دې لوئ ښار سره
داسې سلوک وکړو؟ ۹ نو هغوئ ته به جواب ورکړے شی چې، د دې ښار سره داسې سلوک ځکه وشو چې هغوئ د
خپل خُدائ پاک سره لوظ مات کړو او د نورو معبودانو عبادت او خِدمت يې وکړو.“ ۱۰ اے د يهوداه خلقو، د مړ شوی
بادشاه يوسياه په حقله ژړا مۀ کوئ، او د هغۀ په مرگ ماتم مۀ کوئ. خو د دې په ځائ ډېره سخته ژړا د هغۀ د زوئ سلوم
بادشاه په حقله وکړئ، څوک چې د مُلک نه شړلے شوے دے ځکه چې هغه به بيا کله هم واپس رانۀ شی، او نۀ به خپل
ذاتی مُلک دوباره وگوری. ۱۱ نو بيا مالِک خُدائ د يوسياه د زوئ سلوم په حقله فرمائی، څوک چې د پلار نه پس د يهوداه
بادشاه جوړ شوے وو، ”هغه د دې ځائ نه لاړو او هغه به هيڅکله نۀ راواپس کيږی. ۱۲ هغه به په هغه ځائ کښې مړ شی
چرته چې هغوئ قېدی بوتلے دے او هغه به دا مُلک بيا دوباره هيڅکله ونۀ گوری.“ ۱۳ ”افسوس دے په يهويقيم څوک
چې په ناجائزه او په زور سره په مزدورانو باندې خپل محل جوړوی، څوک چې په بې اِنصافئ سره د هغې دېوالونه خېژوی،
ځکه چې هغه په خپلو خلقو بغېر پېسو کار کوی. هغه هغوئ ته مزدوری هم نۀ ورکوی. ۱۴ هغه وائی چې، زۀ به د خپل
ځان دپاره يو لوئ محل جوړ کړم چې په کښې بره لوئې کوټې او ډېرې اوچتې کړکۍ وی او د لرگی کار به يې په خوشبودار
دِيار سره وکړم او تک سور رنگ به ورکړم. ۱۵ خو د دِيار نه د ښائسته محلونو جوړول څوک لوئ بادشاه نۀ جوړوی.
بېشکه ستا پلار، يوسياه، سره خو د خوړلو او څښلو دپاره هر څۀ ډېر تېر وُو، خو سره د دې هغه په خپله هره معامله کښې
صادق او اِنصاف کوونکے وو، نو ځکه مالِک خُدائ ورله برکت ورکړو. ۱۶ هغۀ به غريبانانو او محتاجو له امداد او
اِنصاف ورکولو، د دې په بدل کښې ورته برکت مِلاو شو. نو د دې ښکاره مطلب دا دے، څوک چې داسې کوی نو هغه ما
پېژنی، مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۱۷ خو ستاسو سترگې او زړۀ صرف د ناروا پېسو گټلو طرف ته متوجه شوی دی، د
بې گناه خلقو وينه توئيوئ او دلته په هغوئ باندې ظلم او زياتے کوئ.“ ۱۸ نو مالِک خُدائ د يهوداه بادشاه، د يوسياه د
زوئ يهويقيم په حقله فرمائی، ”خلق به ستا په مرگ ماتم نۀ کوی تر دې چې ستا په کور کښې به هيڅ څوک هم د غم او
افسوس اظهار نۀ کوی او نۀ به څوک ووائی چې افسوس دے، اے مالِکه. افسوس ستا شان شوکت لاړو ختم شو. ۱۹
هغه به داسې ښخ کړے شی لکه څنگه چې يو خر ښخولے شی، هغه به راښکلے شی او د يروشلم د دروازو نه به بهر
وغورزولے شی.“ ۲۰ ”اے د يروشلم خلقو، بره لبنان ته لاړ شئ او چغې ووهئ، ستاسو د ژړا آواز دې په بسن کښې
واورېدے شی، او د عباريم نه ژړا وکړئ، ځکه چې ستاسو ټول ملگری تباه شوی دی. ۲۱ ما په هغه وخت کښې تاسو ته
خبردارے درکړو کله چې تاسو ښۀ په آرام وئ، خو تاسو ووئيل، مونږ مۀ تنگوه. د ځوانئ نه ستاسو هم دا عادت وو، تاسو
زما تابعداری نۀ ده کړې. ۲۲ زما د غضب طوفان به ستاسو ټول شپونکی جارُو کړی، او ستاسو ټول دوستان به جلاوطن
کړی او هلته به غلامان شی او تاسو به د خپلو بدو عملونو په وجه سپک او شرمنده شئ. ۲۳ تاسو څوک چې په لبنان
کښې اوسېږئ، او ځان ته مو د دِيار نه جاله جوړه کړې ده، تاسو به د دردونو په وجه داسې زبيرگی کوئ لکه چې يوه ښځه
يې د ماشوم د پېدا کېدو په وخت کښې کوی.“ ۲۴ مالِک خُدائ يهوياکين ته چې، د يهويقيم زوئ او د يهوداه بادشاه دے
وفرمائيل، ”زما دې په خپل ذات قسم وی، کۀ چرې تۀ زما د ښی لاس گوتمه هم ولې نۀ وے نو تۀ به بيا هم ما ايستلې او
اخوا غورزولې وے. ۲۵ زۀ به تاسو هغه چا ته حواله کړم څوک چې ستا ژوند ختمول غواړی او د چا نه چې تۀ يرېږې. زۀ
به تا د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغۀ خلقو ته حواله کړم. ۲۶ زۀ به تا او ستا مور د دې مُلک نه جلاوطن کړم، او تاسو

به په پردی مُلک کښې مړهٔ شئ، په هغه مُلک کښې چرته چې تاسو پيدا شوی نهٔ يئ. ۲۷ تاسو به دې مُلک ته بيا هيڅکله هم
واپس رانهٔ شئ کوم چې تاسو غوښتل چې هغه بيا ووينئ.“ ۲۸ خلقو ووئيل چې، ”ولې دا سړے يهوياکين بادشاه د هغه
مات منګی په شان دے څهٔ، کوم چې غورزولے شوے وی او د هيچا په کار نهٔ وی؟ هغه او د هغهٔ بچی ولې په يو داسې
مُلک کښې جلاوطن کړے شوی دی چې هغوئ ته هيڅ پته هم نهٔ وی؟“ ۲۹ اے زما وطنه، زما وطنه، زما وطنه. د مالِک
خُدائ دې پيغام ته غوږ ونيسه، ۳۰ مالِک خُدائ دا فرمائی چې، ”دا کس په بې‌اولادو کښې حساب کړه، دا کس به په خپل
ټول ژوند کښې نهٔ خوشحاله او نهٔ آباد شی. د هغهٔ د اولاد نه به څوک هم آباد نهٔ شی، او يو به هم نهٔ د داؤد په تخت کښېنی،
او نهٔ به په يهوداه کښې حکومت وکړی.“

د راتلونکی وخت اُميد

۲۳ ۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”افسوس دے د قوم په شپونکو باندې څوک چې زما د څرن د ځائ ګډې تباه کوی او
خوروی.“ ۲ نو څکه مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک، دې شپونکو ته فرمائی چې، ”تاسو زما رمې خورې ورې
کړې او د خپل ځان نه مو لرې شړلې دی او د هغوئ مو ښهٔ خيال نهٔ دے ساتلے، زهٔ به تاسو له د دې بد کار سزا درکړم،
مالِک خُدائ فرمائی. ۳ زهٔ به په خپله د خپلې رمې باقی پاتې شوی خلق د هغه ټولو مُلکونو نه راغونډ کړم کومو ته چې ما
شړلی وُو او خپل وطن ته به يې واپس راولم. چرته چې به هغوئ مېوه ونيسی او د هغوئ شمېر به ډېر شی. ۴ زهٔ به په
هغوئ شپونکی مقرر کړم چې د هغوئ خيال وساتی، او هغوئ به نور د چا نه نهٔ يرېږی او نهٔ به پرېشانه شی. او نهٔ به يو
ورک شی. ما مالِک خُدائ دا وفرمائيل.“ ۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځې راتلونکې دی چې، زهٔ به د داؤد په نسل
کښې يوه صادقه څانګه راپورته کړم او بادشاه به يې کړم، او هغه به په هوښيارتيا سره حکومت کوی. او هغه به په مُلک
کښې صداقت او اِنصاف قائم کړی. ۶ په هغه ورځو کښې به يهوداه بچ کړے شی او اِسرائيل به د سلامتۍ سره ژوند
کوی. او دا هغه نوم دے چې په کوم سره به هغه ياديږی، مالِک خُدائ زمونږ خلاصونکے دے.“ ۷ مالِک خُدائ فرمائی
چې، ”نو هغه ورځې راتلونکې دی چې خلق به نور داسې قسم نهٔ خوری چې په هغه ژوندی خُدائ مو دې قسم وی چا چې
بنی اِسرائيل د مِصر نه رابهر کړل، ۸ خو هغوئ به داسې وائی چې، قسم دے په هغه ژوندی مالِک خُدائ باندې چا چې د
بنی اِسرائيل نسل د شمال او د نورو مُلکونو نه واپس راغونډ کړو کله چې هغهٔ هغوئ تس نس کړی وُو. نو بيا به هغوئ په
خپل مُلک کښې اوسيږی.“

دروغژن نبيان

۹ زما زړهٔ د دروغژنو نبيانو په وجه مات شوے دے، او ټول هډُوکی مې په لړزان دی. زهٔ لکه د هغه نشائی په شان شوے
يم څوک چې په شرابو زيات نشه شوے وی، نو دغه شان زهٔ د مالِک خُدائ او د مقدس کلام په وجه نشه يم. ۱۰ دا مُلک
د زناکارانو نه ډک دے، نو په دې وجه مالِک خُدائ ورباندې لعنت نازل کړے دے نو زمکه اوچه شوې ده او په للمه کښې
شينکے اوچ شوے دے. نبيان په بدو لارو روان شوی دی او خپل طاقت په غلطه طريقه استعمالوی. ۱۱ مالِک خُدائ
فرمائی چې، ”نبيان او اِمامان دواړه بې‌خُدايه کارونه کوی، تر دې چې ما په خپل کور کښې هم د دوئ بدعملۍ پيدا کړی
دی. ۱۲ نو په دې وجه چې هغوئ چرته هم ځی د هغوئ پښې به ښوئيږی، او د تيارو خوا ته به بوتلے شی او هلته به هغوئ
راوغورزيږی. زهٔ به په هغوئ باندې د هغوئ د سزا په مقرر شوی وخت کښې افت نازل کړم.“ مالِک خُدائ داسې فرمائی.
۱۳ ”ما د سامريه د نبيانو دا خراب کارونه وليدل چې کوم هغوئ د بعل په نوم پيشګوئې خلقو ته کوله او زما قوم بنی

اِسرائيل يې بې‌لارې کړو. ۱۴ خو ما د يروشلم په پېغمبرانو کښې د دې نه زيات خراب کار وليدلو، هغوئ زنا کوى او
بې‌ايمانى کوى، او د بدعملو خلقو حوصله افزائى کوى، نو بيا يو هم د خپلو بد عملونو نه نۀ منع کيږى. هغوئ ټول زما د پاره
د سدوم د خلقو په شان خراب دى، او د يروشلم خلق ما ته د عموره د خلقو په شان بد دى.“ ۱۵ نو ځکه مالِک خُدائ
ربُ الافواج د يروشلم د نبيانو په حقله داسې فرمائى، ”زۀ به هغوئ ته د خوړلو د پاره تريخ خوراک او د څښلو د پاره به ورله
د زهرو اوبۀ ورکړم، ځکه چې د يروشلم د نبيانو په وجه، په ټول مُلک کښې بې‌دينى خوره شوې ده.“ ۱۶ مالِک خُدائ ربُ
الافواج خپلو خلقو ته فرمائى چې، ”دا نبيان چې تاسو ته کومه پېشګوئى کوى د هغوئ خبرو ته غوږ مۀ نيسئ، هغوئ تاسو د
دروغو په اُميدونو سره ډکوى. هغوئ تاسو ته د مالِک خُدائ پېغام نۀ درکوى خو صرف د خپل سوچ او زړۀ نه تاسو ته رويا
پېش کوى. ۱۷ هغوئ هغه خلقو ته مسلسل خبرې کوى څوک چې ما سپک ګڼى، چې مالِک خُدائ فرمائى چې تاسو به په
خير خيريت يئ. او هغوئ ټولو ته څوک چې د خپل سرکشه زړۀ تابعدارى کوى هغوئ وائى تاسو ته به هيڅ قسمه نقصان
ونۀ رسيږى.“ ۱۸ خو په هغوئ کښې کوم يو د مالِک خُدائ په حضور کښې ولاړ وو چې هغه څۀ يې ليدلى يا اورېدلى وى
کوم چې هغۀ فرمائيلى دى؟ يو هم نه. چا هغۀ ته غوږ نيولے او چا د هغۀ آواز اورېدلے دے؟ ۱۹ ګورئ د مالِک خُدائ
غضب لکه د طوفان په شان راروان دے، او د هغۀ غضب به د ډېر تېز طوفان په شان د بدعملو په سرونو باندې راتاو شى.
۲۰ او د مالِک خُدائ دا غضب به تر هغې پورې سوړ نۀ شى ترڅو پورې چې د هغۀ د زړۀ مقصد پوره شوے نۀ وى. په
راتلونکو ورځو کښې به تاسو په دې ټولو باندې پوره پوهه شئ. ۲۱ ”ما دا نبيان نۀ دى لېږلى، خو هغوئ د خپل ځان نه د
پېغام ورکولو د پاره په منډه شوى دى، ما د هغوئ سره خبرې نۀ دى کړې، خو هغوئ پېشګويانې وکړې. ۲۲ کۀ چرې
هغوئ زما په حضور کښې ما سره ولاړ وے، نو هغوئ به بيا زما کلام خلقو ته اورولو او هغوئ به يې د خپلو شرارتونو او
بدعملونو نه را اړول.“ ۲۳ مالِک خُدائ فرمائى چې، ”زۀ هغه خُدائ پاک يم چې هر چرته حاضر ناظر يم نه چې په يو ځائ
کښې. ۲۴ ولې داسې څوک شته چې زما نه خپل ځان چرته پټ کړى او زۀ هغه ونۀ وينم؟“ مالِک خُدائ فرمائى. ”ولې زۀ
په هر ځائ زمکه او آسمان کښې نۀ يم څۀ؟“ مالِک خُدائ فرمائى. ۲۵ ”ما هغه هر څۀ واورېدل څۀ چې دې پېغمبرانو خلقو
ته وفرمائيل څوک چې زما په نوم دروغ وائى او خلقو ته وائى چې، ما خوب وليدو. په خوب کښې په ما الهام وشو. ۲۶ دا
خبرې به ترڅو پورې د دې دروغژنو پېغمبرانو په زړونو کښې راځى، څوک چې د خپلو سوچونو پېغامونه خلقو ته بيانوى.
۲۷ د هغوئ خيال دا دے چې کوم خوبونه چې دوئ په خپلو کښې يو بل ته بيانوى نو د دې په وجه به زما خلق زما نوم
هېر کړى، لکه څنګه چې پخوا د دوئ پلار نيکۀ زما نوم هېر کړے وو او د بعل بُت عبادت يې وکړو.“ ۲۸ مالِک خُدائ
فرمائى چې، ”کوم پېغمبر چې خوب ليدلے دے هغه دې بې‌شکه خپل خوب بيان کړى، خو چې په چا زما کلام نازل شوے
دے هغه دې په وفادارۍ سره کلام خلقو ته واوروى. تش بوس د غنمو برابر دى څۀ؟“ ۲۹ مالِک خُدائ فرمائى چې، ”آيا
زما پېغام د اور په شان نۀ دے څۀ، او زما پېغام د څټک په شان نۀ دے څۀ چې ګټ ټوټه ټوټه کوى؟ ۳۰ نو ځکه زۀ د هغه
پېغمبرانو خِلاف يم څوک چې د يو بل نه خبرې نقل کوى او بيا خلقو ته وائى چې دا کلام زما د طرفه دے.“ ۳۱ مالِک
خُدائ فرمائى چې، ”زۀ د هغه پېغمبرانو خِلاف هم يم چا چې خپله خولۀ پرانستې وى او د خپل ځان نه لګيا وى خبرې کوى
او بيا وائى چې مالِک خُدائ داسې فرمائى. ۳۲ په حقيقت کښې زۀ د هغوئ خلاف يم.“ مالِک خُدائ دا بيان کوى، ”څوک
چې د دروغو خوبونه جوړوى او زما خلقو ته هغه بيانوى، او هغوئ په خپلو بې‌حسابه دروغو سره زما خلق بې‌لارې کوى،
حال دا چې نۀ ما هغوئ لېږلى دى او نۀ مې مقرر کړى دى. او هغوئ د خلقو د فائدې هيڅ خبرې نۀ کوى.“ مالِک خُدائ دا
بيان کوى.

د مالِک خُدائ پېغام

۳۳ "یرمیاه، کله چې د دې خلقو نه عام کس یا پېغمبر یا اِمام ستا نه تپوس وکړی چې، تا سره د مالِک خُدائ نه کوم
درونډ پیټې شته څۀ؟ نو تۀ په جواب کښې ورته ووایه، نو هغه درونډ پیټې هم تۀ یې، مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به تا
وغورزوم. ۳۴ کۀ چرې یو پېغمبر، یا اِمام یا بل څوک دا دعویٰ وکړی چې، "دا د مالِک خُدائ درونډ پیټې دے،" زۀ به دۀ
له او د دۀ خاندان له سزا ورکړم. ۳۵ نو بیا دې دا هر یو کس په تاسو کښې د یو بل نه او د خپلو دوستانو او خپلوانو نه
تپوس کوی چې، "مالِک خُدائ په جواب کښې څۀ فرمائیلی دی؟" او یا دا چې، "مالِک خُدائ کومه خبره کړې ده؟" ۳۶
خو نور به تۀ بیا کله هم دا ونۀ وائې چې، "د مالِک خُدائ پېغام یو درونډ پیټې دے،" ځکه چې د هر سړی خپله خبره د هغۀ
پېغام وګرځېدو نو تاسو بیا دغه شان د ژوندی مالِک خُدائ، ربُ الافواج خُدائ زمونږ د خُدائ پاک پېغام ته تعبیر ورکوئ.
۳۷ تاسو پېغمبرانو ته داسې ووایئ چې، "مالِک خُدائ تاسو له څۀ جواب درکړو؟ مالِک خُدائ څۀ فرمائیلی دی؟" ۳۸ او
کۀ بیا هم تاسو دا دعویٰ کوئ چې، "دا د مالِک خُدائ نه درونډ پیټې دے،" نو مالِک خُدائ بیا داسې فرمائی چې، "تاسو
خبرې خو کوئ چې دا د مالِک خُدائ نه درونډ پیټې دے، اګر چې ما درته فرمائیلی وُو چې داسې خبرې مۀ کوئ چې دا د
مالِک خُدائ د طرف نه درونډ پیټې دے،" ۳۹ نو په دې وجه به زۀ تاسو په یقین سره هېر کړم او سره د هغه ښاره کوم
چې ما تاسو او ستاسو پلار نیکۀ له ورکړو د خپل حضور نه لرې وشړم. ۴۰ زۀ به په تاسو باندې نۀ ختمېدونکې لعنت او
ابدی شرم نازل کړم چې هیڅکله به هېرولے نۀ شی."

د اینځرو دوه ټوکرۍ

۲۴ ۱ وروستو د دې نه چې د بابل بادشاه نبوکدنضر د یهویاکین د یهویقیم زوئ د یهوداه بادشاه بابل ته سره د
آفسرانو، کاریګرانو او لوهارانو قېدیان بوتلل نو بیا مالِک خُدائ ما ته په رویا کښې د اینځرو دوه ټوکرۍ راوښودلې چې د
مالِک خُدائ د کور مخې ته پرتې وې. ۲ په یوه ټوکرۍ کښې اول موسمی او پاخۀ اینځر وُو، او په بله ټوکرۍ کښې خراب
اینځر وُو، دومره ډېر خراب چې د خوړلو نۀ وُو. ۳ نو بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "یرمیاه تا ته څۀ ښکاری؟" ما ورته
په جواب کښې ووئیل، "اینځر. ښۀ اینځر ډېر ښۀ دی خو خراب اینځر ډېر خراب دی، دومره خراب دی چې د خوړلو قابل
هم نۀ دی." ۴ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۵ "مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک داسې فرمائی
چې، دا ښۀ اینځر د یهوداه د هغه خلقو په شان دی چې ما د بابل مُلک ته د دې ځائ نه جلاوطن کړی دی او زۀ هغوئ ته
هم دغه شان ښۀ ګورم. ۶ زۀ به هغوئ ته په ښۀ سترګه ګورم، او زۀ به هغوئ دې مُلک ته واپس راولم. زۀ به هغوئ آباد
کړم او زۀ به هغوئ ونۀ غورزوم، زۀ به هغوئ وکرم او د بېخ نه به یې نۀ راوباسم. ۷ زۀ به هغوئ له دا خواهش ورکړم
چې هغوئ ما وپېژنی چې زۀ مالِک خُدائ یم. هغوئ به زما مخلوق وی، او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک یم، ځکه چې هغوئ به
په پوره زړۀ سره ما ته رجوع وکړی. ۸ مالِک خُدائ وفرمائیل، هغه خراب اینځر چې دومره ډېر خراب دی چې د خوړلو
قابل هم نۀ دی، نو دغه شان به زۀ د صدقیاه د یهوداه بادشاه، او د هغۀ د آفسرانو سره څوک چې د یروشلم نه ژوندی پاتې
شوی دی کۀ هغه دلته اوسېږی او یا کۀ په مِصر کښې دی دغه شان سلوک وکړم. ۹ زۀ به هغوئ په زمکه د هر یو مُلک
دپاره د دهشت مثال او د افت زده ګانو نمونه وګرځوم. زۀ چې هغوئ چرته هم خوارۀ کړم نو هغوئ به د عبرت یو مثال
جوړ شی او خلق به د هغوئ نوم د بې‌عزتئ دپاره استعمالوی او د هغوئ بې‌عزتی به کوی او لعنت به پرې وائی. ۱۰ زۀ به په
هغوئ جنګ راولم، لوږه او وبا به پرې راولم، تر هغې پورې چې هغوئ به په هغه مُلک کښې ختم کړم کوم چې ما دوئ او د
دوئ پلار نیکۀ له ورکړے وو."

په بابل کښې د اویا کلونو د قېد پېشګوئي

۲۵ ۱ یرمیاه ته د یهوداه بادشاه د یوسیاه د زوئ یهویقیم د بادشاهۍ په څلورم کال، د یهوداه د ټولو خلقو په حقله د
مالِک خُدائ د طرف نه پېغام ورکړے شو. په هم دغه کال باندې نبوکدنضر د بابل په تخت کښېناستو. ۲ نو بیا یرمیاه نبی
د یروشلم ټولو اوسېدونکو او د یهوداه ټول قوم ته بیان وکړو او ورته یې وفرمائیل، ۳ ”د یهوداه بادشاه د امون د زوئ
یوسیاه د بادشاهۍ د دیارلسم کال نه واخله، تر اوسه پورې مالِک خُدائ د درویشتو کالو دپاره ما ته پېغام راکړو او ما هغه
تاسو ته څو ځله در رسولے دے، خو تاسو ما ته غوږ ونۀ نیولو. ۴ سره د دې چې مالِک خُدائ بیا بیا خپل خِدمتګاران
پېغمبران رالېږلی دی، تاسو هغوئ ته نۀ غوږ نیولو او نۀ مو هغوئ ته توجو ورکوله. ۵ هغوئ به تاسو ته فرمائیل چې،
تاسو هر یو خپلې خرابې طریقې او هغه بد کارونه پرېږدئ کوم چې تاسو کوئ، نو بیا تاسو په هغه مُلک کښې تر تله پورې
اوسېدلے شئ کوم چې ما تاسو او ستاسو پلار نیکۀ له ورکړے دے. ۶ هغوئ به تاسو ته فرمائیل چې د نورو معبودانو
عبادت او خِدمت مۀ کوئ، تاسو چې په خپلو لاسونو کوم بُتان جوړ کړی دی هغوئ ته په عبادت کولو زما قهر مۀ راپاروئ.
نو بیا به زۀ تاسو ته نقصان نۀ درکوم. ۷ مالِک خُدائ وفرمائیل چې، خو تاسو ما ته غوږ ونۀ نیولو، او تاسو چې څۀ جوړ
کړی وُو د هغې په وجه تاسو زۀ په قهر او غصه کړم، او تاسو په خپله خپل ځان ته نقصان ورسولو. ۸ نو په دې وجه
مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی چې، ځکه چې تاسو زما پېغام ته غوږ ونۀ نیولو، ۹ زۀ به د شمال ټول خلق او خپل
خدمتګار د بابل بادشاه نبوکدنضر د دې مُلک او په دې کښې د اوسېدونکو خلقو او د خواوشا ټولو قومونو په خلاف د
جنګ دپاره راولېږم. زۀ به هغوئ بلکل تباه کړم او هغوئ به د خلقو دپاره د یرې دهشت، ټوقو، او مسخرو یو مثال وګرځوم،
او په ابدی کنډرو به یې بدل کړم. مالِک خُدائ دا فرمائی. ۱۰ زۀ به د هغوئ د خندا او د خوشحالۍ چغې د دې ځائ نه
خاموش کړم او زۀ به د هغوئ د وادۀ د ناوې او د زلمی د خوشحالۍ آوازونه خاموش کړم. د هغوئ د مېچونو آوازونه به
خاموش کړم او د هغوئ ډیوې به مړې کړم. ۱۱ دا ټول مُلک به په شاړو او خرابو باندې بدل شی، او دا قومونه به د اویا
کالونو دپاره د بابل د بادشاه خِدمت کوی. ۱۲ خو چې کله اویا کالونه پوره شی، نو بیا به زۀ د بابل بادشاه او د هغۀ قوم،
او د هغۀ مُلک له سزا ورکړم، د هغوئ د هغه ګناهونو په وجه کوم چې هغوئ کړی دی، مالِک خُدائ دا فرمائی، او د تل
دپاره به د بابل مُلک په دشته او خرابه بدل کړم. ۱۳ زۀ به په دې مُلک هغه ټول افتونه راولم کوم چې ما د دۀ خلاف بیان
کړی دی، او په دې کِتاب کښې لیکلے شوی دی او کوم چې د یرمیاه نبی په ذریعه د ټولو قومونو خلاف پېشګوئې شوې ده.
۱۴ نور ډېر قومونه او غټ بادشاهان به هغوئ غلامان جوړ کړی، او زۀ به هغوئ ته هم هغه شان سزا ورکړم کومه سزا
چې هغوئ نورو ته ورکړې وه.“

د خُدائ پاک د غضب پیالۍ

۱۵ مالِک خُدائ چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے ما ته یې وفرمائیل، ”زما د لاس نه دا پیالۍ واخله چې زما د غضب د
شرابو نه ډکه ده او ټولو قومونو ته چې زۀ تا استوم په هغوئ یې وڅښوه. ۱۶ کله چې هغوئ دا وڅښی، نو هغوئ ټول به
زنګیږی او تیندکونه به خوری او کوم جنګ چې زۀ په دوئ باندې راولم د هغې په وجه به لیونی شی.“ ۱۷ نو بیا ما د مالِک
خُدائ د لاس نه پیالۍ واخستله او په هغه ټولو قومونو مې وڅښله چې زۀ چا ته هغۀ ورلېږلے وم. ۱۸ زۀ یروشلم او د
یهوداه ټولو ښارونو او د هغوئ بادشاهانو او مشرانو له لاړم او هغوئ ټولو د غضب د پیالۍ نه وڅښل. د هغه وخت نه تر
اوسه پورې، دا مُلک تباه شو، او د هغوئ دپاره د یرې او دهشت، ټوقو مسخرو شو او خلقو د هغوئ په نومونو لعنت وئیلو.
۱۹ ما دا پیالۍ فِرعون د مِصر بادشاه او د هغۀ نوکرانو او آفسرانو له او ټولو مِصریانو له ورکړه، ۲۰ او نورو ټولو هغه

پردو خلقو ته څوک چې په دې مُلک کښې اوسېدل، او د عُوض ټولو بادشاهانو ته، د فلستيه د ټولو ښارونو بادشاهانو ته لکه
اسقلون، غزه، عقرون، او کوم خلق چې په اشدود کښې پاتې وُو ورکړه، (۲۱) د ادوم، موآب او عمون قومونه ته، (۲۲) د
صور او صيدا ټولو بادشاهانو ته، او د سمندر د ساحلی علاقو بادشاهانو ته، (۲۳) د ددان، تيما او بُوز ښارونو او هغه ټولو
خلقو ته څوک چې لرې اوسېدل، (۲۴) د عربو ټولو بادشاهانو ته او د ټولو هغه اجنبيانو بادشاهانو ته چې هلته په ريګستان
کښې اوسېدل، (۲۵) د زِمرى، عيلام او د مادى ټولو بادشاهانو ته، (۲۶) او ما د شمال ټولو نزدې لرې بادشاهانو ته، او پرله
پسې د زمکې په مخ ټولو بادشاهتونو ته ورکړه. او د دې هر څهٔ نه وروستو د بابل بادشاه به يې هم وڅښى. (۲۷) بيا مالِک
خُدائ ما ته وفرمائيل، ”اوس هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى، تاسو وڅښئ
چې نشه شئ او اولټى وکړئ، او چې راوغورزېږئ چې بيا هيڅکله راپورته نهٔ شئ ځکه چې زهٔ به په تاسو جنګ راولم. (۲۸)
خو کهٔ هغوئ ستا د لاس د پيالې اخستلو او څښلو نه اِنکار وکړى، هغوئ ته ووايه، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى چې، دا
پيالې به ضرور څښئ. (۲۹) ګورئ چې ما د تباهۍ کار په يروشلم کښې شروع کړلو کوم ښار چې زما په نوم يادېږى. نو ولې
تاسو به د سزا نه خلاص شئ څهٔ؟ تاسو به بې‌سزا پاتې نهٔ شئ، ځکه چې زهٔ په ټوله زمکه کښې او د هغوئ په ټولو
اوسېدونکو باندې جنګ راولم، مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائى. (۳۰) نو اوس دا ټولې خبرې د هغوئ خلاف بيان کړه او
هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ به د آسمان د اوچتو او مقدسو ځايونو نه لکه د ازمرى په شان وغرمبېږى او هغه به د
خپل وطن خلاف زورَور آوازونه وکړى. او هغه به داسې په تېزه آوازونه وکړى لکه څنګه چې د انګورو نچوړونکى په هغه
وخت کښې شور کوى. او هغه به د هغوئ ټولو خلاف په زوره چغې ووهى څوک چې په دُنيا کښې اوسيږى. (۳۱) او د هغهٔ د
عدالت آواز به د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې ورسيږى. ځکه چې مالِک خُدائ د قومونو خِلاف عدالت کوى. او هغه به
د ټولو انسانانو فېصله واوروى او بدکاران به جنګونو ته حواله کړى. مالِک خُدائ دا فرمائى. (۳۲) ربُ الافواج داسې فرمائى
چې، وګورئ، افت د يو مُلک نه بل مُلک ته پيوسته خورېږى او يو لوئ طوفان د دُنيا د بل سر نه راروان دے. (۳۳) په هغه
ورځ به چې کوم خلق مالِک خُدائ وژلى وى د هغوئ لاشونه به هر چرته د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې پراتهٔ وى. په
هغوئ باندې به نهٔ څوک ماتم کوى او نهٔ به يې څوک راټولوى کولے شى او نهٔ به ښخولے شى خو په زمکه به لکه د ډيران
د ډيرى په شان پراتهٔ وى. (۳۴) اے د قوم شپونکو تاسو په خپل ځان باندې ژړا او ماتم وکړئ، او اے د قومونو مشرانو
تاسو په خاورو ايرو کښې ورغړېږئ. ځکه ستاسو د حلالېدلو او خورېدلو وخت رارسېدلے دے. تاسو به د ختو د نازک
لوښى په شان راوغورزېږئ او ټوکړې ټوکړې به شئ. (۳۵) د شپونکو سره به د تېښتې دپاره يو ځائ هم نهٔ وى، او د قوم د
مشرانو سره به د منډې دپاره يو ځائ هم نهٔ وى. (۳۶) د شپونکو ژړا انګولا واورئ، او د قوم د مشرانو ژړا او فرياد واورئ،
ځکه چې مالِک خُدائ د هغوئ مُلک تباه کوى. (۳۷) د مالِک خُدائ د يروونکى قهر په وجه به د آرام ځايونه خراب شى. (۳۸)
مالِک خُدائ لکه د يو طاقتور ازمرى په شان کله چې د خپل غار نه راوځى او په خلقو حمله وکړى نو دغه شان به د ظالم
تيره تُوره او د مالِک خُدائ سخت قهر به د هغوئ مُلک تباه کړى.“

د حضرت يرمياه د مرګ نه بچ کېدل

۲۶ (۱) دلته يرمياه ته د مالِک خُدائ پېغام د يهويقيم د يوسياه د زوئ د يهوداه بادشاه د حکومت په وړومبى سر کښې
ورکړے شو. (۲) مالِک خُدائ هغهٔ ته داسې وفرمائيل چې، ”لاړ شه او د مالِک خُدائ د کور په دربار کښې ودرېږه، او هغه
خلقو ته اعلان وکړه څوک چې د يهوداه د خوا او شا ښارونو نه د عبادت دپاره راغلى دى. هغوئ ته زما کلام پوره پوره
واوروه او يو لفظ هم ترې نه کم نهٔ کړې. (۳) کېدے شى چې هغوئ تا ته غوږ ونيسى او هر يو د خپلو بدو لارو نه راواوړى.

کومه منصوبه چې ما د هغوئ خلاف جوړه کړې وه، نو بيا به زۀ خپل سوچ بدل کړم او هغه افت به پرې نۀ راولم. ۴
هغوئ ته ووايه، مالِک خُدائ فرمائی، کۀ چرې تاسو ما ته غوږ ونۀ نيسئ او کوم شريعت چې ما تاسو ته پېش کړے دے د
هغې پيروی ونۀ کړئ، ۵ او کۀ چرې تاسو زما د خِدمت کوونکو پېغمبرانو کلام ته غوږ ونۀ نيسئ کوم چې ما تاسو ته بار
بار درلېږلی دی خو تاسو هغوئ ته غوږ ونۀ نيولو، ۶ نو زۀ به د دې کور سره هم هغه شان کار وکړم لکه څنګه مې چې د
سيلا سره کړے وو، او د زمکې په مخ به د دُنيا ټول قومونه د دې ښار نوم په لعنت کولو سره اخلی.“ ۷ کله چې يرمياه د
مالِک خُدائ په کور کښې دا کلام واورولو نو اِمامانو، پېغمبرانو او ټولو خلقو د هغۀ کلام واورېدو، ۸ نو چې څنګه يرمياه
هغه کلام خلقو ته اوورول ختم کړو کوم چې ورته مالِک خُدائ حکم کړے وو چې دې خلقو ته يې واوروی نو سمدستی
اِمامانو، نبيانو او ټولو خلقو هغه ونيولو او چغې يې کړې، ”دا ضروری ده چې تۀ د دې په وجه مړ شې. ۹ تۀ ولې د مالِک
خُدائ په کور کښې د هغۀ په نوم پېغام ورکوې چې دا کور به لکه د سيلا په شان شی او دا ښار به په صحرا او کنډرو بدل
شی؟“ نو د مالِک خُدائ په کور کښې ټول خلق د يرمياه نه راتاو شول. ۱۰ کله چې د يهوداه آفسرانو د دې خبرو په حقله
واورېدل، هغوئ د شاهی محل نه د مالِک خُدائ د کور طرف ته لاړل او هلته د نوې دروازې په نوم دروازه کښې په داخلېدو
سره په خپلو ځايونو باندې کښېناستل. ۱۱ نو بيا اِمامانو او پېغمبرانو، ټولو آفسرانو او نورو خلقو ته وفرمائيل چې، ”دې
سړی ته دې د مرګ سزا ورکړے شی ځکه چې هغۀ د دې ښار خِلاف پېشګوئي وکړه او تاسو په خپلو غوږُونو واورېده.“
۱۲ نو بيا يرمياه ټولو آفسرانو او ټولو خلقو ته وفرمائيل، ”زۀ مالِک خُدائ رالېږلے يم چې د دې کور او د دې ښار خِلاف
هغه ټولې پېشګوياني وکړم کومې چې تاسو واورېدلې. ۱۳ تاسو اوس د خپلو طريقو او اعمالو اصلاح وکړئ او د مالِک
خُدائ ستاسو د خُدائ پاک تابعداری وکړئ. نو بيا به مالِک خُدائ خپل سوچ بدل کړی او د کوم افت د نازلېدو منصوبه يې
چې جوړه کړې ده هغه به نۀ نازلوی. ۱۴ ترڅو پورې چې زما خبره ده، زۀ خو ستاسو په قبضه کښې يم، څۀ چې تاسو ته
ښۀ او صحيح ښکاری هم هغه ما سره وکړئ. ۱۵ خو تاسو په دې يقين وساتئ، کۀ چرې تاسو ما مړ کړئ، نو تاسو او د
دې ښار خلق څوک چې په کښې اوسېږی د يو بې‌ګناه کس خون به په خپله غاړه واخلئ ځکه چې په حقيقت کښې زۀ مالِک
خُدائ تاسو ته رالېږلے يم، چې دا ټولې خبرې ستاسو غوږُونو ته دررورسوم.“ ۱۶ نو آفسرانو او خلقو چې دا واورېدل، نو
اِمامانو او پېغمبرانو ته يې ووئيل، ”دې سړی ته دې د مرګ سزا ورنۀ کړے شی، ځکه چې هغۀ مونږ ته د مالِک خُدائ زمونږ
د خُدائ پاک په نوم خبرې وکړې.“ ۱۷ نو بيا د قوم يو څو مشران راپاڅېدل او ټولو حاضرو خلقو ته يې ووئيل چې، ۱۸
”د مورشيت ميکاه نبی چې د حزقياه د بادشاهت په ورځو کښې د يهوداه بادشاه وو، پېشګوئي وکړه. هغۀ د يهوداه ټولو
خلقو ته وفرمائيل، دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يې فرمائی، صيون به لکه د پټي په شان په يوې واړولے
شی، د يروشلم نه به د خاورو ډېرے جوړ شی، او په اوچتو غونډو چرته چې د خُدائ کور دے په هغې کښې به جاړې بوټی
راشنۀ شی. ۱۹ ولې حزقياه چې د يهوداه بادشاه وو هغه په مرګ محکوم کړو څۀ؟ آيا حزقياه د مالِک خُدائ نه ونۀ يرېدو
چې د هغۀ رحم ولټوی؟ آيا مالِک خُدائ خپله فيصله بدله نۀ کړه د کوم افت د رانازلېدو چې هغۀ د دوئ خلاف منصوبه
جوړه کړې وه؟ مونږ په خپله په خپل ځان د سخت افت راوستو په حالت کښې يُو.“

د اورِياه نبی قتلول

۲۰ په هغه ورځو کښې يو بل نبی د اورِياه په نوم چې د قِريَت‌يعريم اوسېدونکے وو او د سمعياه زوئ وو د يرمياه نبی په
شان د مالِک خُدائ په نوم نبوت کولو. هغۀ هم د دې ښار او د دې خلقو خلاف لکه څنګه چې يرمياه خبرې کړې وې يو
شان خبرې وکړې. ۲۱ کله چې يهويقيم بادشاه، او د هغۀ ټولو فوجيانو او آفسرانو د اورِياه خبرې واورېدلې، نو بادشاه د
هغۀ د قتلولو کوشش وکړو. خو کله چې اورِياه واورېدل نو د يرې نه مِصر ته وتښتېدلو. ۲۲ نو بيا يهويقيم بادشاه الناتن د

عکبور زوئ مِصر ته سره د نورو کسانو ولېږلو. ۲۳ نو هغوئ اورِياه په مِصر کښې ونيولو او يهويقيم بادشاه له يې
راوستلو، او هغه يې په تُوره قتل کړو او د هغهٔ لاش يې د عامو خلقو په قبرستان کښې ښخ کړو. ۲۴ خو اخيقام د سافن
زوئ د يرمياه مدد کولو، نو ځکه هغه د مرګ دپاره خلقو ته حواله نهٔ کړے شو.

يرمياه جغ په غاړه کړو

۲۷ ۱ د صدقياه د يوسياه د زوئ د يهوداه د بادشاهۍ په تازه ورځو کښې دا پېغام يرمياه ته د مالِک خُدائ له طرفه
ورکړے شو. ۲ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”د خپل ځان دپاره جغ جوړ کړه او د څرمنې په تسمو سره يې په خپله
غاړه کښې واچوه.“ ۳ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”د ادوم، موآب، عمون، صور او د صيدا بادشاهانو ته د
هغوئ د هغه سفيرانو په ذريعه پېغام ورواستوه څوک چې يروشلم ته د يهوداه د بادشاه صدقياه ليدلو له راغلی وُو. ۴
هغوئ له دا پېغام د هغوئ د مالِکانو دپاره ورکړه چې دا هغه څهٔ دی چې ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ يې فرمائی،
۵ ما په خپل لوئ طاقت او زورَور لاس سره زمکه او په کښې ټول انسانان او ځناور پيدا کړل، او هر چا ته چې زما
خوښه وی نو بيا دا هغوئ له ورکوم. ۶ خو زهٔ به اوس ستاسو ټول مُلکونه خپل خِدمت کوونکی نبوکدنضر د بابل بادشاه
ته حواله کړم، تر دې چې زهٔ به ځنګلی ځناور هم د دهٔ تابعدار کړم. ۷ ټول قومونه به د هغهٔ خِدمت وکړی، او د هغهٔ د
زوئ او د نمسی به تر هغې پورې خِدمت کوی ترڅو چې د هغهٔ د مُلک د ختمېدو دپاره مقرر شوے وخت نهٔ وی راغلے. نو
بيا به نور ډېر قومونه او لوئ بادشاهان راشی او بابليان به خپل غلامان جوړ کړی. ۸ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، کهٔ
چرې يو قوم يا بادشاهت د نبوکدنضر يعنې د بابل د بادشاه د خِدمت نه اِنکار وکړی او يا خپل څټ د هغهٔ د جغ لاندې نهٔ
کړی، نو زهٔ به بيا په هغه قوم جنګ، قحط او وبا را نازله کړم، ترڅو چې بابليانو هغه قبضه کړے نهٔ وی. ۹ نو بيا خپلو
دروغژنو نبيانو، فالګرو، د خوب تعبير کوونکو، خپل قسمت معلومونکو او جادوګرو ته غوږ مهٔ نيسئ، څوک چې تاسو ته
وائی چې تاسو به د بابل د بادشاه خِدمت نهٔ کوئ. ۱۰ هغوئ تاسو ته د دروغو نبوت کوی او په دې خبرو به تاسو د خپل
مُلک نه لرې وشړلے شئ، زهٔ به تاسو خوارهٔ وارهٔ کړم او تاسو به تباه شئ. ۱۱ خو کهٔ کوم يو قوم هم خپل څټ د بابل
بادشاه د جغ لاندې ښکته کړی او د هغهٔ خِدمت وکړی، نو زهٔ به دا قوم په خپله زمکه باندې پرېږدم چې هغه وکَری او هلته
اوسېږی.“ دا د مالِک خُدائ وينا ده. ۱۲ ما هم دا پېغام د يهوداه بادشاه صدقياه ته ورکړو. ما ورته ووئيل، ”خپل څټونه د
بابل بادشاه جغ ته ښکته کړئ، د هغهٔ او د هغهٔ د خلقو خِدمت وکړئ، نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. ۱۳ نو بيا ولې تهٔ او ستا
عوام دې په هغه جنګ، قحط يا وبا مړهٔ شی په کومو چې مالِک خُدائ هر هغه قوم يروی څوک چې د بابل د بادشاه د
خِدمت نه اِنکار کوی؟ ۱۴ د دروغژنو نبيانو خبرو ته غوږ مهٔ نيسئ څوک چې تاسو ته وائی چې د بابل د بادشاه خِدمت به
نهٔ کوئ، ځکه چې هغوئ تاسو ته دروغ وائی. ۱۵ مالِک خُدائ په خپله فرمائيلی دی چې، هغوئ ما نهٔ دی درلېږلی. هغوئ
زما په نوم د دروغو نبوت کوی. نو ځکه زهٔ به تاسو د خپل مُلک نه وشړم، نو تاسو او هغه نبيان دواړه به هلاک شئ.“ ۱۶
نو بيا ما اِمامانو ته ووئيل چې، ”دا هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ فرمائيلی دی، هغه نبيانو ته غوږ مهٔ نيسئ چې څوک داسې
وائی چې د خُدائ پاک د کور مقدس څيزونه به ډېر زر د بابل نه راواپس شی. هغوئ تاسو ته د دروغو پېشګويانې کوی. ۱۷
هغوئ ته غوږ مهٔ نيسئ، د بابل د بادشاه خِدمت کوئ، نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. نو بيا دې ولې دا ښار تباه او په کنډرو
بدل شی څهٔ؟ ۱۸ کهٔ چرې هغوئ په رښتيا سره پېغمبران وی او د مالِک خُدائ د خوا نه ورته کلام ورکړے شوے وی نو
بيا دې هغوئ ما ته چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يم سوال او مِنت وکړی چې زهٔ هغه پاتې شوی مقدس څيزونه بابل ته پرې
نهٔ ږدم چې هغوئ يوسی. او چې هغه په يروشلم کښې د مالِک خُدائ په کور او د يهوداه بادشاه په محل کښې پاتې شی. ۱۹

نو مالِک خُدائ، ربُ الافواج د هغه ښيزونو په حقله وفرمائيل کوم چې په يروشلم کښې پاتې وُو لکه د زېړو ستنې او د زېړو
ډيګى، او د اوبو راوړلو ګاډى او نور سامانونه. ۲۰ دا هم هغه پاتې شوى ښيزونه دى کله چې نبوکدنضر بادشاه د يهوداه
بادشاه، د يهويقيم زوئ يهوياکين او د يهوداه او يروشلم مشران سپين روبى ټول بابل ته بوتلل. ۲۱ مالِک خُدائ ربُ الافواج
د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى هغه ښيزونو په حقله کوم چې د مالِک خُدائ په کور کښې پاتې دى او د يهوداه او په
يروشلم او د بادشاه په محل کښې پاتې دى، ۲۲ دا سامانونه به بابل ته يوړے شى او دا به زما د راتلو د ورځې پورې هلته
وى، مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، نو بيا به زهٔ دا ټول سامان واپس راوړم او په دې ځائ کښې به يې ولګوم.“

حضرت يرمياه او حننياه نبى

۲۸

۱ د يهوداه د بادشاه د صدقياه د بادشاهۍ په تازه ورځو کښې په هم هغه کال په پينځمه مياشت په ځلورم کال د
جبعون د ښار يو پيغمبر د عزور زوئ حننياه د مالِک خُدائ په کور کښې د اِمامانو او د خلقو په وړاندې ما ته خبرې وکړې
او راته يې وفرمائيل چې، ۲ مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى چې، ”زهٔ به د بابل د بادشاه جغ
مات کړم چې بوج يې په خلقو باندې دے. ۳ زهٔ به په دوو کالو کښې دننه دننه د مالِک خُدائ د کور هغه ټول مقدس
ښيزونه واپس دې ځائ ته راوړم کوم چې نبوکدنضر بادشاه بابل ته وړلى وُو. ۴ زهٔ به هم د يهوداه بادشاه د يهويقيم زوئ
يهوياکين سره د يهوداه د هغه ټولو خلقو واپس دې ځائ ته راولم کوم چې په بابل کښې جلاوطن دى. بېشکه چې زهٔ به د
بابل د بادشاه جغ مات کړم. مالِک خُدائ دا فرمائى.“ ۵ بيا يرمياه پيغمبر د اِمامانو او د هغه ټولو خلقو په مخکښې کوم
چې د مالِک خُدائ په کور کښې ولاړ وُو حننياه نبى ته داسې جوابورکړو، ۶ هغهٔ وفرمائيل چې، ”آمين. مالِک خُدائ
دې هم داسې وکړى. هغه دې ستا پيشګوئې پوره او رښتيا کړى چې هغه به دوباره ټول د مالِک خُدائ د کور سامان سره د
هغه کسانو چې بابل ته قېديان بوتلے شوى دى دلته واپس راولى. ۷ خو اوس تهٔ هم هغه خبرو ته کومې چې زهٔ تا ته د
ټولو خلقو په وړاندې کوم غوږ ونيسه. ۸ زما او ستا نه ډېر وړاندې پخوانو نبيانو دا پيشګوئې کړې ده چې په ډېرو مُلکونو
او لويو بادشاهتونو به جنګ، قحط او وبا راځى. ۹ خو کوم يو پيغمبر چې د خير او سلامتۍ پيشګوئې کوى نو هغه به په
رښتيا سره په دې وپېژندلے شى چې د مالِک خُدائ له طرفه رالېږلے شوے دے کله چې د هغهٔ پيشګوئې رښتيا شى.“ ۱۰
نو بيا حننياه د يرمياه نبى د غاړې نه جغ لرې کړو او ټوټه ټوټه يې کړو، ۱۱ او حننياه ټولو خلقو ته وفرمائيل چې، ”مالِک
خُدائ فرمائى، زهٔ به په دوو کالونو کښې دننه هم دغه شان د نبوکدنضر بادشاه جغ چې کوم هغهٔ د ټولو قومونو په غاړه
کښې اچولے دے لرې کړم.“ په دې خبره يرمياه د هغه ځائ نه لاړو. ۱۲ نو بيا څهٔ موده وروستو کله چې حننياه پيغمبر د
يرمياه پيغمبر د څټ نه جغ مات کړو، نو بيا د مالِک خُدائ کلام په يرمياه پيغمبر نازل شو چې، ۱۳ ”لاړ شه او حننياه ته
ووايه چې، مالِک خُدائ فرمائى، تا خو د لرګى جغ مات کړو، خو د دې په ځائ به مالِک خُدائ د خلقو په غاړه کښې د
اوسپنې جغ واچوى. ۱۴ مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى چې، زهٔ به د دې ټولو قومونو په غاړه
کښې د اوسپنې جغ واچوم ترڅو چې هغوئ د بابل د بادشاه نبوکدنضر خِدمت وکړى. مالِک خُدائ فرمائيلى دى، تر دې
چې زهٔ به د ځنګل په ځناورو باندې هم نبوکدنضر ته اختيار ورکړم چې د هغهٔ خِدمت وکړى.“ ۱۵ بيا يرمياه نبى حننياه
نبى ته وفرمائيل چې، ”حننياه ما ته غوږ شه. مالِک خُدائ تهٔ نهٔ يې رالېږلے، تهٔ دې قوم ته د دروغو نبوت کوې او هغوئ
ستاسو په دروغو باندې باور کوى. ۱۶ نو ځکه بيا مالِک خُدائ په خپله فرمائى چې، زهٔ اوس تا د زمکې د مخ نه اخوا کوم.
په هم دې کال کښې به تهٔ مړ شې، ځکه چې تا د مالِک خُدائ خلاف د سرکشۍ تعليم ورکړے دے.“ ۱۷ نو د هم هغه کال
په اوومه مياشت حننياه پيغمبر مړ شو.

په بابل کښې جلاوطنو ته د حضرت يرمياه نبی خط

۲۹ ١ دا د هغه خط متن دے کوم چې يرمياه پېغمبر د يروشلم نه بابل ته هغه مشرانو او اِمامانو، پېغمبرانو، او نورو
ټولو خلقو ته څوک چې نبوکدنضر بادشاه د يروشلم نه بابل ته جلاوطن کړی وُو، ٢ هغهٔ دا د هغه وخت نه وروستو
وليکلو کله چې يهوياکين بادشاه، د هغهٔ مور مَلِکه، د دربار خصيان آفسران، د يهوداه او يروشلم مشران، ماهِر کسان او
کاريګران د يروشليم نه شړلی وُو. ٣ هغهٔ هغه خط د اِلعاسه د سافن زوئ او ګمرياه د خِلقياه زوئ په لاس ولېږلو، کوم
چې د يهوداه بادشاه صدقياه د بابل نبوکدنضر له ولېږلو. په هغې کښې دا ليکلے شوی وُو، ٤ "مالِک خُدائ ربُ الافواج،
د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک هغه ټولو خلقو ته فرمائی کوم چې ما مالِک خُدائ هغوئ د يروشلم نه بابل ته قېديان بوتلل، ٥
خپل څان له په بابل کښې کورونه جوړ کړئ او په هغې کښې اوسېږئ. باغونه وکَرئ او د هغې نه خوراک کوئ. ٦ تاسو
ودونه وکړئ چې زامن او لوڼه مو پيدا شی. نو دغه شان بيا خپل زامن او لوڼه هم وادهٔ کړئ چې د هغوئ هم بچی پيدا شی.
تاسو په شمېر کښې زيات شئ نه چې کم شئ. ٧ کوم ښار ته چې ما تاسو جلاوطن کړی يئ د دغه ښار خير غواړئ. او
مالِک خُدائ ته د هغې دپاره دُعا کوئ، ځکه کهٔ چرې په هغې کښې خير وی، نو تاسو به هم په خير يئ. ٨ مالِک خُدائ،
ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک تاسو ته فرمائی چې، خبردار، ستاسو په مينځ کښې چې کوم نبيان او فالبين اوسېږی
چې هغوئ تاسو دوکه نهٔ کړی. د هغوئ خوبونو ته توجو مهٔ ورکوئ. ٩ ځکه هغوئ تاسو ته زما په نوم د دروغو پېشګوئې
کوی. هغوئ ما تاسو ته نهٔ دی درلېږلی. مالِک خُدائ داسې فرمائی. ١٠ مالِک خُدائ فرمائی چې، کله چې په بابل کښې
ستاسو اويا کاله تېر شی، نو زهٔ به ستاسو خوا ته راشم او خپله هغه د رحم وعده به پوره کړم چې تاسو بيا واپس خپل مُلک
ته راولم. ١١ مالِک خُدائ فرمائی چې، ما ته د هغه منصوبو پته ده زهٔ چې کومې ستاسو دپاره لرم، هغه منصوبه چې تاسو
آبادوی او خوشحالوی، نه چې تاسو ته نقصان رسوی، هغه منصوبه چې تاسو ته مستقبل او اُميد درکړی. ١٢ بيا به په هغه
وخت تاسو ما ته مِنت زاری وکړئ، ما ته به رجوع وکړئ او ما نه به دُعا وغواړئ، او زهٔ به ستاسو دُعا واورم. ١٣ تاسو
به زما لټون کوئ او کهٔ چرې په پوره زړهٔ سره زما لټون وکړئ نو تاسو به مې پيدا کړئ. ١٤ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ
به تاسو ته اجازت درکړم چې ما پيدا کړئ. زهٔ به ستاسو مُلک دوباره تاسو له درکړم. د هغه ټولو مُلکونو او ځايونو نه به
تاسو واپس راولم په کومو کښې چې ما خوارهٔ کړی وئ، او زهٔ به تاسو هغه مُلک ته واپس راولم د کوم نه چې ما تاسو
جلاوطن کړی وئ، مالِک خُدائ فرمائی. ١٥ تاسو ووايئ چې، مونږ دپاره مالِک خُدائ په بابل کښې هم پېغمبران راپيدا
کړی دی، ١٦ خو مالِک خُدائ ته غوږ ونيسئ چې هغه د هغه بادشاه په حقله فرمائی څوک چې د داؤد په تخت ناست دے
او د هغه خلقو په حقله څوک چې په دې ښار کښې پاتې شوی دی، او ستاسو د مُلک خلقو په حقله څوک چې تاسو سره
جلاوطن شوی نهٔ وُو. ١٧ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، زهٔ به په هغوئ باندې جنګ، قحط او وبا راولم او هغوئ به
د هغه خرابو اينځرو په شان کړم چې د خوړلو قابل نهٔ وی. ١٨ زهٔ به په هغوئ جنګ، قحط او وبا نازله کړم او د هغوئ
پسې به يم، او د دُنيا ټول نور قومونه چې هغوئ ته ګوری نو ورته به د يرې او دهشت مثال وی او چې چرته هم هغوئ خوارهٔ
کړم نو ټولو خلقو ته به يې د نفرت او سپکاوی باعث وګرځوم. ١٩ مالِک خُدائ فرمائی چې، ځکه چې هغوئ زما کلام ته
غوږ نهٔ نيولو، هغه پېغام چې ما بار بار د خپلو خادِمانو نبيانو په ذريعه هغوئ ته ورکړے وو. او تاسو جلاوطنو هم زما پېغام
ته غوږ ونهٔ نيولو، مالِک خُدائ فرمائی. ٢٠ نو اوس تاسو ټولو اے جلاوطن شوو خلقو چې ما د يروشلم نه بابل ته لېږلئ د
مالِک خُدائ کلام واورئ. ٢١ مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د اخى‌اب د قولاياه د زوئ او د صدقياه
د معسياه د زوئ په حقله فرمائی چې، هغوئ تاسو ته زما په نوم د دروغو پېشګوياني وکړی، زهٔ به هغوئ نبوکدنضر د بابل
بادشاه ته حواله کړم، او هغه به هغوئ ستا د سترګو د وړاندې مړهٔ کړی. ٢٢ ځکه چې د هغوئ په وجه به، د يهوداه نه ټول

جلاوطن شوی خلق څوک چې په بابل کښې قېديان دی هغوئ به داسې ښېرې کوی، مالِک خُدائ دې تاسو سره د صدقياه
او اخی‌اب په شان کار وکړی څوک چې د بابل بادشاه په اور کښې سوزولی وُو. ۲۳ ځکه چې هغوئ په بنی اِسرائيلو کښې
شرمناک ګناهونه کړی دی، هغوئ د خپلو ګاونډيانو د ښځو سره د زنا باوجود، زما په نامه د دروغو پېغام خلقو ته وړاندې
کړے دے د کوم چې ما هغوئ ته حُکم نهٔ دے ورکړے. خو ما ته د هغوئ په حقله عِلم دے او په هغوئ باندې زهٔ ګواه يم.
مالِک خُدائ داسې فرمائی.“

د سمعياه خط

۲۴ مالِک خُدائ په بابل کښې دا پېغام سمعياه نحلامی ته راولېږلو، ۲۵ ”مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک داسې فرمائی چې، تا په خپل اختيار سره يو خط صفنياه د معسياه زوئ، اِمام ته، او تا د دې نقل نورو اِمامانو او د
يروشلم خلقو ته ولېږلو، چې په کښې تا وليکلو چې، ۲۶ تهٔ مالِک خُدائ د يهويدع په ځائ اِمام جوړ کړې او هغهٔ تهٔ د خپل
کور مشر جوړ کړې. نو تا ته په کار دی چې هر يو ليونے کس چې په دروغو سره نبوت کوی د لرګی په کنده کښې بند
کړې او په غاړه کښې ورته د اوسپنې زنځير واچوې. ۲۷ نو بيا تاسو د عنتوت يرمياه ته زورنه ولې نهٔ ده ورکړې، چا چې
ستاسو په مينځ کښې د پېغمبرۍ دعوٰی کوله او خلقو ته يې د پېغمبرۍ خبرې کولې؟ ۲۸ ځکه چې مونږ ته په بابل کښې هغهٔ
پېغام راولېږلو، او پېشګوئي يې وکړه چې زمونږ په جلاوطنۍ کښې به ډېر وخت لګيږی. نو هغهٔ ووئيل، تاسو په دې وجه
کورونه جوړ کړئ او هلته په کښې اوسېږئ، باغونه وکَرئ او د هغې مېوې خورئ.“ ۲۹ صفنياه اِمام دا خط يرمياه نبی ته
ولوستلو، ۳۰ او بيا د مالِک خُدائ کلام په يرمياه نازل شو چې، ۳۱ ”ټولو جلاوطنو ته خط ورولېږه او ورته وليکه چې،
مالِک خُدائ د سمعياه نحلامی په حقله فرمائی چې، هغهٔ د خپل ځان نه تاسو ته پېشګوئي کړې ده، او کهٔ څهٔ هم چې هغه ما
تاسو ته نهٔ دے درلېږلے. او هغهٔ تاسو داسې تيار کړئ چې د هغهٔ په دروغو باندې باور وکړئ. ۳۲ نو بيا په دې وجه مالِک
خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به سمعياه نحلامی او د دهٔ اولاد ته په يقين سره سزا ورکړم. د هغهٔ د خاندان نه به څوک هم
ژوندی پاتې نهٔ شی، او نهٔ به هغوئ هغه احسانونه او نعمتونه وګوری کوم چې زهٔ د خپل غوره شوی قوم سره کوم، ځکه چې
هغهٔ زما خلاف خلقو ته د سرکشۍ کولو لمسون وکړو، مالِک خُدائ فرمائی.“

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو سره د خلاصون لوظ

۳۰ ۱ د مالِک خُدائ پېغام يرمياه ته ورکړے شو، ۲ ”دا هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يې
فرمائی چې، ټولې هغه خبرې چې ما تا سره وکړې هغه په يو کِتاب کښې وليکه. ۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، ګوره، نو
هغه وخت راروان دے چې زهٔ به خپل خلق اِسرائيل او يهوداه د جلاوطنۍ نه بحال کړم او هغه مُلک او ځائ ته به يې واپس
راولم کوم چې ما د هغوئ پلار نيکهٔ له په ميراث کښې ورکړے وو او دا به بيا د هغوئ ملکيت وی، دا مالِک خُدائ فرمائی.“
۴ دا هغه خبرې دی چې مالِک خُدائ د اِسرائيل او يهوداه د خلقو په حقله فرمائيلی دی، ۵ ”مالِک خُدائ فرمائی چې،
زهٔ د يرې ژړا اورم، هلته دهشت دے او امن نشته. ۶ نو زهٔ به ستاسو نه دا يو تپوس وکړم چې ولې سړی بچی راوړی
څهٔ؟ نو دا ولې زهٔ چې هر يو تکړه سړی ته ګورم نو لکه د يوې بيمارې ښځې په شان چې د ماشوم د پېدا کېدو وخت يې
رانزدې شوے وی هغسې يې لاسونه په خپله ګېډه باندې اېښی وی او هر يو لکه د مړی په شان تک زېړ شوی وی؟ ۷
افسوس چې هغه ورځ به څومره سخته وی. د هغې ورځې په شان به بله کومه ورځ هم نهٔ وی. دا به د يعقوب دپاره سخته
ورځ وی، خو په آخر کښې به هغه ترې بچ شی. ۸ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، په هغه ورځ به د هغوئ د غاړې نه

هغه جغ مات کړم او د زنځیرونو نه به یې خلاص کړم او هغوئ به نور د پردو خلقو غلامان نۀ وی. ۹ خو هغوئ به د
خپل مالِک خُدائ او د داؤد د نسل نه د هغه بادشاه خِدمت وکړی، څوک چې به زۀ په هغوئ باندې مقرروم. ۱۰ بلکې
مالِک خُدائ فرمائی چې، اے زما خِدمت کوونکیه یعقوبه، مۀ یرېږه. او اے اِسرائیله تۀ مۀ پرېشانه کېږه. زۀ به په یقین سره
تا او ستا اولاد په هغه لرې مُلک کښې د جلاوطنۍ نه آزاد کړم. او تۀ به راواپس شې او خیر خیریت سره به ژوند کوې. او
څوک به تا نۀ شی یرولے. ۱۱ نو مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ ستا مل یم او زۀ به تا بچ کړم. او زۀ به هغه ټول قومونه
مکمل تباه کړم چرته چې ما تاسو خوارۀ وارۀ کړی وئ، خو زۀ به تاسو په مکمل توګه نۀ تباه کوم. زۀ به تاسو په اِنصاف
سره تنبیه کړم، او زۀ به تاسو هم داسې بې‌سزا نۀ پرېږدم. ۱۲ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ستاسو زخمونه خطرناک
دی، او ستاسو زخمونه لاعلاجه دی. ۱۳ داسې څوک نشته چې ستا خیال وساتی، ستا د زخمونو دپاره دارو نشته، ستا
دپاره علاج نشته دے. ۱۴ ستا ټولو ملګرو تۀ هېر کړے یې، هغوئ ستا پرواه نۀ کوی. ما په تا باندې داسې حمله وکړه لکه
څنګه چې په دشمن کوم، او د یو ظالم په شان مې سزا درکړه، ځکه چې ستا شرارتونه ډېر غټ دی، او ستا ګناهونه ډېر
زیات دی. ۱۵ نو بیا ولې تاسو په خپلو زخمونو او درد ژړا فریاد کوئ، او تاسو وایئ چې د دې خو هیڅ علاج نشته؟ خو دا
ما ستاسو د لویو شرارتونو او ډېرو ګناهونو په وجه درسره وکړل. ۱۶ خو هر هغه څوک چې تاسو روغ تېروی هغوئ به
روغ تېر کړے شی، او ستاسو ټول دشمنان به جلاوطن کړے شی. هر هغه څوک چې تاسو لوټ کوی هغوئ به لوټ کړے
شی، او څوک چې په تاسو باندې حمله کوی په هغوئ باندې به حمله وکړے شی. ۱۷ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به
ستاسو صحت دوباره ښۀ کړم، او ستاسو زخمونو ته به شفا ورکړم. زۀ به دا کار وکړم ځکه چې ما اورېدلی دی چې خلق
تا ته ”جلاوطن شوے“ وائی، ”صیون د چا چې څوک هم خیال نۀ ساتی.“ ۱۸ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به د یعقوب
اولاد د غلامۍ نه واپس راولم او په هغوئ به رحم وکړم، د یروشلم تباه شوے ښار به هم هغه ځائ کښې دوباره آباد کړم، او
زوړ محل به یې په خپل اصلی ځائ کښې ودروم. ۱۹ نو په هغه وخت کښې به د هغه خلقو نه د شُکر ګزارۍ حمدونه او د
خوشحالۍ آوازونه واورېدلے شی. زۀ به د هغوئ شمېر زیات کړم، او هغوئ به کمولے نۀ شی. زۀ به خلق مجبور کړم چې
د هغوئ عزت وکړی، او هغوئ به سپک نۀ شمېرلے کېږی. ۲۰ د هغوئ ماشومان به لکه د پخوا په شان ژوند کوی، او د
هغوئ جماعت به زما په مخکښې قائم شی، او زۀ به هغه ټولو خلقو له سزا ورکړم څوک چې په دوئ باندې ظلم کوی. ۲۱
د هغوئ مشر به د هغوئ د خپل قوم نه وی، او د هغوئ مشر به د هغوئ د خپلو خلقو نه وی. زۀ به هغه خپل ځان ته نزدې
کړم او هغه به ما له راشی، ځکه چې څوک دا جرأت کولے شی چې نابللے راشی؟ دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۲۲ نو
هغه وخت به تاسو زما خلق یئ او زۀ به ستاسو خُدائ پاک یم.“ ۲۳ ګورئ د مالِک خُدائ غصه لکه د طوفان په شان
رانازلېږی، او د تېزو هواګانو په شان د بدعمله خلقو په سر په غضب سره لګېږی. ۲۴ او د مالِک خُدائ سخت قهر او
غضب به تر هغې پورې وی او واپس به نۀ شی ترڅو چې د هغۀ مقصد پوره شوے نۀ وی. په راتلونکو ورځو کښې به تاسو
په دې هر څۀ باندې پوهه شئ.

د بنی اِسرائیلو خپلو کورونو ته راواپس کېدل

۳۱ ۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په هغه وخت کښې به زۀ د بنی اِسرائیلو د ټولو قبیلو خُدائ یم، او هغوئ به زما خلق
وی.“ ۲ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”د بنی اِسرائیلو کوم خلق چې د مرګ نه بچ پاتې شوی وُو ما په هغوئ په بیابان
کښې فضل وکړو، کله چې هغوئ د آرام په تلاش کښې روان وُو ما د هغوئ ساتنه وکړه. ۳ ډېر پخوا مالِک خُدائ بنی
اِسرائیلو ته راڅرګند شو، او ورته یې وفرمائیل چې، ما تاسو سره نۀ ختمېدونکې مینه کړې ده، ما تاسو په خپله مینه او رحم

سره خپل ځان ته رانزدې کړئ. (۴) زۀ به تا بیا آباد کړم، او تۀ به بیا آباد شې، اے پېغلې اِسرائیله. تۀ به بیا تمبل راواخلې
او بهر به د ګډا دپاره په خوشحالئ سره راووځې. (۵) تاسو به دوباره د سامریه په غونډو باندې د انګورو باغونه وکَرئ، او
ځوک چې دا باغونه کَرى هغوئ به یې په مېوه خوشحاله شی. (۶) نو هغه ورځ راروانه ده چې د اِفرائیم د غونډو نه به
چوکیداران آوازونه وکړی او وائی به چې، راځئ چې صیون ته د عبادت دپاره او مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته لاړ شو.“
(۷) مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د یعقوب دپاره د خوشحالئ سندرې ووایئ او چغې ووهئ چې بنی اِسرائیل د ټولو نه لوئ
قوم دے. مالِک خُدائ ته د حمد و ثناء چغې ووهئ او ووایئ چې، اے مالِکه خُدایه، په بنی اِسرائیلو کښې پاتې شوے خپل
قوم دې بچ کړه. (۸) نو زۀ به هغوئ د شمالی مُلک نه واپس راولم او د زمکې د لرو ځایونو نه به یې راغونډ کړم. تر دې چې
ړانده، ګوډیان، اُمیدوارې ښځې او د ماشوم د پېدا کېدو په حالت کښې ښځې، نو هغوئ ټول به د لوئ قبیلې په شکل کښې
دلته بیا راواپس شی. (۹) کله چې هغوئ واپس راشی نو د پښېمانئ نه به اوښکې د هغوئ په مخ روانې وی او زۀ به هغوئ په
ډېره مینه خپلو کورونو ته واپس بوځم، نو زۀ به هغوئ د روانو اوبو په خوا کښې او په هواره لاره بوځم هسې نه چې چرته
تیندک وخوری، ځکه چې زۀ د بنی اِسرائیلو پلار یم، او اِفرائیم زما مشر زوئ دے.“ (۱۰) مالِک خُدائ فرمائی، ”اے قومونو،
د مالِک خُدائ کلام واورئ، او هغه لرې ساحلی وطنونو ته یې بیان کړئ. هغه چا چې بنی اِسرائیل خواره کړی دی هم هغه
به یې راغونډ کړی. لکه څنګه چې شپونکے د خپلې رمې ساتنه کوی هم داسې به هغه د هغوئ خیال ساتی. (۱۱) مالِک
خُدائ به د بنی اِسرائیلو فدیه ورکړی او هغوئ به د هغه کسانو نه آزاد کړی چې د دوئ نه زورَور دی. (۱۲) هغوئ به راشی
او پاس د صیون په غرۀ به د خوشحالئ چغې ووهی، او هغوئ به د مالِک خُدائ په برکتونو لکه غله دانه، مے، تېل، او د
رمو په زیاتولو خوشحاله شی. د هغوئ ژوند به لکه د سیرابه باغ په شان وی، او هغوئ به نور غمژن نۀ شی. (۱۳) نو پېغلې به
د خوشحالئ نه ګډېږی، ځوانان او بوډاګان به هم خوشحالی کوی. زۀ به د هغوئ غم په خوشحالئ باندې بدل کړم، او زۀ به
هغوئ له تسلی ورکړم، او زۀ به د هغوئ خفګان په خوشحالئ بدل کړم. (۱۴) زۀ به د هغوئ اِمامان په غوړو زېړو خوراکونو
ماړۀ کړم، او زما خلق به زما په نعمتونو باندې ماړۀ پټ شی. مالِک خُدائ دا فرمائی.“

په بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ رحم

(۱۵) مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په راما کښې د چغو آواز واورېدلے شو، د ماتم او لوئ ژړا آواز. راحیل په خپلو بچو باندې
ژړا کوی، هیڅ قسم تسلی نۀ قبلوی ځکه چې د هغې ماشومان غېب کړے شوی دی.“ (۱۶) خو مالِک خُدائ فرمائی چې،
”ژړا او اوښکې توېدل بس کړئ، تاسو ته به د خپلو کارونو اجر مِلاو شی.“ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ستاسو
ماشومان به د دشمن د مُلک نه راواپس شی.“ (۱۷) مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ستا د راتلونکی ژوند دپاره اُمید شته
دے، ستاسو ماشومان به خپل مُلک ته بیا واپس راشی. (۱۸) د اِفرائیم ژړا او فریاد ما ته رارسېدلے دے، تا ما ته تربیت
راکړو چې په لاره شم، لکه د ناجوته سخی په شان دې تربیت راکړو او زۀ اوس په لاره شوے یم. ما دې خپل حضور ته
واپس راوله، نو زۀ به واپس راشم، ځکه چې تۀ زما مالِک خُدائ او خُدائ پاک یې. (۱۹) ستا نه د اوړېدو نه پس مونږ توبه
وکړه، د پوهېدو نه وروستو مونږ خپله سینه ووهله. مونږ چې کوم کم عقل کارونه په ځوانئ کښې کړی وُو د هغې په وجه
سپک او شرمنده شُو.“ (۲۰) مالِک خُدائ فرمائی چې، ”ولې اِسرائیل تر اوسه زما محبوب زوئ نۀ دے څۀ په چا کښې چې
زۀ خوشحالېږم؟ کۀ څۀ هم چې زۀ د دۀ خلاف بار بار خبرې کوم، نو بیا هم هغه یادوم. نو په دې وجه زما زړۀ وریښې
زهیریږی، زما په زړۀ کښې د دۀ دپاره ډېر رحم دے. (۲۱) اے زما قومه، تاسو د تلو په وخت په خپله لار داسې نښې ودروئ
چې د هغې نه په واپسئ کښې خلقو ته د صحیح لارې پته ولګی. اے پېغلې اِسرائیله راواګرځه، خپلو ښارونو ته راواګرځه. (۲۲)
اے زما بېوفا لورې، تۀ به ترڅو پورې سرګردانه ګرځې؟ مالِک خُدائ به یو نوے کار وکړی او هغه دا دے چې بنی اِسرائیل

به خپل مالِک خُدائ ته غاړه ورکړی.“

د مالِک خُدائ د خلقو بیا آبادېدل

۲۳ مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، ”کله چې زۀ هغوئ د غلامئ نه واپس راولم، په یهوداه او د
هغې په ښارونو کښې به هغوئ بیا داسې ووائی چې، اے د صداقت ځایه، اے مقدس غره، مالِک خُدائ دې تا له برکت
درکړی. ۲۴ ښاریان او زمینداران او شپونکی به د خپلو رمو سره په شریکه د یهوداه په مُلک کښې اوسیږی. ۲۵ زۀ به
ستړو ستومانو ته طاقت ورکړم او مړاوی شوی به تازه کړم. ۲۶ نو کله چې زۀ راپاڅېدم او خپلې سترګې مې پرانستلې، نو
زۀ پوهه شوم چې په خوږ خوب اودۀ وم.“ ۲۷ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځ راروانه ده چې زۀ به د اِسرائیل او
یهوداه او د هغوئ د ځناورو نسلونه زیات کړم. ۲۸ او لکه څنګه چې ما هغوئ د بېخ نه راویستل، او ټوکړې ټوکړې مې
کړل، او راومې غورزول، او تباه مې کړل او افتونه مې پرې نازل کړل، نو دغه شان به زۀ هغوئ دوباره آباد او قائم کړم. ۲۹
په هغه ورځو کښې به نور خلق داسې نۀ وائی چې، تراوۀ انګور یې پلارانو وخوړل، او غاښونه یې د بچو وېرېښېدل. ۳۰ خو
هر سړے به د خپلې ګناه په وجه مړ کیږی، هر څوک چې تراوۀ انګور وخوری هم د هغۀ غاښونه به بړېښیږی.“ ۳۱ مالِک
خُدائ فرمائی چې، ”هغه وخت راروان دے چې کله زۀ د اِسرائیل او د یهوداه د خلقو سره یو نوے لوظ وکړم. ۳۲ دا به د
هغه لوظ په شان نۀ وی کوم چې ما د هغوئ د پلار نیکۀ سره کړے وو کله چې ما هغوئ د لاس نه ونیول او د مِصر نه مې
بهر وویستل، ځکه چې هغوئ ما سره کړے لوظ مات کړو، کۀ څۀ هم چې زما مثال هغوئ ته د وفادار خاوند په شان وو.
مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۳۳ خو دا هغه نوے لوظ دے کوم به چې زۀ پس د دې نه د بنی اِسرائیلو د قبیلې سره وکړم،
زۀ به خپل شریعت د هغوئ په مازغو کښې واچوم او د هغوئ په زړونو به یې ولیکم. زۀ به د هغوئ خُدائ پاک یم او هغوئ
به زما بنده ګان وی. ۳۴ نور به د هغوئ نه یو کس هم خپل ګاونډی ته، او یا خپل ورور ته دا تعلیم نۀ ورکوی چې مالِک
خُدائ وپېژنه، ځکه چې د وړو نه واخله تر لویو پورې به هغوئ ټول ما پېژنی، مالِک خُدائ داسې فرمائی. زۀ به د هغوئ
شرارتونه معاف کړم او د هغوئ ګناهونه به نور نۀ یادوم.“ ۳۵ مالِک خُدائ داسې فرمائی، هغه څوک چې نمر په دې
مقرروی چې د ورځې وځلیږی، او هغه چا چې سپوږمۍ او ستوری مقرر کړل چې د شپې وځلیږی، څوک چې سمندر
راپاڅوی چې د هغې چپې شور وکړی نو د هغۀ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۳۶ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې،
”ترڅو پورې د کائنات دا نظام موجود وی، نو تر هغه وخته پورې به د بنی اِسرائیلو قوم زما د وړاندې قائم وی.“ ۳۷ مالِک
خُدائ داسې فرمائی چې، ”لکه څنګه چې د آسمان د ناپ تول اندازه نۀ شی لګولے او د زمکې د بنیاد اندازه نۀ شی
معلوملے نو زۀ به هم د اِسرائیل د ګناهونو په وجه د هغوئ نه اِنکار ونۀ کړم.“ دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۳۸ ”هغه
ورځ راتلونکې ده،“ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کله چې دا ښار د حننایل د برج نه واخله تر د ګوټ د دروازې پورې به
دوباره زما دپاره آباد شی. ۳۹ او د هغه ځائ نه به سیدها د ښار حدود جارب غونډۍ پورې ورسیږی او بیا به د جوعه
طرف ته راتاو شی. ۴۰ نو بیا به ټوله دره چرته چې د مړو لاشونه او ایرې غورزولے شی او هغه ټوله زمکه د کومې
مېدانونه چې د قِدرون د درې د نمرخاتۀ پورې پراتۀ دی، او د آسونو د دروازې پورې، ټوله به مالِک خُدائ ته مقدسه وی. دا
ښار به هیڅکله بیا د بېخ نه راونۀ ویستلے شی او نۀ به تباه شی.“

د یرمیاه زمکه اخستل

۳۲ ۱ د یهوداه د مُلک د صدقیاه بادشاه د بادشاهۍ په لسم کال کوم چې اتلسم کال د نبوکدنضر د بادشاهۍ وو، د

مالِک خُدائ کلام یرمیاه ته ورکړے شو. (۲) په هغه وخت کښې چې د بابل د بادشاه لښکرو د یروشلم نه گېره اچولې وه
نو یرمیاه په دې ورځو کښې د یهوداه د شاهی محل دننه په فوجی چاوڼۍ کښې بند وو. (۳) نو صدقیاه بادشاه هغه هلته قېد
کړو او ورته یې ووئیل چې، ”ته ولې دا پېشگوئې کوې؟ چې مالِک خُدائ فرمائی چې زۀ دا ښار د بابل بادشاه ته حواله کوم
نو بیا به هغه په دې ښار قبضه وکړی. (۴) صدقیاه بادشاه به د بابلیانو د لاس نه ونۀ تښتی، او هغه به په یقین سره د بابل
بادشاه ته حواله کړے شی، او هغه به دۀ سره مخامخ خبرې وکړی او دے به یې په خپلو سترگو سره وگوری. (۵) هغه به
صدقیاه بابل ته بوځی او هغه به تر هغې پورې هلته پاتې وی چې ترڅو مې ورسره خپل عمل نۀ وی کړے، مالِک خُدائ
فرمائی. کۀ چرې ته د بابلیانو خلاف جنگ وکړې، نو ته به کامیاب نۀ شې.“ (۶) یرمیاه وفرمائیل چې، ”نو په دغه وخت
کښې د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې (۷) ستا د ترۀ زوئ حنم‌ایل د سلوم زوئ به تا له راشی او درته به وائی چې په
عنتوت کښې زما زمکه واخله، ځکه چې ته زما نزدې خپلوان یې نو اول د اخستو حق ستا دے او دا ستا فرض هم
جوړېږی چې ته یې واخلې. (۸) نو بیا لکه څنگه چې مالِک خُدائ فرمائیلی وُو، زما د ترۀ زوئ حنم‌ایل فوجی چاوڼۍ ته
راغلو او هغۀ ووئیل چې په عنتوت کښې زما زمکه واخله کومه چې د بنیامین په علاقه کښې ده. ځکه چې دا ستا حق دے
چې ته یې خلاصه کړې او د خپل ځان دپاره یې واخلې. نو زۀ په دې پوهه شوم چې مالِک خُدائ ما سره په هم دې حقله
خبره کړې وه. (۹) نو بیا ما هغه زمکه د ترۀ زوئ حنم‌ایل نه د اوولسو سپینو زرو سیکو په بیعه واخستله. (۱۰) ما د
گواهانو په وړاندې د هغه زمکې انتقال نامه ولیکله او په هغې مې دستخط وکړو او مهر مې پرې ولگولو او هغه سپین زر مې
په تله کښې وتلل. (۱۱) بیا ما د مهر شوې انتقال نامې چې د خرڅولو ټول اصُول او شرائط په کښې درج شوی وُو او هم یوه
غېر مهر شوې کاپې راواخسته. (۱۲) او دواړه مې باروک د نیریاه زوئ او د محسیاه نمسی ته د حنم‌ایل او د هغه گواهانو چا
چې په انتقال دستخط کړے وو او د هغه ټولو خلقو په موجودگۍ کښې چې په فوجی چاوڼۍ کښې ناست وُو حواله کړل.
(۱۳) د هغه ټولو کسانو په مخکښې ما باروک ته هدایت ورکړو چې، (۱۴) مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک
فرمائی چې، د سودا دا دواړه کاغذونه واخله چې په یو باندې مهر شته او په بل نشته او دواړه په خاورین منگی کښې واچوه
ترڅو چې د ډېر وخت دپاره محفوظ پاتې شی. (۱۵) نو مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، په
دې مُلک کښې به بیا کورونه، پټی او د انگورو باغونه اخستل کېږی.“

د یرمیاه دُعا

(۱۶) ”د هغې نه وروستو کله چې ما د زمکې کاغذونه باروک د نیریاه زوئ له ورکړل نو بیا ما دُعا وکړه، (۱۷) اے مالِکه
قادر مطلق خُدایه، تا په خپل لوئ طاقت او قُدرت سره او په خپل زورَور لاس سره آسمان او زمکه جوړ کړل. ستا دپاره یو
کار هم ناممکن نۀ دے. (۱۸) ته زرگونو خلقو سره مینه کوې، خو د مور پلار د گناهونو په وجه ته د هغوئ بچو له سزا
ورکوې. اے عظیم او طاقتور خُدایه، د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے، (۱۹) ستا مقصد عظیم او ستا کارونه
زورَور دی. ستا سترگې د انسان ټولې لارې وینی، او ته هر یو ته د خپل چال چلن او عمل په مطابق اجر ورکوې. (۲۰) تا په
مِصر کښې معجزې او حېرانونکی کارونه کړی دی، او ستا دا سلسله په بنی اِسرائیلو او په ټولو انسانانو کښې تر ننه پورې
راروانه ده، او تر نن ورځ پورې تا خپل نوم ته جلال ورکړو. (۲۱) تا په خپل زورَور لاس، لوئ دهشت، عجیبه کارونو او
معجزو سره خپل خلق بنی اِسرائیل د مِصر نه راوویستل. (۲۲) تا هغوئ ته هغه زرخېزه زمکه ورکړه د کومې دې چې د
هغوئ د پلار نیکۀ سره وړاندې وعده کړې وه. (۲۳) خو چې کله زمونږ پلار نیکۀ په دې مُلک کښې داخل شول او په دې یې
قبضه وکړه نو هغوئ نۀ ستا واورېدل او نۀ یې ستا د شریعت پیروی وکړه. او هغوئ په هغه څۀ باندې عمل ونۀ کړو د کوم
چې ورله تا حکم کړے وو. نو بیا ځکه تا دا ټول افتونه په هغوئ رانازل کړل. (۲۴) وگورئ چې بابلیانو د ښار د نیولو دپاره

ګېرچاپېره څنګه د خاورو ډېرى جوړ کړل. د جنګ، قحط او ويا په وجه به دا ښار بابليانو ته څوک چې پرې حمله کوى
حواله شى. تا چې څۀ وئيلى وُو نو هغه کارونه وشول، اوس يې په خپله وګوره. ۲۵ خو اے مالِکه خُدايه زما ربه تۀ هغه
ذات يې چې ما ته دې حُکم راکړو چې د ګواهانو په مخکښې هغه زمکه واخله، سره د دې چې د ښار حالت داسې خراب وو
چې بابليانو نيولو.“ ۲۶ نو بيا د مالِک خُدائ له طرفه دا پېغام يرمياه ته راغلو چې، ۲۷ ”زۀ مالِک قادر مطلق خُدائ يم، او
د ټولو مخلوقاتو رب العالمين يم. آيا داسې کار شته چې د هغې کول زما دپاره ناممکن وى؟ ۲۸ نو ځکه زۀ دا ښار د بابل
بادشاه نبوکدنضر او د هغۀ لښکر ته حواله کوم، نو هغوئ به دا قبضه کړى ۲۹ او د دېوال نه اخوا بابليان به راشى او په
دې ښار به اور بل کړى. هغوئ به ټول کورونه وسوزوى، چرته چې خلقو زۀ په دې غصه کړم چې د کوټو په چتونو يې بعل
ته خوشبويۍ وسوزولې او نورو معبودانو ته يې د څښلو نذرانې پېش کړې. ۳۰ نو د اِسرائيل او د يهوداه خلقو د ځوانۍ نه
واخله تر اوسه پورې د شرارت نه بغېر بل کوم کار نۀ دے کړے او هر وخت يې زۀ په خپل کردار سره غصه کړے يم. ۳۱
د کومې ورځې نه چې دا ښار جوړ شوے دے نو د هغې ورځې نه تر ننه پورې زۀ دې خلقو غصه کړے او په قهر کړے يم.
نو ځکه زۀ دا ښار د خپل مخ نه اخوا کوم. ۳۲ د اِسرائيل او د يهوداه خلقو زۀ په هغه ټولو شرارتونو کوم چې دوئ وکړل
غصه کړم کۀ هغه بادشاهانو، آفسرانو، مشرانو، اِمامانو او کۀ نبيانو هم کړى وى. ۳۳ زما خلقو ما ته شا کړې ده، او ما ته
د کتلو نه يې اِنکار کړے دے، سره د دې چې ما بار بار په نرمۍ سره هغوئ ته تعليم ورکړے دے، خو هغوئ زما خبرو ته
غوږ نۀ دے نيولے او نۀ يې زما اصلاح قبوله کړې ده. ۳۴ هغوئ خپل حرام بُتان زما په کور کښې اېښى دى، کوم کور چې
زما د عبادت دپاره جوړ شوے وو او هغوئ په دې زما کور پليت کړے دے. ۳۵ هغوئ د هنوم په وادۍ کښې بعل ته
علاقائى عبادتخانې د دې دپاره جوړې کړې چې مولک بُت ته خپل زامن او لوڼه قربانى کړى. نۀ خو ما هغوئ له د داسې
کولو حُکم ورکړو او نۀ زما ذهن ته داسې خرابه خبره راغلې ده چې هغوئ به داسې په بد او پليت کار کولو سره يهوداه ګناه
ګار کړى.“

د اُميد وعده

۳۶ ”تاسو وايئ چې، دا ښار به د جنګ، قحط، او ويا په وجه د بابل بادشاه قبضه کړى، خو مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو
خُدائ پاک د دې ښار په حقله فرمائى چې، ۳۷ زۀ به په يقين سره خپل غوره شوى خلق د ټولو مُلکونو نه واپس دې ځائ
ته راولم کوم چې ما د خپلې غصې او لوئ غضب په وخت کښې خوارۀ وارۀ کړى وُو. او هغوئ به واپس راولم او په دې
ځائ کښې به نور په امن او سکون سره اوسيږى. ۳۸ بيا به هغوئ زما خلق وى او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم. ۳۹ زۀ به
هغوئ ته د زړۀ او د سوچ يووالے ورکړم چې د خپل ځان د خوشحالۍ او د خپل نسل د آبادۍ او سکون دپاره به زما نه
همېشه يرېږى. ۴۰ زۀ به د هغوئ سره ابدى لوظ وکړم، چې زۀ به د هغوئ سره ښېګړه کول هيڅکله نۀ پرېږدم. او زۀ به
خپله يره د هغوئ په زړُونو کښې واچوم، ترڅو چې نور هغوئ ما نه لرې لاړ نۀ شى. ۴۱ هغوئ ته په برکت ورکولو سره ما
ته خوشحالى ملاوېږى، او زۀ به په وفادارۍ او پوره زړۀ سره هغوئ په دې مُلک کښې دوباره آباد کړم. ۴۲ لکه څنګه چې
ما په دې خلقو دا لوئ افت راوستو، نو دغه شان به زۀ دوئ ته هغه ټولې سوکالۍ هم ورکړم د کومې چې ما هغوئ سره
وعده کړې ده. ۴۳ نو يو ځل به بيا په دې مُلک کښې زمکې واخستلے شى، د کوم چې تاسو وايئ چې دا خو صحرا او
بېکاره زمکه ده، بغېر د انسانانو او ځناورو، ځکه چې دا خو بابليانو ته په قبضه کښې ورکړے شوې وه. ۴۴ آو، د بنيامين
په علاقه، د يروشلم په خوا او شا، د يهوداه په ښارونو، غريزه علاقو، د غرونو په کلو، مغربى صحراګانو او په نجب کښې به
زمکې د سپينو زرو سيکو بانديې اخستلے کيږى او مهر شوى انتقالونه او ګواهان به په کښې نيولے کيږى، ځکه چې زۀ به
دا قوم د غلامۍ نه واپس راولم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د آبادۍ او سکون وعده

۳۳ ۱ يرمياه چې لا د فوجيانو په چاونۍ کښې بند وو نو د مالِک خُدائ پيغام په دوېم ځل هغهٔ ته راغلو، ۲ ”مالِک
خُدائ چا چې، زمکه جوړه کړه، او هغې ته يې شکل ورکړو او قائمه يې کړه او د چا نوم چې مالِک خُدائ دے هغه فرمائی،
۳ د مدد دپاره ما ته ووايه او زهٔ به جواب درکړم او زهٔ به تا ته هغه لوئ او پټ رازونه او خبرې څرګندې کړم چې تهٔ پرې
نهٔ پوهېږې. ۴ نو مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، تاسو د ښار کورونه او تر دې چې شاهی
محل هم راوغورزولو د دې دپاره چې د دشمن د محاصرې او حملې په وخت کښې تاسو د هغې په ملبې خپل د خاورو ډېرو
دېوالونه مضبوط کړئ. ۵ د بابليانو سره په جنګ کولو کښې به دا ښار او د دې کورونه د خلقو د مړو د لاشونو نه ډک
کړم. زهٔ به دوئ په خپل قهر او غضب کښې تباه کړم. زهٔ به د دې ښار نه د دوئ د ګناهونو په وجه خپل مخ پټ کړم. ۶
خو باوجود د دې به هغه وخت راشی چې زهٔ به د يروشلم زخمونو ته شفا ورکړم او هغې ته به حقيقی امن او سکون ورکړم.
۷ زهٔ به يهوداه او اِسرائيل د غلامۍ نه واپس راولم او هغوئ به بيا هغه شان آباد کړم لکه څنګه چې هغوئ وړاندې وُو. ۸
زهٔ به هغوئ د هغه ټولو ګناهونو نه پاک کړم کوم چې هغوئ زما خِلاف کړې دی، او زهٔ به د هغوئ هغه سرکشی معاف کړم
کومه چې هغوئ زما خلاف کړې ده. ۹ نو بيا به دا ښار ما ته د ټولې دُنيا د خلقو په وړاندې خوشحالی، شُهرت، او عزت
راکړی، کله چې دوئ د هغه ټولو ښهٔ څيزونو په حقله واوری کوم چې زهٔ د يروشلم سره کوم. او خلق به د دې ټول امن او
آبادۍ نه متاثره شی او د يرې نه به په لړزان شی. ۱۰ مالِک خُدائ فرمائی چې، تاسو د دې ځائ په حقله وايئ چې، دا ځائ
خو د صحرا په شان دے چې په کښې نه انسان او نه ځناور شته. خو د يهوداه ښارونه او د يروشلم کوڅې خالی دی کومې
چې په ميرو بدلې شوې چې نهٔ په کښې انسان او نهٔ په کښې ځناور شته، نو يو ځل بيا به هلته، ۱۱ د خوشحالۍ او د خندا
آوازونه واورېدلے شی او په کښې به د ناوې او د زلمی آوازونه واورېدلے شی، او د هغوئ آوازونه چې د مالِک خُدائ په
کور کښې د شکرانې نذرانې پېش کوی، واورېدلے شی. او هغوئ به داسې وائی چې، د مالِک خُدائ ربُ الافواج شُکر ګزاری
وکړئ، ځکه چې هغه ښهٔ دے، د هغهٔ مينه نهٔ ختمېدونکې ده. مالِک خُدائ دا فرمائی چې، زهٔ به دا مُلک د غلامۍ نه واپس
راولم لکه څنګه چې وړاندې وو. ۱۲ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، کهٔ څهٔ هم چې دا مُلک اوس د صحرا په شان دے
او د انسانانو او ځناورو نه خالی دے خو په دې کښې به بيا د څرن زمکه راپيدا شی چې شپونکی به ورته خپلې رمې څرولو
دپاره راولی. ۱۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، د غريزه مُلک په ښارونو، او د غونډو په شا او خوا، او د نجب په صحرا، د
بنيامين په علاقه کښې، د يروشلم په شا او خوا، او د يهوداه په ښارونو کښې به شپونکی يو ځل بيا خپل ګډورې وشماری.
۱۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، هغه وخت راتلونکے دے چې زهٔ به خپله هغه مهربانه وعده پوره کړم چې کومه ما د يهوداه
او د اِسرائيل سره کړې وه. ۱۵ په هغه وخت کښې به زهٔ د داؤد د اولاد نه يوه صادقه څانګه راټوکوم، هغه به په ټول مُلک
کښې هغه کارونه کوی کوم چې د اِنصاف او صداقت وی. ۱۶ په هغه ورځو کښې به يهوداه بچ کړے شی او يروشلم به د
سلامتۍ سره ژوند کوی. او دا هغه نوم دے چې په کوم سره به هغه ياديږی، مالِک خُدائ زمونږ خلاصونکے دے. ۱۷
مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، د داؤد په اولاد کښې به هميشه يو کس د بنی اِسرائيلو په تخت ناست وی. ۱۸ او هم داسې
به اِمامان هميشه د ليوی قبيلې نه وی څوک به چې تل زما خِدمت کوی او ما ته به سوزېدونکې نذرانې، او د غلو نذرانې او
قربانۍ پېش کوی.“ ۱۹ نو بيا د مالِک خُدائ پيغام يرمياه ته راغلو چې، ۲۰ ”مالِک خُدائ فرمائی چې، کهٔ چرې تاسو زما
لوظ د ورځې او د شپې د مقرر شوی نظام په حقله ماتولے شئ، چې شپه او ورځ په خپل مقرر شوی وخت رانهٔ شی ۲۱ نو
بيا به هغه وخت زما لوظ زما د خِدمتګار داؤد سره او زما لوظ د ليويانو سره چې زما اِمامان دی او زما په حضور کښې
خِدمت کوی به هم ماتېدے شی، نو بيا به د داؤد اولاد کښې نور څوک نهٔ وی چې د هغهٔ په تخت بادشاهی وکړی. ۲۲ زهٔ به
د خپل خِدمتګار داؤد نسل او ليويان کوم چې زما اِمامان دی او زما په وړاندې خِدمت کوی د آسمان د ستورو او د سمندر

د شګو په شان بې‌شمېره زيات کړم.“ (٢٣) مالِک خُدائ بل پېغام يرمياه ته ورکړو، (٢٤) ”آيا تا د خلقو خبرو ته غوږ نۀ دے
نيولے چې هغوئ وائى، مالِک خُدائ اوس هغه دوه قومونه رد کړى دى کوم چې اول هغۀ غوره کړى وُو؟ نو هغوئ زما د
قوم سپکوالے کوى او د يو قوم په حيثيت يې نۀ منى. (٢٥) خو مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، کۀ چرې ما د ورځې او د
شپې سره لوظ نۀ وو کړے او د زمکې او آسمان نظام مې نۀ وو جوړ کړے، (٢٦) نو بيا به زۀ د يعقوب او د خپل خِدمتګار
داؤد اولاد نامنظور کړم، او نۀ به د يعقوب او د داؤد د اولاد نه څوک خوښ کړم چې د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب په اولاد
حکومت وکړى. ځکه چې زۀ به هغوئ د غلامۍ نه واپس راولم او په هغوئ به رحم وکړم.“

د صدقياه د مرګ پېغام

٣٤ (١) کله چې د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغۀ ټولو لښکرو او د هغۀ د بادشاهت د لاندې ټولو مُلکونو چې په يروشلم
او د هغۀ په خوا او شا ښارونو باندې حمله کوله نو د مالِک خُدائ پېغام يرمياه ته ورکړے شو. (٢) مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو خُدائ پاک يرمياه ته وفرمائيل چې، ”لاړ شه او د يهوداه بادشاه صدقياه ته ووايه چې، مالِک خُدائ فرمائى چې زۀ
دا ښار د بابل بادشاه ته حواله کړم، او هغه به اوس دې ښار ته اور واچوى. (٣) تۀ به د هغۀ د ګرفتارى نه ونۀ تښتې بلکې
په يقين سره به تۀ ګرفتار شې او هغۀ ته به حواله کړے شې. تۀ به د بابل بادشاه په خپلو سترګو وينې، او هغه به تا سره
مخامخ خبرې وکړى. او هغه به تا بابل ته جلاوطن کړى. (٤) نو بيا اے صدقياه د يهوداه بادشاه، ما ته غوږ شه. مالِک
خُدائ ستا په حقله فرمائى چې، تۀ به په جنګ کښې قتل نۀ شې، (٥) بلکې تۀ به په خپل عام مرګ باندې مړ شې. څنګه چې
خلقو ستا د پلار نيکۀ د جنازې د عزت دپاره خوشبو سوزوله څوک چې ستا نه وړاندې بادشاهان وُو، نو دغه شان به خلق
ستا د جنازې د عزت دپاره خوشبو وسوزوى. او هغوئ به ماتم کوى او وائى به چې، افسوس، اے زمونږه بادشاه، تۀ مړ
شوې. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“ (٦) نو بيا يرمياه پېغمبر دا پېغام د يهوداه بادشاه صدقياه ته په يروشلم کښې ورکړو.
(٧) په هغه وخت کښې د بابل بادشاه لښکرو د يروشلم او د يهوداه د نورو ښارونو په خلاف جنګ کولو کوم چې لکيس او
عزيقه وُو. صرف دا مضبوط ښارونه وُو چې د قبضې نه پاتې شوى وُو.

د نوکرانو دپاره آزادى

(٨) د مالِک خُدائ دا پېغام يرمياه ته ورکړے شو پس د دې نه چې صدقياه بادشاه او د يروشلم ټولو خلقو د غلامانو د
آزادولو دپاره لوظ وکړو (٩) او ټولو په دې اتفاق وکړو چې هر څوک به خپل عبرانى غلامان او وينځې آزادوى، او هيڅ
څوک به خپل د مُلک سړے يا ښځه بند نۀ ساتى. (١٠) ټولو مشرانو او خلقو چا چې هم دا لوظ کړے وو هغوئ دا خبره
ومنله چې هغوئ به خپل غلامان او وينځې آزادوى او نور به هغوئ په خپله قبضه کښې نۀ ساتى او هغوئ يې آزاد کړل. (١١)
خو وروستو هغوئ خپله فيصله بدله کړه، هغوئ آزاد شوى غلامان واپس راوستل او هغوئ يې بيا په زور سره دوباره خپل
غلامان او وينځې جوړ کړل. (١٢) نو بيا د مالِک خُدائ کلام په يرمياه نازل شو، (١٣) ”ما ستاسو د پلار نيکۀ سره لوظ وکړو
کله چې ما هغوئ د مِصر نه د غلامۍ د مُلک نه رابهر او آزاد کړل. نو ما وفرمائيل چې، (١٤) په هر يو اوؤم کال تاسو هر
هغه عبرانى چې خپل ځان يې په تاسو خرڅ کړے دے آزاد کړئ. د شپږ کاله د خِدمت کولو نه وروستو، نو په کار دے چې
تاسو هغه آزاد کړئ او رُخصت يې کړئ. خو ستاسو پلار نيکۀ زما خبرو ته نۀ غوږ ونيولو او نۀ يې ورته توجو ورکړه. (١٥)
خو اوس تاسو پښېمانه شوئ او توبه مو وويستله او خپله فيصله مو بدله کړه او هغه کار مو وکړو چې څۀ زما په نظر کښې
صحيح وو، او تاسو هر يو د خپلو غلامانو د آزادولو اعلان وکړو. او دا چې تاسو زما په کور کښې چې زما د نوم مهر پرې

لګولے شوے دے ما سره لوظ وکړو. ۱۶ خو تاسو بیا خپله فیصله بدله کړه او زما د نوم بې‌حرمتی مو وکړه، او تاسو بیا
هر یو سړے غلام او ښځه مو واپس وینځه کړه څوک چې تاسو آزاد کړی وُو. نو بیا تاسو هغوئ په زور سره دوباره
غلامان او وینځې کړل. ۱۷ نو څکه مالِک خُدائ فرمائی چې، تاسو زما پیروی ونۀ کړه، تاسو د خپل مُلک خلقو ته د آزادۍ
اعلان ونۀ کړو. نو زۀ اوس بیا تاسو ته دغه شان د آزادۍ اعلان کوم. مالِک خُدائ فرمائی چې ستاسو آزادی به داسې وی
چې زۀ به تاسو په تُورې، وبا او قحط باندې مړۀ کړم. زۀ به تاسو ټولې دُنیا ته د عبرت او د یرې سبب وګرځوم. ۱۸ څکه
چې تاسو ما سره د لوظ شرائط مات کړل نو زۀ به تاسو هم دوه ځایه کړم لکه څنګه چې تاسو سخی دوه ځایه کړی وُو او د
هغې په مینځ کښې تېر شوئ. ۱۹ آو، زۀ به تاسو په مینځ وشلوم، هغه کۀ تاسو د یهوداه او یروشلم آفسران، د دربار
خصیان آفسران، اِمامان او یا عام خلق هم یئ، څکه چې تاسو ما سره خپل لوظ مات کړو. ۲۰ نو زۀ به مو خپلو دشمنانو
ته حواله کړم څوک چې ستاسو مرګ پسې ګرځی. ستاسو د مړو لاشونه به د هوا د مارغانو او د ګیدړانو خوراک کړم. ۲۱
زۀ به د یهوداه بادشاه صدقیاه او د هغۀ آفسران هم د هغوئ دشمنانو ته حواله کړم څوک چې د هغوئ مرګ پسې ګرځی. کۀ
څۀ هم چې د بابلیانو د بادشاه لښکرو خپلې حملې ستاسو خلاف بندی کړی دی، ۲۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به هغوئ
ته حُکم وکړم او بیا به زۀ هغوئ واپس دې ښار ته راولم. هغوئ به ستاسو خلاف جنګ وکړی او هغوئ به دا ښار قبضه
کړی او ویه یې سوزوی. او زۀ به د یهوداه ښارونه وران او تباه کړم نو بیا به څوک هم هلته نۀ اوسیږی.“

حضرت یرمیاه او ریکابیان

۳۵ ۱ د مالِک خُدائ پېغام یرمیاه ته د یهویقیم د یوسیاه د زوئ د حکومت په دوران کښې ورکړے شو او هغۀ ته یې
وفرمائیل چې، ۲ ”د ریکاب خاندان ته لاړ شه او هغوئ ته دعوت ورکړه چې د مالِک خُدائ کور ته راشی نو بیا هغوئ
هلته یوې کوټې ته بوځه او د څښلو دپاره ورله مے ورکړه.“ ۳ نو بیا زۀ یازنیاه د یرمیاه زوئ او د حبصنیا نمسی ته او د
هغۀ زامنو او ورونړو او د ریکاب مکمل خاندان ته ورغلم. ۴ ما هغوئ ټول د مالِک خُدائ کور ته او د یجدلیا د زوئ حنان
پېغمبر او د هغۀ د زامنو کوټې ته راوستل چې د خُدائ پاک خادِم وو. دا کوټه د آفسرانو د کوټې سره خوا کښې او د
معسیاه د سلوم زوئ چې چوکیدار وو د هغۀ د کوټې دپاسه وه. ۵ نو بیا ما جامونه سره د پیالو راواخستل او د میو نه مې
ډک کړل او هغه مې د ریکاب خاندان ته پېش کړل او ورته مې ووئیل چې، ”راشئ او مے وڅښئ.“ ۶ خو هغوئ راته په
جواب کښې ووئیل چې، ”مونږ مے نۀ څښو، څکه چې زمونږ نیکۀ یوندب د ریکاب زوئ مونږ ته دا حکم راکړے دے چې
تاسو او ستاسو اولاد دې کله هم مے نۀ څښی. ۷ او تاسو کورونه مۀ جوړوئ، او تخم مۀ کَرئ، او مۀ د انګورو باغونه
کَرئ او تاسو چې هیڅکله دا کارونه ونۀ کړئ، او ضروری ده چې په خپلو خېمو کښې اوسېږئ. نو بیا به تاسو په هغه زمکه
تر ډېره وخته پورې ژوندی پاتې شئ چرته چې تاسو د مسافرو په شان ژوند کوئ. ۸ مونږ د هغه هر څۀ تابع یُو د څۀ چې
مونږ ته زمونږ نیکۀ یوندب د ریکاب زوئ تعلیم راکړے دے. نۀ خو مونږ او نۀ زمونږ ښځو او نۀ زمونږ زامنو لوڼو کله مے
څښلې دی. ۹ او نۀ مونږ د اوسېدو دپاره کورونه جوړ کړی او نۀ مو د انګور باغ، پټی یا فصلونه کَرلی دی. ۱۰ مونږ په
خېمو کښې اوسېدلو او په هر هغه څۀ مو پوره عمل کړے دے څۀ چې مونږ ته زمونږ نیکۀ یوندب حکم کړے وو. ۱۱ خو
کله چې نبوکدنضر بادشاه په دې مُلک باندې قبضه وکړه، مونږ ووئیل، راځئ چې، مونږ یروشلم ته د بابلیانو او د شام د
لښکرو نه وتښتُو. نو بیا څکه مونږ په یروشلم کښې پاتې شُو.“ ۱۲ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په یرمیاه نازل شو، او وې
فرمائیل چې، ۱۳ ”دا هغه کلام دے چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، لاړ شه او د
یهوداه سړو او د یروشلم خلقو ته ووایه چې، آیا تاسو د دې نه سبق نۀ زده کوئ او زما د کلام پیروی نۀ کوئ؟ ۱۴ یوندب د

ریکاب زوئ خپلو بچو ته حکم وکړو چې مے مۀ څښئ نو هغوئ د هغۀ دا حکم ومنلو. تر نن ورځ پورې چا هم په هغوئ
کښې مے ونۀ څښل، ځکه چې هغوئ د خپل پلار نیکۀ د حکم پیروی کوی. خو ما تاسو سره په څو څو ځله خبرې وکړې
خو تاسو زما د خبرو پیروی ونۀ کړه. ۞ ما تاسو ته بار بار خپل نبیان درولېږل. هغوئ تاسو ته وفرمائیل چې، په تاسو
کښې دې هر یو د خپلو بدو کارونو نه واوړی او ښۀ کارونه دې کوی، او مۀ تاسو د نورو معبودانو پیروی کوئ او مۀ یې
خِدمت کوئ. نو بیا به تاسو په هغه زمکه کښې اوسېږئ کومه چې ما ستاسو پلار نیکۀ ته ورکړې ده. خو تاسو زما خبرو ته
توجو ورنۀ کړه او نۀ مو غوږ ونیولو. ۞ یوندب چې د ریکاب زوئ د هغۀ اولاد د خپل پلار حُکم ومنلو او د هغې پیروی یې
وکړه، خو تاسو خلقو زما خبره ونۀ منله. ۞ نو د دې په وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی
چې، ما ته غوږ شئ. زۀ اوس د یهوداه او د یروشلم په ټولو خلقو باندې هغه ټول افتونه راولم د کومو چې ما د هغوئ خلاف
اعلان کړے دے. ما هغوئ ته ووئیل، خو هغوئ غوږ ونۀ نیولو. ما هغوئ ته آواز وکړو، خو هغوئ ما ته جواب رانۀ کړو.“
۞ نو یرمیاه د ریکاب خاندان ته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، تاسو خو د
خپل پلار نیکۀ یوندب حکم ومنلو او د هغۀ د ټولو هدایاتو مو تابعداری وکړه او په هر هغه څۀ باندې مو عمل وکړو چې هغۀ
درته وئیلی ؤو. ۞ نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، د یوندب د ریکاب د
زوئ په خاندان کښې به همېشه یو سړے داسې وی چې زما خِدمت به کوی.“

د باروک د خُدائ پاک په کور کښې د حضرت یرمیاه طومار لوستل

۳۶ ۞ په یهوداه کښې د یهویقیم د یوسیاه د زوئ د بادشاهۍ په څلورم کال، مالِک خُدائ یرمیاه ته پېغام ورکړو چې،
۞ ”یو طومار راواخله او په هغې زما ټول کلام کوم چې ما درته د یهوداه، د اِسرائیل او د ټولو قومونو په خلاف د یوسیاه
د بادشاهۍ د وخت نه تر اوسه پورې نازل کړے دے ولیکه. ۞ شاید چې د یهوداه خلق د هغه ټولو افتونو په حقله واوری
کوم چې زما په هغوئ د راوستلو نیت دے، نو کۀ هر یو د خپلې بدعملۍ نه راوګرځی نو بیا به زۀ د هغوئ ګناهونه او
بدعملونه معاف کړم.“ ۞ نو بیا یرمیاه باروک د نیریاه زوئ راوغوښتلو، او کله چې یرمیاه هغۀ ته هغه هر څۀ ووئیل کوم
چې مالِک خُدائ هغۀ ته فرمائیلی ؤو، نو باروک هغه په یو طومار کښې ولیکل. ۞ نو بیا یرمیاه باروک ته وفرمائیل چې،
”زۀ دلته نظر بند یم نو د مالِک خُدائ کور ته دننه تلے نۀ شم. ۞ نو بیا تاسو د مالِک خُدائ کور ته کله چې روژه وی لاړ
شئ او خلقو ته هغه څۀ ولولئ کوم چې ما تاسو ته وفرمائیل او تاسو هغه په یو طومار کښې ولیکل. دا د یهوداه ټولو هغه
خلقو ته ولوله کوم چې د خپلو ښارونو نه د عبادت دپاره دلته راغلی وی. ۞ شاید چې هغوئ مالِک خُدائ ته عرض او
مِنت زاری وکړی او ټول د خپلو بدو لارو نه راوګرځی، ځکه چې د مالِک خُدائ قهر او غضب ډېر لوئ دے کوم چې یې د
دې خلقو خلاف اعلان کړے دے.“ ۞ باروک د نیریاه زوئ هم هغه شان وکړل څنګه چې ورته یرمیاه نبی حکم کړے وو،
نو د هغه طومار نه یې د مالِک خُدائ کلام د مالِک خُدائ په کور کښې ولوستلو. ۞ یهویقیم د یوسیاه زوئ د یهوداه
بادشاه د بادشاهۍ د پینځم کال په نهمه میاشت د یروشلم ټولو خلقو ته او د هغوئ دپاره څوک چې د یهوداه د ښارونو نه
راغلی ؤو، د روژې اعلان وکړو او هغوئ د مالِک خُدائ دپاره روژه ونیوله. ۞ د مالِک خُدائ په کور کښې د ګمریاه د
سافن زوئ منشی د کوټې نه، کومه چې د دربار په بره حِصه کښې وه او د مالِک خُدائ د کور د داخلېدو د نوې دروازې
سره نزدې وه، باروک ټولو خلقو ته چې هلته موجود ؤو د یرمیاه کلام د طومار نه تلاوت کړو.

په شاهی محل کښې د طومار تلاوت

۱۱ کله چې ميکاياه د گمرياه زوئ او د سافن نمسى د مالِک خُدائ کلام د طومار نه واورېدو، ۱۲ نو هغه په شاهی محل
کښې لاندې د منشى کوټې ته لاړو، چرته چې ټول آفسران ناست وُو. اليسمع، د دربار منشى، د سمعياه زوئ دلاياه، د عکبور
زوئ الناتن، د سافن زوئ گمرياه، د حننياه زوئ صدقياه او نور ټول آفسران هلته موجود وُو. ۱۳ نو ميکاياه هغوئ ته هغه
هر څۀ ووئيل څۀ چې باروک خلقو ته د طومار نه بيانول او هغۀ ترې اورېدلى وُو. ۱۴ نو ټولو آفسرانو په مشورې سره
يهودى د نتنياه زوئ، د شلمياه نمسى او د کوشى کړوسے باروک ته ورولېږلو چې ورته دا ووائى، "آفسران وائى چې راشه،
او ځان سره هغه طومار هم راوړه کوم چې تا ټولو خلقو ته ولوستلو." نو باروک د نيرياه زوئ د هغه طومار سره چې کوم
يې په لاس کښې وو هغوئ له ورغلو. ۱۵ نو هغوئ هغۀ ته ووئيل چې، "مهربانى وکړه دلته کښېنه او مونږ ته دا طومار
ولوله." نو باروک ورته هغه طومار ولوستلو. ۱۶ نو کله چې هغوئ دا کلام واورېدو، نو بيا هغوئ يو بل ته يرې سره کتل او
باروک ته يې ووئيل چې، "مونږ به ضرور بادشاه د دې ټول کلام نه خبر کړُو." ۱۷ نو بيا هغوئ د باروک نه تپوس وکړو
چې، "تۀ مونږ ته دا ووايه چې دا هر څۀ تا څنگه وليکل؟ آيا يرمياه نبى تا ته وفرمائيل او تا وليکل؟" ۱۸ باروک ورته جواب
ورکړو چې، "آو، هغۀ دا هر څۀ ما ته وفرمائيل او ما هغه په دې طومار کښې په سياهۍ باندې وليکل." ۱۹ نو آفسرانو
باروک ته ووئيل چې، "تۀ او يرمياه لاړ شئ او خپل ځان پټ کړئ. او هيچا ته مۀ وايئ چې تاسو چرته يئ."

يهويقيم طومار سوزوى

۲۰ نو بيا آفسرانو هغه طومار د دربار د منشى اليسمع په کوټه کښې کېښودو، نو بيا هغوئ د بادشاه دربار ته لاړل او د دې
ټول کلام نه يې بادشاه خبر کړو. ۲۱ نو بادشاه يهودى نومې سړے ورولېږلو چې هغه طومار راوړى، نو يهودى هغه د
اليسمع منشى د کوټې نه راوړو او بادشاه او هغه ټولو آفسرانو ته چې ورسره په خوا کښې ولاړ وُو ولوستلو. ۲۲ نو د کال
نهمه مياشت وه، د يخنۍ موسم وو نو بادشاه په شاهی محل کښې د ژمى دپاره په جوړه شوې کوټه کښې نغرى ته ناست
وو. ۲۳ هرکله چې يهودى درې څلور عنوانونه ولوستل، نو بادشاه دا طومار په چاقو وشلولو او هغه يې په نغرى کښې اور
ته واچولو، تر دې چې هغه طومار ټول په اور کښې وسوزېدو. ۲۴ بادشاه او د هغۀ ټولو خِدمتگارانو چا چې دا کلام
واورېدو هغوئ ونۀ يرېدل او نۀ يې د غم نه جامې وشلولې. ۲۵ کۀ څۀ هم چې الناتن، دلاياه او گمرياه بادشاه ته مِنتُونه کول
چې طومار مۀ سوزوه خو هغۀ د هغوئ خبرې ته غوږ ونۀ نيولو. ۲۶ نو بيا د دې په ځائ بادشاه يرحميئل شهزاده او
ورسره سراياه د عزرائيل زوئ او شلمياه د عبدائيل زوئ ته حکم وکړو چې باروک منشى او يرمياه نبى گرفتار کړى. خو
مالِک خُدائ هغوئ پټ کړل.

د يرمياه يو بل طومار ليکل

۲۷ کله چې يهويقيم هغه طومار وسوزولو چې په کښې هغه الفاظ وُو کوم چې باروک ته يرمياه فرمائيلى وُو او هغۀ ليکلى
وُو، نو د مالِک خُدائ کلام په يرمياه نازل شو او ورته يې وفرمائيل چې، ۲۸ "يو بل طومار راواخله او په هغې کښې هغه هر
څۀ وليکه څۀ چې په اول طومار کښې ليکلے شوى وُو کوم چې يهويقيم د يهوداه بادشاه وسوزولو. ۲۹ نو همدارنگه
يهويقيم د يهوداه بادشاه ته ووايه، مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، تا دا طومار وسوزولو او يرمياه ته دې وئيل چې، تا ولې
په دې کښې دا ليکلى دى چې په يقين سره به د بابل بادشاه راشى او په حقيقت کښې به دا مُلک تباه کړى او انسان او
څناور داوړه به په کښې جارُو کړى؟ ۳۰ نو په دې وجه مالِک خُدائ د يهويقيم د يهوداه بادشاه په حقله فرمائى چې، د هغۀ
په اولاد کښې به څوک هم د داؤد په تخت بادشاهى ونۀ کړى، او د هغۀ لاش به په خوشى ميدان وغورزولے شى چرته چې په

ورځ کښې به نمر او په شپه کښې به سختې یخنۍ او پرخې ته پروت وی. ۳۱ زۀ به هغۀ ته او د هغۀ اولاد او د هغۀ نوکرانو ته
د هغوئ د غلطو کارونو په وجه سزا ورکړم، زۀ به په دوئ او په هغه چا باندې چې په یروشلم کښې اوسیږی او د یهوداه په
ټولو خلقو به هغه افتونه راولم کوم چې ما د هغوئ خلاف اعلان کړی دی، ځکه چې هغوئ ما ته غوږ ونۀ نیولو.“ ۳۲ بیا
یرمیاه یو بل تش طومار راواخستلو او باروک لیکوال د نیریاه زوئ له یې ورکړو، نو څنګه به چې یرمیاه فرمائیل نو هغه ټول
الفاظ یې په کښې دوباره ولیکل کوم چې په هغه طومار کښې لیکلے شوی وُو چې یهویقیم د یهوداه بادشاه په اور کښې
اچولے او سوزولے وو. او د هغې نه علاوه یې نوره هم په دې موضوع رڼا واچوله.

د صدقیاه حضرت یرمیاه ته درخواست کول

۳۷ ۱ د یهوداه بادشاه یهویاکین د یهویقیم زوئ د تخت نه د راکوزولو نه وروستو د بابل بادشاه نبوکدنضر د هغۀ په
ځائ صدقیاه د یوسیاه زوئ د یهوداه بادشاه مقرر کړو. ۲ نۀ خو صدقیاه او نۀ د هغۀ خِدمتګارانو او نۀ په یهوداه کښې
پاتې شوی خلقو د مالِک خُدائ په کلام عمل کولو کوم چې د یرمیاه په وسیله اورولے شوے وو. ۳ خو بیا هم صدقیاه
بادشاه یهوکل د شلمیاه زوئ او صفنیاه اِمام د معسیاه زوئ یوه ورځ دواړه یرمیاه نبی ته ورولیږل او د هغۀ ته یې خواست
وکړو چې، ”مونږ ته زمونږ د مالِک خُدائ نه دُعا وغواړه.“ ۴ تر اوسه یرمیاه په قېدخانه کښې نۀ وو اچولے شوے او هر
چرته چې یې زړۀ غوښتل هلته په خلقو کښې آزاد ګرځېدلو. ۵ په هم هغه وخت کښې د فِرعون فوجیانو مِصر پرېښودو او
د یهوداه خوا ته روان شول، نو کله چې د بابلیانو فوجیانو چا چې یروشلم محاصره کړے وو د هغوئ د راتلو په حقله
واورېدل نو هغوئ د یروشلم نه وروستو شول. ۶ نو بیا په هغه وخت کښې مالِک خُدائ یرمیاه نبی ته پېغام ورکړو ۷ او
وې فرمائیل چې، ”صدقیاه د یهوداه بادشاه چا چې تۀ رالیږلے یې چې زما نه تپوس وکړی هغۀ ته ووایه، د مِصر فوجیان
کوم چې په دې تکل راروان وُو چې ستاسو مدد وکړی هغوئ به زر خپل مُلک مِصر ته واپس لاړ شی. ۸ نو بابلیان به
واپس راوګرځی او په دې ښار باندې به حمله وکړی، هغوئ به دا ښار قبضه کړی او اور به ورته واچوی. ۹ مالِک خُدائ
داسې فرمائی چې، خپل ځان ته دا دوکه مۀ ورکوئ چې ګنې د بابلیانو فوج ستاسو نه لاړو او بیا به نۀ راځی، ځکه چې
هغوئ به بیا واپس راځی. ۱۰ تر دې چې کۀ تاسو د بابلیانو ټولو لښکرو ته په جنګ کښې شکست هم ورکړئ او د هغوئ په
خېمو کښې صرف هغه زخمیان سړی وُو چې د جنګ نه ژوندی پاتې شوی وُو، نو هغوئ به راپاځی او دا ښار به ټول
وسوزوی.“

د حضرت یرمیاه ګرفتارول

۱۱ کله چې د بابلیانو فوجیان د مِصریانو د فوجیانو د رارسېدو په وجه د یروشلم د محاصرې نه راواپس او په شا شُو،
۱۲ نو یرمیاه د دې دپاره د یروشلم د ښار نه د بنیامین قبائیلی علاقې ته په سفر روان شو ترڅو چې هلته کښې د خپلو
خپلوانو نه زمکه کښې خپله برخه جائیداد جدا کړی. ۱۳ خو کله چې هغه د بنیامین دروازې ته ورسېدو، نو هلته د
چوکیدارانو آفسر د اِریاه په نوم چې د شلمیاه زوئ او د حننیاه نمسے وو هغه ونیولو. او ورته یې ووئیل، ”تۀ بګوړه شوے
یې او د بابلیانو سره ملګرے کېږې.“ ۱۴ خو یرمیاه ورته وفرمائیل چې، ”دا رښتیا نۀ دی. زۀ بګوړه نۀ یم او بابلیانو سره نه
ملګرے کېږم.“ خو اِریاه هغۀ ته غوږ ونۀ نیولو، او یرمیاه یې ونیولو او آفسرانو ته یې پېش کړو. ۱۵ هغوئ یرمیاه ته سخت
غصه شول او وې وهلو او د یونتن منشی په کور کښې یې بند کړو، د کوم نه چې هغوئ جیل جوړ کړے وو. ۱۶ یرمیاه یې
په یوه تاخانه کښې بند کړو او تر ډېره وخته پورې هلته په کښې وو. ۱۷ نو څۀ موده پس صدقیاه بادشاه څوک ورولېږلو او

یرمیاه یې خپل محل ته راوغوښتلو، او هغهٔ نه یې په راز کښې تپوس وکړو چې، "د مالِک خُدائ د طرف نه څهٔ پېغام شته
څهٔ؟" یرمیاه جواب ورکړو چې، "آو، تهٔ به د بابل بادشاه ته په حواله کړے شې." ۱۸ نو بیا یرمیاه د صدقیاه بادشاه ته
وفرمائیل چې، "ما ستا یا ستا د آفسرانو او یا د دې خلقو خلاف څهٔ داسې بد کړی دی چې د هغې په وجه تاسو زهٔ په دې
قېد کښې اچولے یم؟ ۱۹ ستاسو په هغه نبیانو باندې څهٔ چل وشو چې تاسو ته به یې وئیل چې، د بابل بادشاه به نهٔ په تاسو
او نهٔ په دې مُلک باندې حمله وکړی؟ ۲۰ نو اوس، بادشاه سلامته، زهٔ تا ته سوال او مِنت کوم چې زما خبره واوره. ما د
یونتن منشی کور ته واپس مهٔ لېږه، ګنې زهٔ به هلته مړ شم." ۲۱ نو صدقیاه بادشاه حُکم وکړو چې یرمیاه د یونتن منشی
کور ته مهٔ استوئ بلکې د هغې په ځائ یې د فوجیانو په چاوڼی کښې بند کړئ. او بیا بادشاه دا حکم هم وکړو چې هره ورځ
ورته د تنور یوه روټئ تر هغه وخته پورې ورکوئ ترڅو چې په ټول ښار کښې یوه روټئ هم وی. نو یرمیاه بیا د فوجیانو
چاوڼی کښې بند کړے شو.

د حضرت یرمیاه د اوبو په ډیګی کښې بندول

۳۸ ۱ سفطیاه د متان زوئ، جدلیاه د فشحور زوئ، یهوکل د شلمیاه زوئ او فشحور د مُلکیاه زوئ هغه څهٔ واورېدل
چې یرمیاه ټولو خلقو ته وفرمائیل چې، ۲ "مالِک خُدائ فرمائی چې، هر څوک چې په دې ښار کښې ایسار شی نو هغوئ
به په جنګ، قحط او د وبا په وجه مړهٔ شی. خو هر څوک چې خپل ځان بابلیانو ته حواله کړی، نو هغوئ به ژوندی پاتې
شی. ۳ مالِک خُدائ داسې هم فرمائی چې، دا ښار به په یقین سره د بابل د بادشاه فوجیانو ته حواله کړے شی او هغوئ
به یې قبضه کړی." ۴ نو بیا آفسران بادشاه له ورغلل او ورته یې ووئیل چې، "دا سړے دې خامخا قتل کړے شی، ځکه
چې هغه په ښار کښې زمونږ خلق او په جنګ کښې بچ شوی فوجیان په خپلو دې خبرو باندې بې‌زړهٔ کوی. هغه د خلقو
ښېګړه نهٔ لټوی بلکې په دې خبرو سره ورته نقصان ورکوی." ۵ صدقیاه بادشاه ورته په جواب کښې ووئیل چې، "صحیح
ده، هغه اوس ستاسو په لاس کښې دے. زهٔ تاسو نهٔ شم منع کولے." ۶ نو بیا هغوئ یرمیاه ونیولو او په پړو یې د قېدخانې
په دربار کښې ډیګی ته ورکوز کړو کوم چې د مُلکیاه شهزاده ملکیت وو. نو په هغه ډیګی کښې اوبهٔ نهٔ وې، خو لاندې په بېخ
کښې ډیرې بوختې وې او یرمیاه په هغې کښې ډوب شو. ۷ خو د ایتهوپیا خصی عبیدمَلِک د دربار یو اهم شخصیت د
دې نه خبر شو چې هغوئ یرمیاه په ډیګی کښې اچولے شوے دے. په دغه وخت کښې بادشاه د بنیامین په دروازه کښې
ناست وو او عدالت یې شروع کړے وو. ۸ نو عبیدمَلِک هلته لاړو او بادشاه ته یې ووئیل چې، ۹ "بادشاه سلامت، دې
سړو ډېر زیات بد کار وکړو په دې چې هغوئ یرمیاه نبی د اوبو په ډیګی کښې واچولو. هغه به ډېر زر د لوږې نه مړ شی،
ځکه چې په ښار کښې روټئ ختمه شوه." ۱۰ نو بادشاه عبیدمَلِک له حُکم ورکړو چې، "د دې ځائ نه ځان سره دېرش
سړی بوځه او یرمیاه د مړ کېدو نه وړاندې د هغه ډیګی نه راوباسه." ۱۱ نو عبیدمَلِک د ځان سره کسان واخستل او په
شاهی محل کښې د خزانې نه لاندې کمرې ته لاړو او د خپل ځان سره یې څهٔ زړې جامې چړې راواخستلې. او هغه یې
یرمیاه ته د پړی په ذریعه ډیګی ته ښکته کړې. ۱۲ عبیدمَلِک یرمیاه ته آواز ورکړو او ورته یې ووئیل چې، "دا زړې کپړې او
جامې په خپلو ترخونو کښې کېږده چې د راختو په وخت کښې دې پړے زخمی نهٔ کړی." یرمیاه هم هغه شان وکړل، ۱۳ او
هغوئ هغه د ډیګی نه په پړو راوویستلو. او بیا یرمیاه د فوجیانو په چاوڼی کښې بندی پاتې شو.

د صدقیاه د حضرت یرمیاه نه تپوس کول

۱۴ یوه ورځ صدقیاه بادشاه، یرمیاه پسې کسان ورولېږل او هغه یې خپل ځان ته د مالِک خُدائ د کور درېمې دروازې ته

راوستو. بادشاه ورته ووئيل چې، ”زۀ غواړم چې تا نه يو څو تپوسونه وکړم. نو د هيڅ قسمه حقيقت او رښتيا پټولو کوشش
مۀ کوه.“ ۱۵ يرمياه ورته وفرمائيل، ”کۀ چرې زۀ تاسو ته رښتيا ووايم، نو تاسو به ما مړ کړئ. او کۀ چرې زۀ تاسو ته
نصيحت وکړم، نو تاسو به ما ته غوږ ونۀ نيسئ.“ ۱۶ نو بيا صدقياه بادشاه د هغۀ سره په پټه وعده وکړه او ورته يې ووئيل
چې، ”زۀ په مالِک خُدائ درته قسم خورم څوک چې ژوندے دے، او څوک چې مونږ ته ژوند راکوى، نۀ به زۀ تا مړ کړم او
نۀ به دې هغه کسانو ته حواله کړم څوک چې تا وژل غواړى.“ ۱۷ نو په هغه وخت کښې بيا يرمياه صدقياه د يهوداه بادشاه
ته وفرمائيل چې، ”مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائى چې، کۀ چرې تاسو خپل ځان د بابل
آفسرانو ته حواله کړئ، تاسو او ستاسو خاندان به ژوندى پاتې شئ، او دا ښار به د سوزېدو نه بچ شى. ۱۸ خو کۀ تاسو د
خپل ځان د حواله کېدو نه اِنکار وکړئ، نو دا ښار به بابليانو ته حواله کړے شى، او هغوئ به دا ښار د سر نه تر آخره
پورې وسوزوى. او تاسو به ترې نۀ شئ تښتېدلے.“ ۱۹ خو صدقياه بادشاه يرمياه ته ووئيل چې، ”زۀ د خپل مُلک د هغه
خلقو نه يرېږم چا چې غدارى وکړه او بابليانو له ورغلل، کېدے شى چې د بابل فوجيان ما هغوئ ته حواله کړى او بيا به
هغوئ ما سره بد سلوک وکړى.“ ۲۰ يرمياه ورته وفرمائيل چې، ”هغوئ به تاسو چا ته نۀ حواله کوى کۀ چرې تۀ د مالِک
خُدائ تابعدارى غوره کړې. هغه به ستا ژوند بچ کړى او تا ته به خير شى. ۲۱ خو کۀ چرې تاسو نۀ غواړئ چې خپل ځان
هغوئ ته حواله کړئ نو بيا مالِک خُدائ ما ته دا موضوع په رويا کښې ښکاره کړې ده چې ۲۲ څومره ښځې چې په دې
شاهى محل کښې ژوندۍ پاتې وى نو هغوئ به فوجيان د بابليانو آفسرانو ته ستاسو نه بوځى. نو بيا به د تلو په وخت دا
ښځې تاسو ته داسې پېغور درکوى او درته به وائى چې، ”ستاسو څومره ښۀ دوستان ؤُ، ټولو تاسو سره دوکه وکړه او
بې لارې يې کړئ. او کله چې ستا پښه په دلدل کښې کښېښودے شوه نو بيا يې تۀ خپل نصيب ته پرېښودلې.“ ۲۳ ستاسو ټولې
ښځې او ماشومان به بابليانو ته بهر راوويستلے شى، او تۀ به هم د هغوئ د نيولو نه بچ نۀ شې. تاسو به د بابل د بادشاه له
خوا گرفتار شئ، او دا ښار به وسوزېږى.“ ۲۴ نو بيا صدقياه يرمياه ته ووئيل چې، ”چا ته داسې ونۀ وائې چې تا ما ته دا
خبره وکړه، گنې تۀ به مړ شې. ۲۵ کۀ آفسرانو ته زما او ستا د ملاقات پته ولگى او راشى او ستا نه تپوس وکړى چې تاسو
يو بل ته څۀ ووئيل نو مونږ ته سمه خبره وکړه او دروغ مۀ وايه گنې مړ به دې کړُو، ۲۶ نو بيا هغوئ ته ووايه چې ما
بادشاه ته مِنت او زارى وکړه چې بيا مې د يونتن د کور تاخانې ته مۀ لېږه گنې زۀ به هلته مړ شم.“ ۲۷ هم هغه شان
وشول، لږ وخت تېر شوے نۀ وو چې د بادشاه ټول آفسران راغلل او د يرمياه نه يې تپوسونه شروع کړل چې بادشاه د څۀ
دپاره راغوښتے وې. خو يرمياه د بادشاه په هداياتو عمل وکړو. خو د بادشاه او د يرمياه په مينځ کښې شوې خبرې هيچا
هم نۀ وې اورېدلې. ۲۸ نو بيا يرمياه د دې نه وروستو د يروشلم د شکست پورې د فوجيانو په چاونۍ کښې بندى پاتې شو.

د يروشلم زوال

۳۹ ۱ د صدقياه د بادشاهۍ د نهم کال په لسمه مياشت د بابل نبوکدنضر بادشاه د خپل ټول لښکر سره راغلو او د
يروشلم نه يې گېره واچوله. ۲ د صدقياه د بادشاهۍ په يوولسم کال د څلورمې مياشتې په نهمه ورځ هغوئ د ښار دېوالونه
مات کړل او ښار ته ورننوتل. ۳ د يروشلم د نيولو نه وروستو، د بابل د بادشاه ټول فوجى آفسران د ښار د مينځنۍ
دروازې سره خپله ډېره واچوله چې په هغوئ کښې نرگل‌شراضر د سمگر، او نيبوسرسکيم سر لښکر، او نرگل‌شراضر د
بادشاه مشاور، او نور ټول آفسران شامل ؤُ. ۴ کله چې صدقياه بادشاه او د هغۀ ټولو فوجيانو چې دا هر څۀ وليدل چې
بابليان ښار ته راننوتل، نو هغوئ وتښتېدل. هغوئ شپه په شپه ښار پرېښودو او د شاهى باغ شا ته د دوه دېوالونو تر مينځه د
دروازې د لارې نه بهر ووتل او د اُردن خوا ته روان شول. ۵ خو د بابليانو لښکر ورپسې وو او د يريحو سره نزدې يې په

هوار مېدان صدقیاه ونیولو. هغوئ هغه د بابل نبوکدنضر بادشاه له بوتلو، څوک چې په رِبله کښې د حمات په علاقه کښې
وو. هلته د بابل بادشاه په صدقیاه د سزا فېصله واوروله. ٦ هغهٔ په رِبله کښې د صدقیاه په وړاندې د صدقیاه زامن او د
یهوداه ټول مشران حلال کړل. ٧ بیا هغوئ د صدقیاه سترګې راوویستلې او هغه یې د پیتلو په زنځیرونو وتړلو او بابل ته
یې بندی بوتلو. ٨ په دې دوران کښې بابلیانو یروشلم، شاهی محل او د خلقو کورونه وسوزول او د ښار دېوالونه یې وران
کړل. ٩ بیا نبوزردان، د فوجیانو کماندړ هغه کسان چې ژوندی پاتې شوی وُو او کوم کسان چې بګوړه شوی وُو هغوئ
یې بابل ته بندیوان بوتلل. ١٠ خو نبوزردان لږ څهٔ غریبانان خلق په یهوداه کښې پرېښودل چا چې زمکه نهٔ لرله، او هغهٔ
هغوئ ته پټی او د انګورو باغونه په حواله کړل چې د هغې خیال ساتی.

د حضرت یرمیاه آزادېدل

١١ خو نبوکدنضر بادشاه فوجی آفسر نبوزردان ته دا حکم وکړو چې، ١٢ ”لاړ شئ او یرمیاه پېدا کړئ او د هغهٔ ښهٔ خیال
وساتئ. هغهٔ له تکلیف مهٔ ورکوئ او هغه چې څهٔ غواړی هغه ورله وکړئ.“ ١٣ نو نبوزردان فوجی کماندړ، نبوشازبان مشر
آفسر، نرګلشراضر د بادشاه مشاور، او د بابل بادشاه نورو ټولو آفسرانو ١٤ حکم وکړو چې یرمیاه د فوجیانو چاونۍ نه
رابهر کړئ. هغوئ هغه جدلیاه د اخیقام زوئ او د سافن نمسی ته وسپارلو، چا چې هغه خپل کور ته واپس بوتلو. نو بیا هغه
په یهوداه کښې د خپلو خلقو سره پاتې شو.

د عبیدمَلِک دپاره اُمید

١٥ په کوم وخت کښې چې یرمیاه په فوجی چاونۍ کښې بند وو، نو د مالِک خُدائ کلام په هغهٔ نازل شو چې، ١٦ ”لاړ
شئ او د ایتهوپیا عبیدمَلِک ته ووایئ چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، زهٔ به د دې ښار
سره هر هغه څهٔ وکړم لکه څنګه چې ما هغوئ ته دهمکی ورکړې ده. زهٔ به په هغوئ باندې افتونه نازل کړم، نه چې آبادی. تهٔ
به د هغوئ تباهی وګورې، ١٧ خو په هغه ورځ به زهٔ تا بچ کړم او تهٔ به هغه چا ته حواله نهٔ کړے شې د چا نه چې ستا په
زړهٔ کښې یره ده. ١٨ ځکه چې تا په ما باور وکړو، زهٔ به ستا ژوند تا ته درکړم. زهٔ به تا بچ کړم او محفوظ به دې وساتم.
دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د حضرت یرمیاه آزادېدل

۴۰ ١ د مالِک خُدائ پېغام یرمیاه ته پس د هغې نه ورکړے شو کله چې د فوج کماندړ نبوزردان هغه په راما کښې آزاد
کړو. نو هغهٔ یرمیاه هم د یروشلم او یهوداه په هغه کسانو کښې په زنځیرونو تړلے وموندلو څوک چې بابل ته جلاوطن
کېدلو. ٢ د فوج کماندړ یرمیاه ته آواز وکړو او ورته یې ووئیل چې، ”مالِک خُدائ ستا مقدس رب دا تباهی په دې مُلک
نازله کړې ده. ٣ لکه څنګه چې هغهٔ فرمائیلی وُو هغه شان یې وکړل. ځکه چې دې خلقو د مالِک خُدائ خلاف ګناه وکړه
او د هغهٔ نافرمانی یې وکړه. ٤ خو زهٔ اوس ستا د لاسونو نه زنځیرونه اخوا کوم او تا آزادوم. کهٔ تهٔ ما سره بابل ته تلل
غواړې، نو راځه چې ځُو. زهٔ به ګورم چې ستا پوره خیال وساتلے شی. او کهٔ تهٔ ما سره هلته تلل نهٔ غواړې، نو دلته ایسار
شه. ټول مُلک ستا د وړاندې دے. چرته چې تهٔ تلل غواړې نو هلته په آزاده توګه لاړ شه. ٥ کهٔ چرې تا دا فېصله کړې
وی چې دلته پاتې شې، نو بیا جدلیاه د اخیقام زوئ او د سافن نمسی ته واپس لاړ شه. هغه د بابل بادشاه له طرفه د یهوداه

حکمران مقرر شوے دے. د هغه خلقو سره پاتې شه په چا چې هغه حکومت کوی. خو دا ستا خوښه ده، چرته دې چې زړهٔ
غواړی هلته لاړ شه." نو بیا نبوزردان یرمیاه ته څهٔ خوراک او پیسې ورکړې او هغهٔ ته یې ووئیل چې لاړ شه. ۶ نو بیا
یرمیاه جدلیاه د اخیقام زوئ له په مصفاه کښې واپس لاړو، او هغه په یهوداه کښې د هغه خلقو سره اوسېدلو کوم چې په
هغه مُلک کښې پاتې شوی وُو.

په یهوداه کښې د جدلیاه حکمرانی

۷ د یهوداه څهٔ فوجی آفسران چې په کلی والو علاقو کښې پټ شوی وُو، هغوئ دا واورېدل چې په یهوداه کښې جدلیاه د
اخیقام زوئ په غریبانانو خلقو باندې د بابل بادشاه حکمران مقرر کړے دے. په هغوئ کښې نارینه، زنانه، او ماشومان
شامل دی څوک چې بابل ته جلاوطن کړے شوی نهٔ وُو او په یهوداه کښې پاتې وُو. ۸ په هغوئ کښې دا آفسران شامل
دی، اِسمٰعیل د نتنیاه زوئ، یوحانان او یونتن د قریح زامن، شرایاه د تنحومت زوئ، د عیفای نطوفاتی زامن، یزنیاه د
معکاتی زوئ او د هغوئ فوجیان. هغوئ د جدلیاه د لیدو دپاره مصفاه ته لاړل. ۹ جدلیاه د اخیقام زوئ او د سافن نمسی
هغوئ سره په قسم خوړلو وعده وکړه چې، "د خپل ځان په حواله کېدو بابلیانو نه مهٔ یرېږئ. د هغوئ د خِدمت کولو نه مهٔ
یرېږئ. په دې مُلک کښې اوسېږئ، او د بابل د بادشاه خِدمت کوئ او هر څهٔ به ستاسو دپاره د خیر وی. ۱۰ زهٔ به په خپله
په مصفاه کښې اوسېږم او کله چې د بابلیانو وفد دلته راشی نو زهٔ به ستاسو د طرف نه نمائنده یم. خو په دې وخت کښې
تاسو انګور، او د ګرمئ مېوې، او د زیتُونو تېل په چاټو کښې جمع کړئ، او په کومو ښارونو مو چې قبضه کړې ده په
هغوئ کښې اوسېږئ." ۱۱ په دې دوران کښې چې کوم د یهودیانو خلق چې موآب، عمون، ادوم او نورو مُلکونو ته مسافر
شوی وُو نو هغوئ ټول په دې خبر شول چې د بابل بادشاه د یهوداه پاتې شوی خلقو له په یهوداه کښې د اوسېدو اجازت
ورکړے دے او جدلیاه یې د هغوئ حکمران جوړ کړے دے، ۱۲ نو بیا هغوئ ټول د یهوداه مُلک ته واپس راغلل، په
مصفاه کښې جدلیاه ته، د هغه ټولو مُلکونو نه کوم ته چې هغوئ خوارهٔ شوی وُو. او هغوئ د اوړی ډېرې مېوې او انګور
راټول کړل.

د جدلیاه قتلول

۱۳ د هغې نه پس، د قریح زوئ یوحانان او هغه فوجی آفسران څوک چې په کلی والو علاقو کښې وُو، په مصفاه کښې
جدلیاه له راغلل، ۱۴ هغوئ هغهٔ ته ووئیل چې، "تا ته دا پته شته چې بعلیس د عمون بادشاه اِسمٰعیل د نتنیاه زوئ ستا د
قتلولو دپاره رالېږلے دے؟" خو جدلیاه په دې خبره باندې یقین ونهٔ کړلو. ۱۵ نو د قریح زوئ یوحانان هغهٔ ته پټ غوندې
ووئیل، "ما پرېږده چې د نتنیاه زوئ اِسمٰعیل ووژنم او هیچا ته به د دې پته ونهٔ لګی. ولې مونږ هغهٔ ته اجازت ورکړُو چې
هغه راشی او تا ووژنی؟ د یهوداه د هغه خلقو به څهٔ حال وی څوک چې واپس خپل مُلک ته راغلل او ستا په مشرئ کښې
راټول شول؟ نو بیا ولې دې مونږ د یهوداه دا لږ کسان کوم چې ژوندی یُو خوارهٔ وارهٔ او ورک شُو؟" ۱۶ خو جدلیاه
یوحانان ته په جواب کښې ووئیل، "زهٔ تا په سختئ سره منع کوم دا کار مهٔ کوه. تهٔ چې د اِسمٰعیل په حقله څهٔ وائې نو هغه
رښتیا نهٔ دی."

۴۱ ۱ هم د هغه کال په اوومه میاشت، اِسمٰعیل د نتنیاه زوئ او د الیسمع نمسے چې د شاهی خاندان یو کس وو، او د
اوچتې عُهدې آفسر وو، هغه د لسو سړو سره مصفاه ته د جدلیاه سره مِلاوېدو له لاړو. کله چې هغوئ په شریکه روټئ

خوړله، ٢ نو ناګهانه د نتنياه زوئ اِسمٰعيل او د هغهٔ لسو کسانو ټوپ کړو او خپلې تُورې يې راوويستلې او جدلياه يې قتل
کړو، څوک چې د بابل بادشاه په يهوداه کښې ګورنر مقرر کړے وو. ٣ اِسمٰعيل هم هغه ټول يهوديان ووژل څوک چې په
مصفاه کښې د جدلياه سره وُو، او هغه بابليان فوجيان هم چې هلته وُو. ٤ د جدلياه د قتلېدو نه يوه ورځ وروستو چې لا
څوک هم د هغهٔ په مرګ باندې خبر نهٔ وُو، ٥ اتيا کسان د شِکم، سيلا او سامريه نه د خُدائ کور ته راغلل چې عبادت
وکړی. هغوئ خپلې ږيرې د غم په وجه خرئيلې وې، او د غم په وجه يې خپلې جامې هم شلولې وې او خپل ځانونه يې هم
زخمي کړی وُو. او خپل ځان سره يې غله دانه او خوشبو مالِک خُدائ ته د نذرانې پېش کولو په توګه راوړې وې. ٦ نو
اِسمٰعيل د اوښکو نه په ډکو سترګو سره د مصفاه نه بهر ووتو او د هغه کسانو سره د ملاقات دپاره لاړو. کله چې هغه
هغوئ ته ورسېدلو نو ورته يې ووئيل چې، "راشئ، وګورئ چې د جدلياه د اخيقام زوئ سره څهٔ شوی دی." ٧ خو چې
څنګه هغوئ ښار ته ورننوتل، نو فوراً اِسمٰعيل او د هغهٔ ملګرو ټول ووژل او د هغوئ لاشونه يې په يوه ډېګی کښې
وروغورزول. ٨ خو په هغه ډله کښې لس کسان وُو چې هغوئ اِسمٰعيل سره دا خبره وکړه او ورته يې ووئيل چې، "کهٔ
چرې تهٔ مونږ ونهٔ وژنې نو کوم غنم، اوربشې، او د زيتون تېل او شات چې مونږ پټ ذخيره کړی دی هغه به تا له راوړُو." نو
په دې خبره هغهٔ هغوئ ژوندی پرېښودل. ٩ هغه د اوبو ډېګی چې اِسمٰعيل په کښې د هغه مړو لاشونه ورګزار کړل کوم
چې هغهٔ وژلی وُو هم هغه لويه ډېګی وه چې آسا بادشاه جوړه کړې وه چې کله هغهٔ د مصفاه دفاع مضبوطه کړه چې خپل
ځان د اِسرائيلو د بعشا بادشاه نه وساتی. اِسمٰعيل د نتنياه زوئ هغه د مړو نه ډکه کړه. ١٠ بيا اِسمٰعيل د بادشاه لوڼه او
هغه ټول کسان چې نبوزردان د فوج مشر په مصفاه کښې جدلياه ته پرېښی وُو هغوئ ټول يې ګېر کړل او ځان سره يې د
عمون د علاقې په طرف روان کړل. ١١ خو کله چې يوحانان د قريح زوئ او نور د فوج مشران د اِسمٰعيل د جرم نه خبر
شول، ١٢ نو هغوئ خپل ټول سپاهيان راټول کړل او هغهٔ پسې راووتل او په جبعون کښې د لوئ تالاب سره نزدې هغوئ
هغه پيدا کړو. ١٣ کله چې د اِسمٰعيل سره قېديانو يوحانان او ورسره نور فوجي مشران وليدل نو هغوئ ډېر خوشحاله
شول. ١٤ او د مصفاه نه ټول قېديان وتښتېدل او د يوحانان مدد يې شروع کړو. ١٥ خو اِسمٰعيل سره د خپلو هغه اتو
کسانو دوستانو د عمون مُلک ته وتښتېدلو. ١٦ نو بيا يوحانان د قريح زوئ او نورو فوجي مشرانو، هغه ټول کسان د ځان
سره روان کړل کوم چې هغوئ په جبعون کښې د اِسمٰعيل نه خلاص کړی وُو چې په هغوئ کښې سپاهيان، زنانه، ماشومان
او د دربار خصيان شامل وُو، څوک چې د جدلياه د قتلولو نه وروستو اِسمٰعيل ګرفتار کړی وُو. ١٧ هغوئ مِصر ته د تللو
وخت کښې د کِمهام سرائې چې بيتلحم سره نزدې وو هلته ايسار شُو. ١٨ نو د دې يرې نه چې کهٔ بابليان په دې موضوع
خبر شی چې اِسمٰعيل جدلياه قتل کړے دے، هغه څوک چې د بابل بادشاه د يهوداه ګورنر مقررولو، نو هغوئ به بيا څهٔ
کوی.

خلقو د حضرت يرمياه نه د دُعا درخواست وکړو

٤٢ ١ نو بيا د فوج ټول جنګی مشران، يوحانان د قريح زوئ او يزنياه د هوسعياه زوئ، او د وړو نه تر لويو پورې ټول
خلق ٢ يرمياه نبی ته راغلل او ورته يې ووئيل، "مونږ ستا مِنت کوُو چې زمونږ دپاره د مالِک خُدائ ستا مقدس خُدائ نه
دُعا وغواړه، کوم چې پاتې شوی کسان يُو. لکه څنګه چې تهٔ وينې چې د مخکښې په مقابل کښې اوس مونږ ډېر لږ يُو. ٣
زمونږ دپاره دُعا وکړه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ ته لارښودنه وکړی چې څهٔ وکړُو او چرته لاړ شُو." ٤
يرمياه هغوئ ته په جواب کښې وفرمائيل چې، "صحيح ده، زهٔ به مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته هم هغه شان دُعا وکړم
لکه څنګه چې تاسو ما ته خواست وکړو، او زهٔ به هر هغه څهٔ تاسو ته ووايم چې هغه څهٔ ما ته وفرمائی. زهٔ به ستاسو نه

هيڅ څيز هم نۀ پټوم.“ ۵ بيا هغوئ يرمياه ته ووئيل، ”نو بيا دې مالِک خُدائ په مونږ په دې خبره رښتينے او وفادار گواه
وی کۀ چرې مونږ ستا په هغه ټولو خبرو عمل ونۀ کړو کومې چې مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک زمونږ دپاره تا ته فرمائيلی
دی چې تۀ يې مونږ ته بيان کړې. ۶ کۀ هغه کلام زمونږ خوښ شی او کۀ خوښ نۀ شی، مونږ به د مالِک خُدائ د کلام
پيروی کوُو چا ته چې تۀ مونږ د خپل خواست دپاره لېږې. ځکه کۀ چرې مونږ د هغۀ د کلام پيروی وکړُو، نو هر څۀ به
زمونږ دپاره د خير وی.“

د حضرت يرمياه دُعا ته د مالِک خُدائ جواب

۷ لس ورځې وروستو د مالِک خُدائ کلام په يرمياه نازل شو. ۸ نو بيا هغۀ يوحنان د قريح زوئ او نورو فوجی آفسرانو
ته، او ټولو خلقو لويو او وړو ته آواز وکړو، ۹ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”تاسو زۀ مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک ته د خپل درخواست سره ولېږلم، هغه داسې فرمائی چې، ۱۰ کۀ تاسو په دې مُلک کښې پاتې شئ، نو زۀ به تاسو بيا
آباد کړم او نۀ به مو خرابوم، زۀ به تاسو وکرم او تاسو به د بېخ نه نۀ وباسم. زۀ ستاسو په هغه افت کوم چې ما په تاسو
نازل کړے دے پښېمانه يم. ۱۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، د بابل بادشاه نه نور مۀ يرېږئ. ځکه چې زۀ تاسو سره يم او د
هغۀ نه به مو بچ کړم او د هغۀ د لاس نه به خلاصون درکړم. ۱۲ زۀ به په تاسو دا رحم وکړم چې هغه به درباندې مهربانه
کړم، نو بيا به هغه تاسو ته په خپل مُلک کښې د پاتې کېدو اجازت درکړی. ۱۳ خو کۀ چرې تاسو د مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک د دې پېغام نه اِنکار وکړئ، او کۀ چرې تاسو ووايئ چې، نه، مونږ به دلته نۀ پاتې کيږُو، ۱۴ خو د دې په ځائ
به مِصر ته لاړ شُو، چرته چې به مونږ د جنگونو، د جنگ د بيگل آوازونو او قحط نه آزاد شُو، ۱۵ نو بيا تاسو د مالِک
خُدائ پېغام د يهوداه پاتې خلقو ته واوروئ. مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی چې، کۀ چرې تاسو دا ضرور غوره
کړئ چې مِصر ته لاړ شئ او هلته پاتې شئ ۱۶ د کوم جنگ او قحط نه چې تاسو يرېږئ نو هم هغه به تاسو راګېر کړی، او
تاسو به هلته مړۀ شئ. ۱۷ نو په حقيقت کښې چې څوک هم په تلو کلک ولاړ وی او هلته د اوسېدو اراده لری نو هغه به په
جنگ، قحط او په وبا مړ شی. په تاسو کښې به يو کس هم د هغه افت نه ونۀ تښتی کوم چې زۀ به په تاسو باندې هلته راولم.
۱۸ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی، لکه څنګه چې زما قهر او غضب د يروشلم په خلقو نازل
شوے وو، نو کۀ تاسو مِصر ته لاړئ نو زما غضب به په تاسو هم نازل شی. نو ستاسو نوم به د تل دپاره د لعنت، يرې او
مسخرې په توګه اخستلے کيږی او خپل مُلک به دوباره ونۀ وينئ. ۱۹ اے د يهوداه ژوندی پاتې شوی خلقو، مالِک خُدائ
تاسو ته فرمائيلی دی چې مِصر ته مۀ ځئ. زۀ چې دا خبردارے نن تاسو ته درکوم دا مۀ هېروئ. ۲۰ ځکه تاسو چې کله زۀ
مالِک خُدائ ته د خواست کولو دپاره ولېږلم نو تاسو غټه غلطی وکړه، ځکه چې تاسو ووئيل، د څۀ چې مالِک خُدائ مونږ
ته حکم کړے دے هغه مونږ ته ووايه، مونږ به په هغې باندې پوره عمل کوُو. ۲۱ خو ما تاسو ته نن د هغۀ حکم واورولو،
خو تاسو تر اوسه پورې د مالِک خُدائ د هغه پېغام پيروی نۀ کوئ د کوم دپاره چې تاسو زۀ استولے وم. ۲۲ نو اوس په
دې خبره باندې يقين ساتئ چې، تاسو چې کوم ځائ ته تلل او اوسېدل غواړئ نو تاسو به هلته په جنگ، قحط او وبا مړۀ
شئ.“

مِصر ته د حضرت يرمياه بوتلل

۴۳ ۱ کله چې يرمياه د مالِک خُدائ د دوئ د خُدائ پاک هغه پېغام بيانول ټولو خلقو ته ختم کړو کوم يې چې دوئ ته
رالېږلے وو، ۲ نو عزرياه د هوسعياه زوئ او يوحانان د قريح زوئ او نورو ټولو کبرژنو خلقو يرمياه ته ووئيل چې، ”تۀ

دروغ وائي، مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ کله هم مِصر ته د تلو نه منع کړی نۀ یُو. (٣) تۀ باروک د نیریاه زوئ په
دې رضا کړې يې چې داسې خبرې کوه، څکه هغه غواړی چې مونږ دلته پاتې شُو او د بابلیانو د لاسه مړۀ شُو او یا بابل ته
جلاوطن کړې شُو.“ (٤) نو بیا د قریح زوئ یوحانان او نورو فوجی مشرانو او نورو ټولو خلقو د مالِک خُدائ د حکم نه
اِنکار وکړو چې په یهوداه کښې پاتې شی. (٥) یوحنان او نورو مشرانو ځان سره ټول خلق بوتلل څوک چې د نزدې مُلکونو
نه راواپس شوی وُو کوم ځائ ته چې دوئ خوارۀ شوی وُو. (٦) او په هغوئ کښې نارینه، زنانه، ماشومان، د بادشاه لوڼه،
او ټول هغه خلق شامل وُو چې نبوزردان د محافظانو آفسر جدلیاه ته سپارلی وُو. په دوئ کښې یرمیاه پیغمبر او باروک هم
شامل وُو. (٧) خلقو د مالِک خُدائ د حکم نه اِنکار وکړو او د مِصر تحفنحیس ښار ته ورسېدل. (٨) په تحفنحیس کښې
مالِک خُدائ یرمیاه ته بل پیغام ورکړو. هغۀ وفرمائیل چې، (٩) ”کله چې د یهوداه خلق درته ګوری، نو دلته په تحفنحیس
کښې یو څو غټ کانړی راواخله او د فِرعون د محل په دروازه کښې یې د فرش لاندې ښخ کړه. (١٠) نو بیا د یهوداه خلقو ته
ووايه چې، مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې زۀ به په یقین سره خپل خِدمتګار
نبوکدنضر د بابل بادشاه دلته مِصر ته راولم. زۀ به د هغۀ تخت په دې کانړو دپاسه جوړ کړم کوم چې یرمیاه دلته ښخ کړل.
هغه به په دې کانړو خپل شاهی تمبو وغوړوی. (١١) او کله چې هغه راشی، نو هغه به د مِصر مُلک تباه کړی. هغه څوک به
مړ کړی د چا دپاره چې د مرګ سزا مقرر شوې وی، د قېد سزا به هغۀ ته ورکړی چا ته چې د قېد سزا مقرر شوې وی، او
څوک به په تُوره مړۀ کړی د چا دپاره چې په تُوره مړ کېدل مقرر شوی وی. (١٢) هغه به د مِصر د معبودانو په مندرونو اور
بل کړی، هغه به مندرونه وسوزوی او بُتان به قبضه کړی او د غنیمت په توګه به یې یوسی. هغه به د مِصر مال متاع داسې
صفا کړی لکه څنګه چې یو شپون د خپلې چُوغې نه وړَدې صفا کوی. او بېنقصانه به هغه خپل مُلک ته واپس شی. (١٣)
هغه به د مِصر په بیت‌شمس مندر کښې مقدسې ستنې راوغورزوی کومې چې په هغې کښې ولاړې دی، او هغه به د مِصر د
معبودانو مندرونه وسوزوی.“

په مِصر کښې د بنی اِسرائیلو دپاره د مالِک خُدائ پیغام

٤٤ (١) دا پیغام یرمیاه ته د یهوداه د خلقو په حقله ورکړې شو څوک چې د مِصر په جنوبی ښارونو کښې لکه مجدال،
تحفنحیس، میمفِس او څوک چې په بره برخو کښې اوسېدل، (٢) ”مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک
فرمائی چې، تاسو هغه تباهی په خپله ولیده چې کومه ما په یروشلم او د یهوداه په نورو ټولو ښارونو باندې راوستله. او نن دا
شاړ او تباه شوی پراتۀ دی، (٣) څکه کوم بد کارونه چې هغوئ وکړل. هغوئ زما قهر په هغه خوشبو سوزولو او غېرو
معبودانو ته په عبادت کولو راوچت کړو چې نۀ خو هغوئ او نۀ تاسو او نۀ د هغوئ پلار نیکۀ پېژندل. (٤) ما بار بار تاسو ته
خپل خِدمتګاران پیغمبران درولېږل، هغوئ تاسو ته مِنت وکړو چې دا حرامکاری مۀ کوئ د کوم نه چې زۀ نفرت کوم. (٥)
خو هغوئ د نبیانو خبرو ته غوږ ونۀ نیولو او نۀ یې توجو ورکړه، او هغوئ د خپلو هغه بد عملونو نه راونۀ ګرځېدل او نۀ یې
غېر معبودانو ته خوشبو سوزول بند کړل. (٦) نو په دې وجه ما خپل سخت قهر د یهوداه په ښارونو او د یروشلم په کوڅو
لکه د اور په شان نازل کړو، او هغه یې تر نن ورځ پورې تباه او په خرابه بدل کړل. (٧) نو اوس مالِک خُدائ ربُ الافواج د
بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې زۀ تاسو نه تپوس کوم چې، تاسو ولې خپل ځانونه تباه کوئ؟ په تاسو کښې به نۀ
نارینه، نۀ زنانه، نۀ ماشومان او نۀ تې خوړونکی هیڅوک هم ژوندی پاتې نۀ شی څوک چې دلته د یهوداه نه راغلی یئ. (٨)
تاسو په مِصر کښې نورو معبودانو او بُتانو ته د خوشبویۍ نذرانې پېش کولو سره ما ولې غصه کوئ؟ تاسو به په دې کار
کولو سره صرف خپل ځان تباه کړئ او د دُنیا د نورو خلقو د لعنت، خندا او مسخرو به وګرځوئ. (٩) ولې تاسو د خپل

پلار نیکهٔ ګناهونه، د یهوداه د بادشاهانو او د مَلِکو ګناهونه، او هغه ګناهونه چې تاسو او ستاسو ښځو په یهوداه او یروشلم
کښې کړی دی هېر کړل؟ ۱۰ خو تر ننه پورې نهٔ تاسو په خپل ځان کښې خاکساری راوستې ده او نهٔ مو په خپلو بدو
کارونو پښېمانی ښکاره کړې ده. په تاسو کښې هیچا، نهٔ زما د شریعت په مطابق او نهٔ زما د اصُولو په مطابق ژوند کړے
دے کوم چې ما ستاسو نه وړاندې ستاسو پلار نیکهٔ ته ورکړی وُو. ۱۱ نو په دې وجه، مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، ما په خپله دا کلکه اراده وکړه چې ټوله یهوداه تباه او هلاکه کړم. ۱۲ زهٔ به د یهوداه هغه
ژوندی پاتې شوی خلق راواخلم هغه څوک چا چې په مِصر کښې په پناه اخستو او اوسېدو زور راوړے وو. زهٔ به هغوئ تباه
کړم. هغوئ ټول لوئ او واړهٔ به په مِصر کښې په جنګ، قحط او وبا باندې مرهٔ او تباه کړم. او هغوئ به نورو خلقو ته د
تهمت، وحشت، لعنت او حقارت مثال وګرځیږی. ۱۳ زهٔ به هغوئ ته په مِصر کښې سزا ورکړم لکه څنګه چې مې ورته په
یروشلم کښې په جنګ، قحط او وبا سزا ورکړې وه. ۱۴ د یهوداه څومره خلق چې دلته مِصر ته پناه اخستو دپاره راغلی
دی هغه ټول به دلته هلاک شی. څوک به هم یهوداه ته واپس لاړ نهٔ شی. تر دې چې هغوئ به د دوباره هلته د تلو او آبادېدو
ډېر خواهش هم کوی. خو په هغوئ کښې به صرف یو څو کسان واپس شی.“ ۱۵ د سړو او ښځو یوه لویه ډله چې په
هغوئ کښې ځینې کسان په دې موضوع خبر وُو چې د هغوئ ښځو بُتانو ته خوشبوئی سوزولې او ورسره هغوئ هم څوک
چې په شمالی او جنوبی مِصر کښې اوسېدل یرمیاه ته یې ووئیل چې، ۱۶ ”کومه خبره چې تا مونږ ته د مالِک خُدائ په نوم
وکړه هغې ته به مونږ غوږ نهٔ نیسو. ۱۷ مونږ به ضرور په خپلو هغه ټولو خبرو عمل کوُو د کومې خبرې چې مونږه منښته
کړې ده، مونږ به آسمانې مَلِکې ته خوشبو سوزوُو او هغې ته به د انګورو د شیرې نذرانې پېش کوُو. مونږ به هغه کارونه کوُو
لکه څنګه چې به زمونږ پلار نیکهٔ، بادشاهانو، سرکاری کسانو د یهوداه په ښارونو او د یروشلم په کوڅو کښې کول. مونږ
سره په هغه وخت کښې خوراک ډېر تېر وو او زندګی مو ښهٔ وه او مونږ ته هیڅ قسمه تکلیف او مصیبت نهٔ وو. ۱۸ خو
چې د کوم وخت نه مونږ آسمانې مَلِکې ته د خوشبو سوزول او د څښلو نذرانې پېش کولو رسم بند کړے دے نو مونږ سره
هیڅ هم نهٔ وُو او په جنګ او قحط باندې مرهٔ کېدلوُ.“ ۱۹ نو ښځو خپله خبره جاری وساتله او وې وئیل چې، ”ولې ستاسو
دا خیال دے چې ګنې زمونږ خاوندانو ته دا پته نشته چې مونږ آسمانې مَلِکې ته خوشبوئی وسوزوله، د څښلو نذرانه او هغه
روټۍ چې پرې مو د هغې شکل جوړ کړے وو پېش کړه؟ نه، بلکل داسې نهٔ ده.“ ۲۰ نو بیا یرمیاه هغه ټولو سړو او ښځو ته
وفرمائیل چا چې یو شان جواب ورکړے وو، ۲۱ ”ولې ستاسو هم دا خیال دے چې ګنې مالِک خُدائ ته دا پته نشته څهٔ
چې تاسو او ستاسو پلار نیکهٔ، ستاسو بادشاهانو او سرکاری کسانو، او ټولو خلقو بُتانو ته د یهوداه په ښارونو او د یروشلم
په کوڅو کښې خوشبوئی سوزولې ده؟ ۲۲ دا څکه وشُو چې، نور مالِک خُدائ ستاسو د شرارت نه ډک او حرام کارونه نهٔ
شو برداشت کولے، نو د دې په وجه ستاسو زمکه د لعنت مثال وګرځېده، او په صحرا او کنډرو بدله شوه چې تر ننه پورې
هیڅ څوک په کښې نهٔ اوسیږی. ۲۳ دا مصیبتونه څکه په تاسو باندې راغلل چې تاسو بُتانو ته خوشبو وسوزوله او د مالِک
خُدائ خلاف مو ګناه وکړه. تاسو د هغهٔ د حکمونو منلو نه اِنکار وکړو او نهٔ مو د هغهٔ په لاربښودنو، اصُولو او شریعت
باندې عمل وکړو.“ ۲۴ نو بیا یرمیاه ټولو نارینهٔ او زنانهٔ ته وفرمائیل چې، ”اے د یهوداه خلقو تاسو څوک چې په مِصر
کښې اوسیږئ د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونیسئ. ۲۵ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک داسې فرمائی
چې، تاسو او ستاسو ښځو ووئیل چې، مونږ به ضرور خپلې وعدې پوره کوُو او آسمانې مَلِکې ته به د خوشبو سوزولو او د
څښلو نذرانې پېش کوُو. نو تاسو چې څهٔ کول نو هغه وکړئ او خپله وعده او منښته هغې ته پوره کړئ. ۲۶ خو اوس تاسو
ټول د مالِک خُدائ دې پېغام ته غوږ ونیسئ، تاسو د یهوداه ټولو خلقو څوک چې اوس په مِصر کښې اوسیږئ، زهٔ په ژوندی
مالِک قادر مطلق خُدائ قسم خورم، مالِک خُدائ فرمائی چې، زما نوم به نور هیڅکله په مِصر کښې د یو یهودی په خولهٔ
وانهٔ خستلے شی. په تاسو کښې به یو هم زما نوم د دُعا او د قسم خوړلو دپاره استعمال نهٔ کړی، هغه دا چې، په یقین سره

مالِک قادر مطلق خُدائ ژوندے دے. ٢٧ زۀ به په تاسو ضرور افتونه نازل کړم، نه چې آبادی. د یهوداه هر یو کس څوک
چې اوس په مِصر کښې اوسیږی ټول به جنګ او یا په قحط کښې مړۀ شی ترڅو چې یو هم ژوندے پاتې نۀ شی. ٢٨ صرف
یو څو کسان به د مرګ نه وتښتی او د مِصر نه به یهوداه ته واپس شی. نو بیا ټول هغه کسان چې مِصر ته راغلی دی نو
هغوئ ته به دا پته ولګی چې د چا خبره رښتیا ده، زما او کۀ د هغوئ. ٢٩ مالِک خُدائ فرمائی چې، دا به تاسو دپاره نښه
وی چې زۀ به دې ځائ کښې تاسو ته سزا درکړم، نو تاسو به په دې پوهه شئ چې ما ستاسو خلاف صرف خبرې نۀ دی
کړې بلکې ضرور به سزا هم درکوم. ٣٠ مالِک خُدائ فرمائی چې، لکه څنګه چې ما د یهوداه بادشاه صدقیاه د بابل بادشاه
نبوکدنضر ته حواله کړو، دغه شان به زۀ د فِرعون حفرع د مِصر بادشاه هم د هغۀ دشمنانو ته حواله کړم څوک چې د دۀ
مرګ پسې ګرځی.“

د باروک سره د خُدائ پاک وعده

۴۵ ١ یرمیاه نبی باروک د نیریاه زوئ ته د یهویقیم د یوسیاه د زوئ د بادشاهۍ په څلورم کال چې د یهوداه بادشاه وو
پېغام ورکړو د دې نه وروستو کله چې باروک په طومار کښې هغه څۀ ولیکل کوم چې ورته یرمیاه فرمائیلی وُو. ٢ ”اے
باروکه، دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک یې تاسو ته فرمائی چې، ٣ تا ووئیل چې افسوس دې
په ما وی. زۀ د غمونو او تکلیفونو د لاندې شوے یم. ولې زما دا دردونه کافی نۀ وُو څۀ؟ مالِک خُدائ زما په غمونو کښې
اضافه وکړه. زۀ د اسویلو نه ستړے ستومانه شوے یم او هیڅ قسم آرام راته نۀ ملاویږی. ٤ باروکه، مالِک خُدائ داسې
فرمائی چې، زۀ به دا قوم تباه کړم کوم چې ما آباد کړے دے. او څۀ چې ما کَرلی دی هغه به د بېخ نه راوباسم. ٥ ولې تۀ
د خپل ځان دپاره د دې نه نور هم زیات د خاص سلوک اُمید کوې څۀ؟ داسې مۀ کوه. زۀ به لوئ افت په دې خلقو نازل
کړم. خو تۀ چرته هم ځې نو زۀ به تا ته ستا ژوندون درکړم. مالِک خُدائ داسې فرمائی.“

د مِصر شکست

۴۶ ١ مالِک خُدائ د غېریهودیانو په حقله یرمیاه نبی ته پېغام ورولېږلو. ٢ کوم پېغام چې د مِصر په حقله وو هغه دا
وو چې، د یهوداه بادشاه یهویقیم د یوسیاه د زوئ د بادشاهۍ په څلورم کال، د کرکمیس د جنګ په موقع کله چې فِرعون
نِکوه د مِصر بادشاه او د هغۀ فوجیانو د فرات د سیند سره نزدې د بابل بادشاه نبوکدنضر نه شکست وخوړو. ٣ ”خپل
غټې او واړۀ ډالونه تیار کړئ او د جنګ دپاره راوځئ. ٤ خپل آسونه زین کړئ او ورباندې سوارۀ شئ. صفونه جوړ کړئ
او د جنګ ټوپۍ په سر کړئ. خپلې نېزې تېرې کړئ، او زغره واچوئ. ٥ خو زۀ څۀ ګورم؟ چې په مِصری فوجیانو باندې
د یرې نه دهشت راغلے دے او هغوئ د یرې نه لګیا دی په شا کیږی، د هغوئ فوجیانو شکست وخوړلو. او په وارخطایۍ
سره په مخه تښتی او هغوئ وروستو نۀ ګوری، او د هرې خوا نه په هغوئ باندې یره خوره شوې ده، مالِک خُدائ داسې
فرمائیلی دی. ٦ تېزه منډه وهونکے هم نۀ شی تښتېدلے، او نه تکړه فوجی تښتېدلے شی. او هغوئ په شمال کښې د فرات
د سیند سره، تیندک خوری او راغورځیږی. ٧ څوک دے دا چې لکه د نیل دریاب په شان موجونه وهی، لکه د هغه سیند
په شان چې اوبۀ یې په بره موجونه وهی او ټوله زمکه لاندې کوی؟ ٨ دا د مِصر فوج دے چې د نیل دریاب په شان
راوچت شوے دے او لافې وهی چې زۀ به راوچت شم او د سیلاب په شان به ټوله زمکه پټه کړم، زۀ به ټول ښارونه تباه
کړم او په هغې کښې ټول خلق به هلاک کړم. ٩ اے آسونو او جنګی ګاډو روان شئ، اے د مِصر تکړه سپاهیانو په دشمن

حمله وکړئ، اے د ایتهوپیا، لیبیا، خلقو ډال راواخلئ او د لِدیه خلقو ښوک چې په غشو لیندو کښې تکړه یې. ۱۰ ځکه چې دا د مالِک خُدائ ربُ الافواج ورځ ده، د انتقام ورځ، ځکه چې هغه به د خپلو دشمنانو نه انتقام واخلی. د هغهٔ تُوره به تر هغې خوړل کوی ترڅو پورې چې مړه شوی نهٔ وی، او ترڅو چې د هغوئ په وینو تنده ماته نهٔ کړی. په نن ورځ به هغوئ مالِک خُدائ ربُ الافواج خُدائ پاک ته په شمال کښې د فرات د سیند سره د قربانۍ په شان پېش کړے شی. ۱۱ اے د مِصر پېغلې لورې، جِلعاد ته لاړه شه او هلته دارو ولټوه. خو ستاسو رنګارنګ دوائی به تاسو ته شفا درنهٔ کړی. ۱۲ قومونه به ستاسو د شرم په حقله خبر شی. زمکه به ستاسو دردناکه ژړا ډکه کړی. ستا تکړه فوجیان به په یو بل تیندک وخوری، او په یو ځائ به راپرېوځی.“

په مِصر د نبوکدنضر حمله کول

۱۳ دا هغه خبر دے چې مالِک خُدائ د یرمیاه نبی په وسیله د نبوکدنضر یعنې د بابل د بادشاه د راتلو او د هغهٔ په مِصر باندې د حملې په حقله ورکړو، ۱۴ ”د مِصر په ښارونو په مجدال، میمفِس او تحفنحیس کښې به دا اعلان وکړئ چې، د جنګ دپاره تیار شئ، ځکه چې تُوره به ستاسو خوا او شا کښې هر څهٔ وخوری. ۱۵ ستاسو جنګیالی ولې راغورزېدلی دی؟ هغوئ د مالِک خُدائ مخې ته نهٔ شی ټینګېدلے ځکه چې هغه به هغوئ راوغورزوی. ۱۶ هغوئ به ټول تیندکونه خوری، او هغوئ به په یو بل راغورزیږی. هغوئ به یو بل ته وائی، پاڅه، راځئ چې خپلو خلقو او خپل مُلکونو ته واپس لاړ شُو، چرته به چې مونږ د ظالم د تُورې نه بچ شُو. ۱۷ نو هغوئ به وائی چې د مِصر بادشاه فِرعون خو تش په خولهٔ لوئیږی، هغهٔ نه اوس خپله موقع خطا شوې ده. ۱۸ د دُنیا بادشاه د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے فرمائی چې، زما دې په خپل ذات قسم وی چې، یو کس ښوک چې د مِصر خلاف راروان دے هغه لکه څنګه چې د تبور غر لوړ دے، او لکه څنګه چې د کرمل غر د سمندر په غاړه لوړ دے. ۱۹ اے د مِصر اوسېدونکو، خپل مال حال راواخلئ او د جلاوطنۍ دپاره تیار شئ، ځکه د میمفِس ښار به تباه او کنډرې شی، او یو کس به هم په کښې نهٔ اوسیږی. ۲۰ مِصر لکه د یوې ځوانې سخۍ په شان ښائسته دے، خو د شمال د خوا نه د هغهٔ خلاف د غوباړې په شان مچ راروان دے. ۲۱ د مِصر د کرایه فوجیان لکه د کمزورو سخو په شان دی. هغوئ به هم په یو ځائ راوګرځی او په شریکه به وتښتی، هغوئ به په خپل ځائ باندې ونهٔ دریږی. ځکه چې په هغوئ د تباهۍ او افت ورځ راروانه ده، دا د هغوئ دپاره د سزا ورکولو ورځ ده. ۲۲ مِصر به لکه د مار په شان کشار وکړی او په وروستو به وتښتی کله چې د دشمن فوج وړباندې حمله وکړی، هغوئ به د دوئ خلاف تبر په لاس راشی او په دوئ به داسې حمله وکړی لکه څنګه چې یو سړے ونې وهی. ۲۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، هغوئ به د مِصر خلق د ځنګلی ونو په شان ووهی، ځکه چې د هغوئ شمېر د مُولخانو نه هم ډېر بےشمېره دے. ۲۴ د مِصر خلق به وشرمیږی، او د شمال خلقو ته به حواله کړے شی.“ ۲۵ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، ”زهٔ به امون د مِصر د تیبس معبود او د مِصر نورو معبودانو ته سزا ورکړم. زهٔ به د مِصر بادشاهانو او فِرعون ته او هغوئ ټولو ته سزا ورکړم ښوک چې په هغهٔ یقین کوی. ۲۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ به هغوئ هغه خلقو ته حواله کړم ښوک چې دوئ وژل غواړی، نبوکدنضر د بابل بادشاه او د هغهٔ آفسرانو ته. خو وروستو به مِصر کښې د وړاندې په شان خلق بیا آباد شی. دا مالِک خُدائ فرمائی.“

مالِک خُدائ اِسرائیل بچ کوی

۲۷ ”اے زما خِدمتګاره یعقوبه مهٔ یرېږه، اے اِسرائیله مهٔ یرېږه. زهٔ به تاسو د هغه لرې مُلک نه دوباره خپلو کورونو ته

راولم، چرته چې تاسو جلاوطن شوی یئ. ستا اولاد به زۀ خپلو کورونو ته د جلاوطنئ نه واپس راولم. یعقوب به دوباره خپل مُلک ته راشي او په امن او سکون سره به ژوند کوی، او تاسو به څوک هم نۀ یروی. ۲۸ مالِک خُدائ فرمائی چې، اے زما خِدمتګاره یعقوبه مۀ یرېږه، ځکه زۀ تا سره یم. زۀ به په پوره توګه هغه قومونه تباه کړم کومو ته چې تاسو ما جلا وطن کړی وئ، خو زۀ به تاسو په مکمل توګه نۀ تباه کوم. زۀ به ستاسو په اِنصاف سره تنبیه وکړم، زۀ به تاسو بې‌سزا نۀ پرېږدم.“

د فلستیه په حقله د مالِک خُدائ پیغام

۴۷ ۱ دا د مالِک خُدائ هغه کلام دے چې د فِرعون د لښکرو په غزه د حملې کولو نه مخکښې، په یرمیاه نبی د فلستیانو په حقله نازل شو. ۲ ”مالِک خُدائ وفرمائیل چې، وګوره، د شمال نه اوبۀ ښکته راوچتېږی، او د سېلاب په شان په زور شور راروانې دی، دا به ټوله زمکه او هر څۀ چې په کښې دی رالاندې کړی، ښارونه او د هغې اوسېدونکی به ډوب کړی، ټول خلق به د مدد دپاره چغې وهی او څومره خلق چې په کښې اوسېږی هغوئ به ژړا کوی. ۳ هغوئ به د آسونو د سومونو او پښو ټکار واوری، او د دشمن د جنګی ګاډو غرار او د هغوئ د پایو شور به واوری. پلاران به د یرې نه جام شی او د خپلو بې‌وسه ماشومانو د بچ کولو دپاره به شاته نۀ ګوری. ۴ د ټولو فلستیانو د تباهئ ورځ رارسېدلې ده او ورسره د هغوئ هم څوک چې به د صور او صیدا خلقو سره مدد کوی. مالِک خُدائ په خپله هغه فلستیان تباه کوی، هغوئ څوک چې ژوندی پاتې شوی دی او د کریت د ساحل نه راغلی دی. ۵ غزه لور به د غم نه خپل سر ګنجے کړی او د اسقلون ښار به وران او خاموشه شی. اے د مېدانی علاقې پاتې شوو خلقو ترڅو پورې به خپل ځان وهئ او ماتم به کوئ؟ ۶ تاسو چغې وهئ، اے د مالِک خُدائ تُورې، ترڅو پورې به تۀ زخمی کول کوې؟ خپل کاش ته واپس لاړه شه، او هلته په آرام پرته اوسه. ۷ خو دا به څنګه په آرام شی چې ورته مالِک خُدائ حکم کړے دے، کله چې هغۀ ورته په اسقلون او په ساحل د حملې کولو حکم کړے دے؟“

د موآب په حقله د مالِک خُدائ پیغام

۴۸ ۱ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک د موآب په حقله فرمائی، ”په نبو ښار باندې افسوس، ځکه چې دا ښار به تباه شی. د قِریَتائم بې‌حرمتی به وشی او قبضه به کړے شی. او د مضبوطې قلعه بې‌حرمتی به وشی او ټوټه ټوټه به شی. ۲ د نن نه پس به څوک هم د موآب تعریف ونۀ کړی، په حسبون کښې به خلق د هغې د راغورزولو منصوبې جوړوی، هغوئ وائی راځئ چې د موآب نوم او نشان ختم کړُو. اے د مدمین ښاریې، تۀ به هم خاموشه شې، او تاسو به په تُوره مړۀ شئ. ۳ د حورونایم نه د چغو آوازونو ته غوږ شئ، د لوئې تباهئ درزار او آوازونه اورېدلے کېږی. ۴ موآب به ټول تباه شی، د هغې وارۀ ماشومان به په تېزه چغې وهی. ۵ هغوئ لوحیت ته په بره تلو سخته ژړا کوی، او حورونایم ته په ورکوزېدو سره د تباهئ د درزار او شور په اورېدو هغوئ په چغو چغو ژړا کوی. ۶ هغوئ وائی چې، منډه کړئ او ځان بچ کړئ او په صحرا کښې د ځنګلی بوټو په شان شئ. ۷ دا چې تا اے موآبه په خپلو اعمالو او دولت باندې باور کولو، نو تاسو به هم ګرفتار شئ، او ستا بُت کموس به هم د خپلو اِمامانو او نورو خادِمانو سره جلاوطن کړے شی. ۸ تباه کوونکے دشمن به د هر یو ښار خلاف حمله وکړی، او یو ښار به هم ترې بچ نۀ شی. هره وادی به تباه شی او هر هوار مېدان به تباه شی. ځکه چې مالِک خُدائ دا حکم کړے دے. ۹ په موآب باندې مالګه ودوروه، ځکه چې هغه به په ښوره او صحرا بدل شی، د هغې ښارونه به وران شی، او هیڅ څوک به په کښې نۀ اوسېږی. ۱۰ لعنت دې په هغه کسانو وی

څوک چې د مالِک خُدائ په کار کښې غفلت کوی، او خپله تُوره د وينو توېدو نه بچ ساتی. ۱۱ موآب د ځوانئ نه واخله تر
اوسه پورې په امن او سکون سره وخت تېر کړے دے، هغه جلاوطن شوے نۀ دے. لکه څنګه چې مے په خپل لوښی
کښې ځائ په ځائ پراتۀ وی، او د يو لوښی نه بل لوښی ته نۀ وی اړولے شوی. نو د هغې ذائقه هم هغه شان ده لکه څنګه
چې يې د اول نه وه، او د هغې خوشبو بدله شوې نۀ ده. ۱۲ خو هغه ورځې راروانې دی، مالِک خُدائ فرمائی چې، کله به
زۀ خلق ورولېږم چې موآب د لوښی نه رابهر کړی. او هغوئ به هغه د لوښی نه لکه د ميو په شان توئ کړی او لوښی به زره
زره کړی. ۱۳ نو په آخر کښې به بيا د موآب خلق د کموس بُت نه شرمېږی، لکه څنګه چې بنی اِسرائيل په بيت‌ايل کښې په
بُت باندې په يقين کولو شرمېدل. ۱۴ نو بيا تاسو څنګه لافې وهلې چې، مونږ په جنګ کښې ډېر تکړه او باتور فوجيان يُو؟
۱۵ موآب به تباه شی او د هغې ښارونه به قبضه کړے شی. د هغې ښائسته زلمی به حلالېدو دپاره بوتلے شی، دا د هغه
بادشاه فرمان دے چې د چا نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۱۶ د موآب د ختمېدو اَنجام رانزدې شوے دے، او د هغې
بربادی زر راتلونکی ده. ۱۷ اے د موآب دوستانو او ګاونډيانو په دۀ باندې ماتم وکړئ، تاسو څومره چې د هغۀ د شُهرت او
نوم نه واقف يئ، نو ووايئ چې، افسوس د موآب د شان او شوکت امسا ماته شوه او د هغې ټول طاقت تس نس شو. ۱۸
اے د ديبون اوسېدونکو د خپل شاندار تخت نه راکوز شئ او په خشکه زمکه او خاورو کښېنئ، ځکه هغه چا چې موآب تباه
کړو هغه به ديبون هم ټوټه ټوټه کړی. او هغه به ستاسو ټولې قلعه ګانې راوغورزوی. ۱۹ اے د عروعير اوسېدونکو د سړک
په غاړه ودرېږئ او خلقو ته وګورئ. د هغه نارينه او زنانۀ نه څوک چې تښتی تپوس وکړئ چې څۀ چل وشو؟ ۲۰ هغوئ
به په جواب کښې ووائی چې، د ارنون د سيند په غاړه موآب تباه شو او په شرمونو وشرمېدو، په چغو او سورو په هغۀ ماتم
او ژړا وکړئ. ۲۱ د مالِک خُدائ عدالت په دې غريزه مُلکونو لکه حولون، يهض، مفعت، ۲۲ ديبون، نبو، بيت‌دبلاتايم،
۲۳ قِريَتائم، بيت‌جمول، بيت‌معون، ۲۴ قريوت او بُصره او د موآب په ټولو لرې او نزدې ښارونو نازل شوے دے. ۲۵
مالِک خُدائ دا اعلان وکړو چې، د موآب ښکر مات شو، او د هغۀ طاقت ختم شو."

د موآب عاجز کېدل

۲۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، "په موآب باندې مے وڅښئ او نشه يې کړئ، ځکه چې هغۀ خپل ځان په ما اوچت ګڼلو،
پرېږده چې اوس هغه په خپلو اولټو کښې ورغړی، او پرېږده چې هغه د خلقو د خندا شی. ۲۷ اے موآبه، آيا تا به بنی
اِسرائيلو پورې خندا نۀ کوله څۀ؟ آيا ستاسو په خيال هغوئ غلۀ وُو، چې کله به تاسو د هغوئ په حقله خبرې کولې نو په
مسخره آميزه توګه به مو خپل سرونه خوځول؟ ۲۸ اے د موآب اوسېدونکو، تاسو خپل ښارونه پرېږدئ او په ګټانو کښې
اوسېږئ. لکه د ګوګوشتکو په شان شئ، چې د غارونو په خولۀ کښې خپل ځان له جاله جوړوی. ۲۹ مونږ د موآب د کبر
په حقله واورېدل، ځکه چې د هغۀ بې‌حده کبر او سوچ، د هغۀ کبر او غرور او د هغۀ د زړۀ د خود غرضئ نه خبر يُو. ۳۰
مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ د هغوئ د غرور نه خبر يم خو دا بې‌مطلبه دے، او د هغوئ عملونه عبث دی. ۳۱ نو په دې
وجه زۀ به موآب ماتم کوم، زۀ د ټولو موآبيانو دپاره ژړا کوم، او زۀ د قيرحراست د خلقو دپاره ژړا کوم. ۳۲ سبماه، زۀ به
په تا وير وکړم د دې نه هم زيات چې مې په يعزير کړی وُو، سبماه ستا د انګورو څانګې تر سمندر پورې رسېدلې دی، خو
تباه کوونکے ستا په مېوو او انګورو راپرېوتلے دے. ۳۳ د موآب د زرخېزه پټو او مُلک نه د خندا او خوشحالئ آوازونه
تلی دی، ما د انګورو د لنګرو نه مے جوړول بند کړی دی، هيڅ څوک هم انګور په خوشحالئ سره نۀ نچوړوی. تر دې چې
هلته شور او چغې اورېدلے شی، خو د خوشحالئ نه بلکې د جنګ. ۳۴ د هغوئ د ژړا آوازونه د حسبون نه تر اِلی‌عالی او
يهض پورې، او د ضُعر نه تر حورونايم پورې او عجلت‌شليشياه پورې اورېدلے شی. او تر دې چې اوس د نِمريم اوبۀ هم
اوچې شوې دی. ۳۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به په موآب کښې هغه کسان ختم کړم څوک چې په اوچتو ځايونو کښې

خپلو معبودانو ته نذرانې پېش کوی او هغوئ ته خوشبوئی سوزوی. ۳۶ نو زما زړهٔ د موآب دپاره لکه د شپیلۍ فریادونه
کوی، او دا هم په قیرحراست کښې د هغه خلقو دپاره لکه د شپیلۍ فریادونه کوی. کوم مال دولت چې هغوئ حاصل کړے
وو لاړو. ۳۷ ټولو خلقو خپل سرونه او ږیرې د غم په وجه ګنجې کړې وُو، او خپل لاسونه يې زخمی کړی وُو او د خپلو
ملاګانو نه يې ټاټ تاو کړے وو. ۳۸ مالِک خُدائ فرمائی چې، د موآب د هر یو کور په سر او په هره لاره او کوڅه کښې
ماتم او ژړا اورېدلے کېږی. ځکه چې ما موآب لکه د هغه لوښی په شان چې څوک يې هم نۀ غواړی ټوټه ټوټه کړو. ۳۹
هاے هاے، دا څنګه ټوټه ټوټه شو. او د هغوئ چغې او سورې واورئ. د موآب شرمېدل وګورئ، دا خو ټولو خلقو او
ګاونډیانو دپاره د خندا او د تباهۍ یو مثال جوړ شو.“

مالِک خُدائ د موآب خلاف راپاڅېدلے دے

۴۰ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ګورئ، یو قوم د باز په شان خپلې وزرې خورې کړې او په موآب باندې راغوټه
کېږی. ۴۱ قریوت به قبضه شی او د هغهٔ مضبوطې قلعه ګانې به واخستلے شی. او په هغه ورځ به د موآب د فوجیانو
زړونه داسې ګبراوېږی لکه چې د یوې ښځې زړهٔ چې د لنګون په وخت کښې ګبراوېږی. ۴۲ موآب به نور یو قوم پاتې نۀ
شی ځکه چې هغوئ خپل ځان د مالِک خُدائ نه لوئ تصور کړو. ۴۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، دهشت، کنده او دامونه د
موآب د خلقو په انتظار کښې دی. ۴۴ هر څوک چې د دهشت نه وتښتی نو په کنده کښې به وغورزیږی. څوک چې د کندې
نه راوچت شی نو په دام کښې به ګرفتار شی، ځکه چې زهٔ په موآب باندې د سزا وخت راولم، مالِک خُدائ فرمائی. ۴۵
کوم خلق چې حسبون ته د پناه دپاره وتښتی نو هلته به بېوسه ودرېږی، ځکه چې د حسبون نه د اور شُغلې راوچتېږی، د
بادشاه سیحون د زوړ کور نه به د اور لمبې راوچتېږی. دا اور د موآب تندے سوزوی، او د شور اچوونکو لافوانو کوپړۍ
سوزوی. ۴۶ په تا دې افسوس وی اے موآبه. د کموس بُت عبادت کوونکی تباه شول، ستاسو زامن مُلک بدر شول او
ستاسو لوڼه ونیولے شوې او جلاوطن کړے شوې. ۴۷ خو زهٔ به بیا موآب په راتلونکی وخت کښې دوباره بحال کړم،
مالِک خُدائ فرمائی.“ نو دلته د موآب په حقله د یرمیاه نبی پېشګوئې ختمه شوه.

د عمونیانو سره د مالِک خُدائ عدالت

۴۹ ۱ د عمونیانو په حقله مالِک خُدائ فرمائی چې، ”آیا د بنی اِسرائیلو څوک اولاد نشته؟ او د هغوئ څوک وارث
نشته؟ نو بیا ولې د مولک بُت تابعداری کوونکو د جاد په مال حال قبضه کړې ده او د هغوئ په ښارونو کښې اوسېږی؟“
۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”خو هغه ورځې راروانې دی کله چې زهٔ به د عمونیانو د ربه د ښار خلاف د جنګ آواز وکړم. دا
ښار به د تباهۍ نه د خاورو یو ډېرے جوړ شی، او د خوا او شا کلی به يې وسوزولے شی. نو بیا به بنی اِسرائیل هغه کسان
وشړی چا چې دوئ شړلی وُو. ۳ اے د حسبون ښځو، وژاړئ، ځکه چې د عی ښار تباه شو. اے د ربه ښځو، ویر
وکړئ. د ټاټ جامې واغوندئ او ماتم وکړئ. اخوا دیخوا سرګردانه وزغلئ، ځکه چې د مولک بُت به سره د خپلو اِمامانو
او خادِمانو جلاوطن کړے شی. ۴ تاسو ولې په خپل لوئ طاقت باندې فخر او لافې کوئ؟ ستاسو مال دولت به کم کړے
شی، اے عمونه. چې د سرکشه جینۍ په شان په خپل مال دولت باندې یقین کوئ او داسې وایئ، په چا کښې جرأت شته
چې په مونږ باندې حمله وکړی؟“ ۵ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، ”ګورئ، زهٔ به ستاسو د هرې خوا نه په تاسو
باندې یره او وحشت راولم. او ستاسو هر یو کس به د مُلک نه وشړلے شی، او هیڅ څوک به هم دا مفروران یو ځائ ته
راجمع نۀ کړی. ۶ خو وروستو به زهٔ عمونیان یو ځل بیا بحال کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د ادومیانو په حقله پېغام

۷ د ادومیانو په حقله مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی چې، ”ولې په تیمان کښې نور حکمت او عقل نشته څۀ؟ آیا
هوښیاران ورته صحیح مشوره نۀ شی ورکولے څۀ؟ ولې د هغوئ عقل خوړلے شوے دے څۀ؟ ۸ اے د ددان خلقو،
واپس شئ او وتښتئ، او په غارونو کښې خپل ځان پټ کړئ، ځکه چې زۀ په عِیسو افت نازلوم نو په دغه وخت کښې به زۀ
هغۀ ته هم سزا ورکړم. ۹ هغوئ څوک چې انګور راټولوی لږ څۀ غریبانانو ته پرېږدی. کۀ چرې په شپه کښې ورباندې غلۀ
راشی، نو هغوئ به ورنه هر څۀ نۀ جارُو کوی. ۱۰ خو زۀ به د عِیسو نه هر څۀ جارُو کړم او د هغۀ پټ ځایونه به ښکاره
کړم، نو هغه به یو ځائ هم خپل ځان پټولے نۀ شی. د هغۀ ماشومان، خپلوان، او ګاونډیان به تباه کړے شی، او هغه به نور
په دُنیا کښې ژوندی پاتې نۀ شی. ۱۱ خو زۀ به ستاسو د یتیمانو خیال ساتم او ستاسو کونډې دې هم په ما د مدد دپاره باور
وکړی.“ ۱۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کۀ چرې بې‌ګناه خلقو ته سزا ملاویږی، نو بیا به تاسو د څومره سزا لائق یئ. تاسو
به بې‌سزا پاتې نۀ شئ. نو تاسو به ضرور د غضب د دې پیالې نه خوند واخلئ.“ ۱۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زۀ په خپل
ذات قسم خورم چې، د بُصره ښار به تباه شی او د خاورو ډېرے به جوړ شی او د ټولو خلقو دپاره به د وحشت، سپکوالی
او د لعنت مثال وګرځی، او د هغۀ ټول ښارونه به د تل دپاره تباه او برباد شی.“ ۱۴ ما د مالِک خُدائ له طرفه پېغام
واورېدو، یو قاصد قومونو ته ولېږلے شو چې هغوئ ته ووائی چې، ”د ادوم په خلاف لښکر راجمع کړئ او د جنګ دپاره
تیاری وکړئ. ۱۵ مالِک خُدائ ادومیانو ته فرمائی چې، اوس به زۀ تا د نورو قومونو په مینځ کښې کمزورے کړم. او ټول
به تا ته په سپکه سترګه ګوری. ۱۶ ستا خپل دهشت او کوم کبر چې ستا په زړۀ کښې وو تۀ دوکه کړې، تاسو څوک چې د
ګټانو په درزونو کښې اوسېږئ، او د غرونو اوچتې څوکې ستا په قبضه کښې دی. کۀ څۀ هم چې تۀ د باز په شان په اوچتو
ځایونو کښې خپلې جالې جوړې کړې نو د هلته نه به زۀ تا لاندې راکوز کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۱۷ ادوم به د
خلقو دپاره د یرې مثال وګرځی، او څوک هم چې په دې لار تېرېږی د هغوئ د ټولو افتونو پورې به حق حېران شی. ۱۸ لکه
څنګه چې سدوم او عموره، او د دې نه ګېرچاپېره ښارونو باندې تباهی راغلې وه، نو ادوم به هم هغه شان تباه شی، هلته به
هیڅ څوک نۀ ژوند کوی او نۀ به اوسېږی. مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۱۹ لکه څنګه چې یو زمرے د اُردن د جاړو بوټو نه
د څرن زمکې ته راځی او په ګډو ورټوپ کوی، نو دغه شان به زۀ ادومیان د هغوئ د خپل مُلک نه وشړم، او زۀ به د خپلې
خوښې مشر په کښې مقرر کړم. نو هغه به په دوئ حکومت وکړی. څوک زما په شان کېدلے شی؟ او یو مشر به هم زما
خلاف ونۀ درېږی. ۲۰ نو بیا هغې منصوبې ته غوږ شه کومه چې مالِک خُدائ د ادوم په خلاف جوړه کړې ده، او څۀ چې
هغه د تیمان د خلقو سره کول غواړی. د هغوئ د رمې نه به واړۀ ګډوری راکاږی او هغه به په پوره توګه د هغوئ د څرن
ځائ د دوئ په وجه وران کړی. ۲۱ د ادوم د راغورزېدو په آواز به زمکه ټوله په لړزان شی، او د هغوئ د چغو او سورو
آواز به د بحرِقُلزمه پورې اورېدلے شی. ۲۲ ګورئ، دشمن لکه د باز په شان راغوټه شوے دے، او خپل وزرونه یې په
بُصره باندې خوارۀ کړی دی، تر دې چې په هغه ورځ به د ادوم د تکړه فوجیانو زړۀ داسې په تکلیف او یره کښې وی لکه
چې د یوې ښځې زړۀ په لنګون کښې وی.“

د دمشق په حقله پېغام

۲۳ مالِک خُدائ د دمشق په حقله دا پېغام ورکړو چې، ”د حمات او ارفاد ښارونه د یرې نه اوبۀ شول، ځکه چې هغوئ د
خپل ځان د تباهی پېغام واورېدو. د هغوئ زړونه داسې بې‌سکونه شول لکه څنګه چې د سمندر چپې نا آرامه او بې‌سکونه
وی او هیڅ سکون ورته نۀ ملاویږی. ۲۴ د دمشق ښاریه د هغې ښځې په شان ده چې بې‌همته شوه، او د هغې ټول خلق

وتښتېدل. يرې، وارخطايئ، او درد هغه رانيولې ده لکه ښنګه چې يوه ښځه د لنګون په وخت کښې نيولې وى. ۲۵ دا مشهور
ښار به څومره وران ويجاړ وى، کوم ښار چې په يو وخت کښې د خوشحالئ ډک وو. ۲۶ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى
چې، د هغهٔ ځوانان به په کوڅو کښې راپرېوځى او قتل به شى، او د هغوئ فوجيان به په هغه ورځ ټول ختم کړے شى. ۲۷
زهٔ به د دمشق په دېوالونو باندې اور ولګوم، او تر دې چې دا به د بِن‌حدد محلونه وسوزوى.“

د مالِک خُدائ د قيدار او حاضور قبيلې ته پېغام

۲۸ د قيدار او د حاضور د علاقې په حقله کوم چې د بابل بادشاه نبوکدنضر وربان‍دې حمله وکړه، مالِک خُدائ فرمائى
چې، ”راپاځئ او په قيدار باندې حمله وکړئ او د مشرق اوسېدونکى تباه کړئ. ۲۹ د هغوئ خېمې او رمې به قبضه کړے
شى، د هغوئ د سر سورے به ترې نه سره د سامانه او اوښانو واخستلے شى. او خلق به د هرې خوا نه چغې سورې وهى.
او هر چرته به يره خوره شوې وى. ۳۰ مالِک خُدائ فرمائى چې، اے د حاضور خلقو په منډه وتښتئ. او خپل ځانونه په
ژورو غارونو کښې پټ کړئ. ځکه چې د بابل بادشاه نبوکدنضر ستا خلاف منصوبه تياره کړې ده. او ستاسو د تباهئ
تيارے کوى. ۳۱ مالِک خُدائ فرمائى، راپاځه او په هغه ښارونو باندې حمله وکړه څوک چې په آرام او سکون کښې ژوند
کوى. د چا چې نهٔ دروازې شته او نهٔ دېوالونه او يواځې اوسيږى. ۳۲ د هغوئ اوښان تالا کړه او د هغوئ رَمې لوټ کړه.
او زهٔ به هغوئ څوک چې په دشتو او ميرو کښې اوسيږى د هوا په مخکښې خوارهٔ کړم او د هرې خوا نه به پرې افت نازل
کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۳۳ حاضور به د ګيدړانو د اوسېدو ځائ شى او د هميشه دپاره به وران او شاړ پروت
وى. هيڅ څوک به هلته نهٔ ژوند کوى او نهٔ به اوسيږى.“

د عيلام په حقله د مالِک خُدائ پېغام

۳۴ دا د مالِک خُدائ هغه پېغام دے چې په يرمياه نبى باندې د عيلام په حقله د يهوداه د بادشاه صدقياه د بادشاهئ په
وړومبو ورځو کښې نازل شو. ۳۵ مالِک خُدائ ربُ الافواج وفرمائيل چې، ”زهٔ به د عيلام ليندې چلوونکى ووژنم، کوم چې
د هغوئ د زور او طاقت اُميد دے. ۳۶ زهٔ به د آسمانونو د څلورو خوا نه په هغوئ باندې څلور بادونه راولم او هغوئ به
ورته تس نس کړم، او داسې يو قوم او مُلک به نهٔ وى چې د عيلام خلق ورته په جلاوطنئ لاړ نهٔ شى. ۳۷ زهٔ به د عيلام د
خلقو په زړهٔ کښې د هغوئ د دشمنانو يره واچوم. څوک چې د هغوئ مرګ پسې ګرځى، زهٔ به په هغوئ افت نازل کړم او تر
دې چې خپل خطرناک قهر او غضب به پرې راولم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. زهٔ به هغوئ ته فوجيان ورولېږم چې
دوئ راتيېنګ کړى تر دې چې ټول تباه کړم. ۳۸ زهٔ به خپل تخت په عيلام کښې قائم کړم، او د هغې بادشاه او آفسران به
هلاک کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۳۹ خو زهٔ به په آئنده کښې د عيلام خلق بحال کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان
دے.“

د بابل په حقله د مالِک خُدائ پېغام

۵۰ ۱ مالِک خُدائ يرمياه نبى ته د بابل د خلقو او د بابل د وطن په حقله دا پېغام نازل کړو چې، ۲ ”د قومونو په
مينځ کښې د دې خبرې اعلان وکړه، جنډا اوچته کړه او په ډاګه ورته ووايه، او هيڅ خبره مهٔ پټوه بلکې دا ښکاره وايه چې،
بابل به قبضه کړے شى، او بيل بُت به په شرمونو وشرميږى او رسوا به شى، او مردوک بُت به ويرېږى. د بابل مجسمه به

په شرمونو وشرمولے شی او د هغې بُتان يرې راخستی دی. ۳ د شمال د خوا نه به يو قوم په دې حمله وکړی او د هغوئ
مُلک به تباه کړی او په صحرا به يې بدل کړی. او هيڅ څوک به هلته نۀ اوسيږی، انسانان او ځناور به وتښتی.“

د بنی اِسرائيلو راواپس کېدل

۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په هغه ورځو کښې به د اِسرائيل او د يهوداه خلق په يو ځائ په ژړا راروان وی. د مالِک
خُدائ او د خپل مقدس خُدائ لټون به کوی. ۵ هغوئ به د صيون د لارې تپوس وکړی او بيا به هغه خوا ته مخ تاو کړی
او ورروان به شی. هغوئ به ما سره ابدی لوظ وکړی کوم به چې کله هم نۀ هېرېږی. ۶ زما غوره شوے قوم د ورکو شوو
ګډو په شان دے، د هغوئ د قوم شپونکو هغه په غلطو لارو روان کړی دی او په غرونو کښې يې سرګردانه پرېښودی دی. او
هغوئ په غرونو او غونډو سرګردانه ګرځی او خپل د آرام کولو ځائ ترې نه هېر وی. ۷ هر چا به چې هم هغوئ بياموندل
نو هغوئ به يې وژل. د هغوئ دشمنانو وئيل، مونږ په دوئ باندې په حملې کولو سره ګناه ګار نۀ يُو، ځکه چې هغوئ د مالِک
خُدائ خلاف ګناه کړې ده څوک چې رښتينے څرن ځائ دے او د هغوئ پلار نيکۀ به هم په هغۀ باندې يقين او خپل اُميد
ساتلو. ۸ اے زما غوره شوے قومه د بابل نه وتښتئ، د بابليانو مُلک پرېږدئ، او د هغه نر چېلی په شان شئ چې د رَمې
رهنمائی کوی. ۹ زۀ به د شمال نه د تکړه قومونو اِتحاد جوړ کړم او د بابل خلاف به يې راپاڅوم. او هغوئ به د بابل
خلاف د جنګ دپاره صف بندی وکړی او د شمال د خوا نه به هغه قبضه کړی. او هغوئ په غشو ويشتو کښې ماهران دی
چې کله هم د هغوئ غشی نۀ خطا کيږی. ۱۰ خو بابل به لوټ کړے شی او هر هغه څوک چې هغه لوټ کړی او هر څۀ
چې غواړی هغه به يوسی او ځان به پرې موړ کړی. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د بابل زوال

۱۱ ”اے بابليانو تاسو چا چې زما غوره شوے قوم تالا والا کړو، او اوس په خپلو کښې خندا خوشحالی کوئ، تاسو د هغه
سخی په شان ټوپونه وهئ کله چې هغه د موږی نه آزاد شی او د آس په شان هنيږئ، ۱۲ خو ستاسو خپله مور به رسوا
شی، چا چې تاسو زيږولی يئ هغه به شرمنده شی. هغه به په ټولو مُلکونو کښې بې‌اهميته وی، هغه به په دشتو، په اوچه
زمکه، او په صحرا بدله شی. ۱۳ د مالِک خُدائ د غضب په وجه به بيا په کښې څوک نۀ اوسيږی خو بلکل به وران ويجاړ
شی. څوک هم چې پرې تېرېږی او د بابل تباهی وګوری نو د وحشت نه به حق حېران شی. ۱۴ اے ليندو والاو تاسو ټولو
چا چې خپلې ليندې راښکلی دی، د بابليانو خلاف د جنګ دپاره صف بندی وکړئ. په هغوئ باندې ګزار وکړئ. چې يو
غشے درنه خطا نۀ شی. ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ خلاف ګناه کړې ده. ۱۵ د هرې خوا نه د هغۀ خلاف د جنګ
چغې ووهئ. وګورئ هغه محاصره شوے دے، د هغۀ دېوالونه راغورزېدلی دی. دا د مالِک خُدائ د انتقام اخستو ورځ ده، د
بابل نه انتقام واخلئ. کوم سلوک چې هغوئ د نورو سره کړے وو هم هغه شان سلوک ورسره وکړئ. ۱۶ د بابل خلق په
پټو کښې د تخم کَرلو او فصل رېبلو نه منع کړئ، د ظالمانو د ظلم د وجې نه دې ټول غېر مُلکيان خپلو خلقو او خپل مُلک
ته واپس لاړ شی.“

د مالِک خُدائ قوم دپاره اُميد

۱۷ ”بنی اِسرائيل د ګډو د هغه خورې ورې شوې رمې په شان دے چې زمرو په مخه کړې وی. په اول ځل چې چا تېر کړل
هغه د اسور بادشاه وو، په آخر کښې چا چې د هغۀ هډوکی مات کړل هغه نبوکدنضر د بابل بادشاه وو. ۱۸ نو په دې وجه

مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، زۀ به اوس د بابل بادشاه او د هغۀ مُلک له سزا ورکړم لکه
څنګه چې ما د اسور بادشاه له ورکړې وه. ۱۹ زۀ به بنی اِسرائیل خپل د څرن ځائ ته واپس راولم او هغوئ به د کرمل او
بسن په پټو کښې وڅریږی، او د هغوئ لوږه به د اِفرائیم او د جِلعاد په غونډو کښې معموره شی. ۲۰ په هغه ورځو کښې،
مالِک خُدائ فرمائی چې، د اِسرائیل ګناهونه به ولټولے شی خو یو به په کښې پیدا نۀ شی، او د یهوداه ګناهونه به ولټولے
شی او هیڅ ګناه به په کښې پیدا نۀ شی، ځکه چې کوم ما ژوندی پرېښودی دی زۀ به د هغوئ ګناهونه معاف کړم."

مالِک خُدائ بابل ته سزا ورکوی

۲۱ مالِک خُدائ فرمائی، "زما لښکرو د مراتایم په وطن او د فقود په خلقو باندې حمله وکړئ. هغوئ پسې شئ، او وې
وژنئ او مکمل یې تباه کړئ، او هر څۀ وکړئ د څۀ چې ما حکم درکړے دے. ۲۲ په مُلک کښې دې د جنګ شور او
ژړاګانې واورېدلے شی، او د لوئې تباهۍ آوازونه اورېدلے کیږی. ۲۳ په ټوله دُنیا کښې د بابل لوئ او زورَور څټک څنګه
ټوټې ټوټې شو. او وګورئ چې بابل څنګه په نورو قومونو کښې د وحشت مثال وګرځېدو. ۲۴ اے بابلیانو، ما تاسو ته
لټې کېښودلو، خو تاسو پرې خبر نۀ وئ خو په کښې ګرفتار شوئ، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ خلاف جنګ وکړو. ۲۵
مالِک خُدائ خپل د وسلې ګودام کولاو کړے دے او د خپل غضب وسله یې ترې راویستلې ده، ځکه چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج به دا د بابل خلاف د هغوئ په مُلک کښې استعمال کړی. ۲۶ د هرې خوا نه د هغۀ خلاف حمله وکړئ، او ګودامونه
یې مات کړئ، او هغه لکه د غلې دانو په شان ډېرے کړئ. په مکمل توګه هغه تباه کړئ او هیڅ څوک په کښې ژوندی مۀ
پرېږدئ. ۲۷ د هغوئ ټول غویَان حلال کړئ، په دوئ دې افسوس وی ځکه د هغوئ د سزا او حساب ورځ او وخت
رارسېدلے دے. ۲۸ هغه کسانو ته غوږ شئ څوک چې د بابل نه راتښتېدلی دی، نو هغوئ په یروشلم کښې وائی چې مالِک
خُدائ زمونږ خُدائ پاک د هغوئ نه څنګه انتقام اخلی څوک چې د هغۀ کور تباه کوی. ۲۹ ټول لینده چلوونکی د بابل
خلاف راجمع کړئ، محاصره یې کړئ چې یو کس هم درنه ونۀ تښتی. هغۀ ته د خپلو اعمالو په مطابق بدله ورکړئ، هغۀ
سره هغه څۀ وکړئ کوم چې دۀ د نورو خلقو سره کړی دی. ځکه چې بابل د خپلې مغرورتیا په وجه د مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو د مقدس ذات خلاف سرکشی کړې ده. ۳۰ مالِک خُدائ فرمائی چې، د هغۀ ځوانان به په کوڅو کښې راپرېوځی
او قتل به شی، او د هغوئ فوجیان به په هغه ورځ ټول ختم کړے شی. ۳۱ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، ګورئ، زۀ
ستاسو خلاف یم، اے مغروره خلقو، ستاسو د سزا ورځ رارسېدلې ده هغه وخت چې زۀ تاسو له سزا درکړم. ۳۲ ستا
کبرژن قوم به ټینډک وخوری او راوبه غورزیږی، او هیڅ څوک به تاسو نۀ راوچتوی، زۀ به د هغۀ په ښارونو اور بل کړم او
هغه به په خپل شا او خوا کښې ځان سره هر څۀ وسوزوی. ۳۳ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، د اِسرائیل او د
یهوداه خلق مظلومان دی، هغوئ چې چا نیولی دی نو د هغوئ د پرېښودو نه اِنکار کوی. ۳۴ خو د هغوئ بچ کوونکے ډېر
زورَور دے، او مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغۀ نوم دے. هغه به په سختۍ سره د هغوئ د مسئلې دفاع وکړی، او هغه به
دوئ ته آرام ورکړی، خو د بابل خلق به نا آرامه کړی. ۳۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، د تباهۍ تُوره دې بابل تباه کړی. هغه
دې د بابل ټول اوسېدونکی او د هغۀ آفسران او هوښیاران خلق تباه کړی. ۳۶ د هغوئ دروغژن نبیان به په جنګ کښې مړۀ
شی، او هغوئ به بېوقوفان ثابت شی. د هغوئ تکړه فوجیان به په جنګ کښې قتل کړے شی، او هغوئ به سختو یرو ترخو
کښې راګېر شی. ۳۷ جنګ به د هغوئ خلاف د هغوئ آسونه او جنګی ګاډی تباه کړی او په هغۀ کښې د نورو مُلکونو
فوجیان به هم تباه کړی. او هغوئ به د ښځو په شان بُزدله شی. او جنګ به د هغوئ خزانې تباه کړی، او لوټ به یې کړی.
۳۸ د هغۀ د اوبو ذخیرې دې اوچې کړے شی. هغه به اوچې شی، ځکه چې ټول مُلک د بُتانو نه ډک شوے دے، او د هغه
خلقو د بُتانو د یرې نه لکه د لیونو په شان عمل وکړو. ۳۹ نو بیا به په بابل کښې د دشتو ځناور اوسیږی، او د ګیدړانو او

ګونګیانو په کور به بدل شی. نو دا به بیا هیڅکله آباد نۀ شی او دا به همېشه دپاره شاړ پروت وی. (۴۰) لکه څنګه چې خُدائ
پاک سدوم او عموره، سره د ګاونډیانو تباه کړل هم هغه شان به بابل هم تباه کړی. مالِک خُدائ فرمائی چې، نو هیڅ څوک
به هلته نۀ اوسیږی او نۀ به یو انسان په کښې ژوند کوی. (۴۱) وګورئ، د شمال د خوا نه فوج راروان دے، یو لوئ قوم او
ډېر بادشاهان د دُنیا د آخر نه راپاڅېدلی دی. (۴۲) هغوئ په لیندو او نېزو باندې سمبال دی، او هغوئ ظالمان دی او هیڅ
رحم په کښې نشته. کله چې هغوئ په خپلو آسونو باندې سوارۀ شی لکه د سمندر داسې غرمبار کوی، هغوئ جنګ ته په
قطارونو کښې راروان دی چې په لور بابل باندې حمله وکړی. (۴۳) د بابل بادشاه چې د دشمن د راتلو په حقله دا خبر
واورېدو، نو د هغۀ لاسونه شل شول. هغه یرې او دردونو ونیولو، داسې درد لکه چې د ښځې د لنګون په وخت کښې وی.
(۴۴) لکه څنګه چې یو زمرے د اُردن د جاړو بوټو نه د څرن زمکې ته راځی او په ګډو ورټوپ کوی، نو دغه شان به زۀ د
بابل خلق د خپل مُلک نه وشړم، او زۀ به د خپلې خوښې مشر په کښې مقرر کړم. نو هغه به په دوئ حکومت وکړی. څوک
زما په شان کېدلے شی؟ او یو مشر به هم زما خلاف ونۀ درېږی. (۴۵) نو بیا هغې منصوبې ته غوږ شه کومه چې مالِک
خُدائ د بابلیانو خلاف جوړه کړې ده، تر دې چې وړۀ ماشومان به د ګډورو په شان وشړلے شی، او د هغوئ د څرن
ځایونه به وران کړے شی. (۴۶) زمکه به په دې چغو سورو سره په لړزان شی "بابل قبضه کړے شوے دے." او د هغوئ د
مایوسئ ژړا به په ټوله دُنیا کښې واورېدلے شی."

د بابل تباه کېدل

۵۱ (۱) مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، "ګوره، زۀ به د بابل او د هغۀ د خلقو خلاف تباه کوونکې هوا راوچته کړم. (۲)
زۀ به بابل ته غیر مُلکیان ورولېږم چې هغه چاڼ کړی او د هغۀ مُلک تباه کړی. او هغوئ به په هغۀ د هرې خوا نه حمله
وکړی کله چې د هغۀ د تباهئ ورځ راشی. (۳) د بابل فوجیان لیندو راښکلو ته مۀ پرېږدئ، او زغرو اچولو ته یې مۀ پرېږدئ.
د هغوئ ځوانان درنه بچ نۀ شی، د هغوئ فوجیان په مکمل توګه تباه کړئ. (۴) هغوئ به په بابل کښې مړۀ شی، او د هغۀ په
کوڅو کښې به سخت زخمیان شی. (۵) خو اِسرائیل او یهوداه خُدائ پاک ربُ الافواج نۀ دی هېر کړی، کۀ څۀ هم چې د
هغوئ مُلک د بنی اِسرائیلو د مقدس ذات په خلاف د ګناه نه ډک دے. (۶) د بابل نه وتښتئ، د خپل ژوند د بچ کولو دپاره
منډه ووهئ، د هغۀ د ګناهونو په وجه خپل ځان مۀ مړ کوئ. دا د مالِک خُدائ د انتقام وخت دے، هغه به ورته پوره بدل
ورکړی د کوم چې بابل حقدار وی. (۷) بابل د مالِک خُدائ په لاس کښې د سرو زرو پیاله وه، هغه پیالئ چې ټوله زمکه یې
نشه کړه. قومونو د هغۀ شراب وڅښل نو په دې وجه هغوئ اوس مست شول. (۸) خو ناګهانه بابل هم راوغورزېدو په هغۀ
ماتم وکړئ. د هغۀ زخمونو له مرهم ورکړئ. کېدے شی چې هغه شفا ومومی. (۹) مونږ به هغۀ ته شفا ورکړې وه کۀ چرې
مونږ کولے شو، خو هغه اوس نۀ رغېږی. راځئ چې اوس هغه پرېږدو او هر یو خپل مُلک ته واپس لاړ شُو، د هغۀ سزا
اوس آسمان ته رسېدلې ده، دا دومره لویه ده چې هغه اوس د اندازه کولو نه بهر ده. (۱۰) مالِک خُدائ دا خبره څرګنده کړه
چې مونږ په حقه یُو. راځئ چې په صیون کښې هغه څۀ ووایو کوم کارونه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک کړی دی.
(۱۱) خپل غشی تېرۀ کړئ، او خپل ډالونه راوچت کړئ، مالِک خُدائ دا مادی بادشاهان راوچت کړی دی، چې د بابل
خلاف پېش قدمی وکړی او هغه تباه کړی. دا د هغۀ انتقام اخستل دی د هغه چا نه چا چې د هغۀ کور پلیت کړے دے. (۱۲)
د بابل د دېوالونو خلاف جنډا اوچته کړئ، د ښار محافظان مضبوط کړئ، او چوکیداران ودروئ او د پټ ګزار دپاره
تیارے وکړئ، ځکه چې مالِک خُدائ به خپله منصوبه او مقصد پوره کړی، هغۀ چې څۀ وفرمائیل نو هم هغه به د بابل د
خلقو سره وکړی. (۱۳) اے بابله، تۀ د ډېرو سیندونو په غاړه پروت ښار یې او د مال دولت او تجارت نه ډک یې، خو ستا

اَنجام رارسېدلے دے، او ستا د ژوند تار شلېدلے دے. ۱۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج په خپل ذات باندې قسم وکړو چې،
زۀ به ستاسو ښارونه د دشمنانو نه ډک کړم، لکه څنګه چې يو پتړے د مُولخانو نه ډک وى، او هغوئ به په تاسو باندې د
فتحې چغې ووهى.“

د خُدائ پاک ثناء او صِفت

۱۵ ”مالِک خُدائ په خپل قدرت سره زمکه جوړه کړه. او په خپل حکمت سره يې دُنيا قائمه کړه. او په خپل عقل يې
آسمانونه خوارۀ کړل. ۱۶ د هغۀ په حُکم باندې آسمان په غرار شى، هغه وريځې د زمکې د يو سر نه تر بل سره پورې
خوروى. هغه برېښنا د باران سره رالېږى او د خپلو ذخيرو نه هوا رالوځوى. ۱۷ د انسان ټول نسلونه بې‌عقله او بې‌علمه
دى، هغه کاريګر چې بُتان جوړوى دوئ به د دې بُتانو په وجه وشرمېږى، ځکه چې د دوئ بُتان هم دوکه ده او ساه په کښې
نشته. ۱۸ دا بُتان فضول او د مسخرو څيزونه دى. کله چې د هغوئ د حساب کِتاب ورځ راشى دا به ټول تباه شى. ۱۹
خو مالِک خُدائ د يعقوب ميراث د دې بُتانو په شان نۀ دے. هغه د هر شى خالق دے، د بنى اِسرائيلو په شمول چې د هغۀ
خپل قوم دے. او د هغۀ نوم ربُ الافواج دے.“

د مالِک خُدائ تبر

۲۰ مالِک خُدائ فرمائى چې، ”اے بابله، تۀ زما د جنګ تبر يې، او زما د جنګ وسله يې. ستا په ذريعه به زۀ قومونه ذره
ذره کوم، او زۀ به په تا بادشاهتونه تباه کوم، ۲۱ زۀ به ستا په ذريعه آسونه او د هغۀ سوارۀ ذره ذره کوم، زۀ به په تا ګاډى
او د هغې چلوونکى تس نس کوم، ۲۲ زۀ به په تا ښځې او سړى ذره ذره کوم، زۀ به په تا بوډاګان او ځوانان وژنم، زۀ به په
تا ځوانان او پېغلې ذره ذره کوم، ۲۳ زۀ به په تا شپونکى او رمې تس نس کوم، زۀ به په تا زميندار او د غويانو جوړې ذره
ذره کوم، زۀ به په تا حکمرانان او مشران وژنم.“

د بابل نسکورېدل

۲۴ ”ستا د سترګو د وړاندې به زۀ بابليانو او څوک چې په بابل کښې اوسيږى د هغوئ د بدو کارونو په بدله کښې چې يې په
صيون کښې کړى دى بدله ورکړم،“ مالِک خُدائ فرمائى. ۲۵ مالِک خُدائ فرمائى چې، ”زۀ ستا په خلاف يم، اے تباه
کوونکيه غره، تۀ چې ټوله زمکه تباه کوې. زۀ به خپل لاس ستا په خلاف دراوږد کړم، چې د اوچت ځائ نه دې رانسکور
کړم، او چې درنه يو سوزېدلے او د ايرو غر جوړ کړم. ۲۶ ستا نه به يو کاڼے هم راوچت نۀ کړے شى چې د ګوټ کاڼے
شى، او نۀ به درنه يو کاڼے د بنياد دپاره استعمال شى، ځکه تۀ به د تل دپاره په خرابه بدل شې. دا د مالِک خُدائ فرمان
دے. ۲۷ په هغه مُلک کښې د بابل خلاف جنډا راوچته کړئ، په قومونو کښې بيګل وغږوئ، قومونه د هغۀ په خلاف د جنګ
دپاره تيار کړئ، او دغه بادشاهتونه د هغۀ په خلاف راوچت کړئ يعنې، اراراط، مِنى، او اشکناز بادشاهتونه د هغۀ خلاف
راوغواړئ. او د هغۀ خلاف جنګى کماندړ مقرر کړئ، او د هغۀ خلاف دومره آسونه راولئ لکه د مُولخانو پرګله. ۲۸ قومونه
د بابل خِلاف د جنګ دپاره تيار کړئ. د مادى بادشاهان، د هغوئ حکمرانان او د هغوئ ټول مشران، او هغه ټول مُلکونه چې
هغوئ ورباندې حکومت کوى راوغواړئ چې د هغوئ خلاف جنګ وکړى. ۲۹ زمکه لړزيږى او د دردونو په وجه
چورليږى، ځکه چې مالِک خُدائ د بابل په خلاف چې کومه منصوبه تياره کړې ده هغه نۀ بدلېدونکې ده. نو بابل به په خرابه
بدل کړے شى او يو کس به هم هلته نۀ اوسيږى. ۳۰ د بابل فوجيانو جنګ بس کړو، او په خپلو برجونو کښې بند پاتې

شول. د هغوئ زور ختم شو او هغوئ لکه د ښځو په شان بُزدله شول. حمله کوونکو د هغوئ کورونو ته اور واچولو او د
هغوئ د ښار دروازې يې ماتې کړې. ۳۱ قاصدان د يو بل نه مخکښې کيږى او په منډه دى چې د بابل بادشاه ته دا پېغام
ورسوى او په دې يې خبر کړى چې د هغهٔ ټول ښار قبضه شو، ۳۲ دشمن د سيندونو لارې ګودرې د تښتېدلو دپاره بندې
کړې دى او په جبو او لوخو يې اور بل کړے دے او د بابل فوجيان يرې راخستى دى. ۳۳ مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو
خُدائ پاک داسې فرمائى چې، بابل لکه د درمند په شان تيار دے او اوس هغه وخت رارسېدلے دے چې خلق هغه د پښو
لاندې کړى هرکله چې د لو وخت شروع شى.“ ۳۴ ”نبوکدنضر د بابل بادشاه مونږ لواړ تېر کړُو، او هغهٔ مونږ سرګردانه او
مات کړُو، هغهٔ مونږ لکه د تش منګى په شان يوې خوا ته وغورزولو. لکه د ښامار په شان يې تېر کړُو او زمونږ د ښو غوښو
نه يې خپله ګېډه ډکه کړه، او نوره يې بيا د خولې نه تُو کړه.“ ۳۵ خو اوس دې د صيون اوسېدونکى وائى چې، ”مونږ سره
چې کوم ظلم زياتے شوے دے هم هغه شان حالات دې په بابل راشى.“ د يروشلم اوسېدونکى دې وائى چې، ”زمونږ چې
کومه وينه توئ شوې ده نو د هغې ذمه وارى دې د بابل په غاړه وى.“

د مالِک خُدائ د بابليانو نه انتقام اخستل

۳۶ نو په دې وجه مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، ”زهٔ به ستاسو د حق دفاع وکړم او ستاسو انتقام به واخلم، زهٔ به د هغهٔ
د سيند او چينو اوبهٔ اوچې کړم. ۳۷ بابل نه به د تباهى ډېرے جوړ شى، او ګيدړان به په کښې غارونه جوړ کړى. هغه به
نورو ته د يرې او مسخرو شى، او څوک به هم په کښې نهٔ اوسيږى. ۳۸ د بابل ټول خلق به لکه د زمرو په شان شور کوى.
او هغه به لکه د زمرو د ورکوټو بچو په شان غريږى. ۳۹ خو کله چې هغوئ په مستۍ کښې راشى نو زهٔ به هغوئ دپاره
مېلمستيا وکړم او هغوئ به ښهٔ نشه کړم، نو بيا به هغوئ په چغو سورو او خندا ګانو کښې داسې د ټول عمر دپاره اودهٔ کړم
چې بيا به کله هم راوچت نهٔ شى. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۴۰ زهٔ به هغوئ لکه د ګډورو، چېلو او ګډانو په شان
حلالېدو دپاره بوځم.“

د بابل اَنجام

۴۱ مالِک خُدائ د بابل په حقله فرمائى چې، ”د بابل هغه لوئ ښار چې ټولې دُنيا به يې صِفت کولو څنګه شکست وخوړو
او قبضه شو، د ټولو قومونو دپاره د بابليانو نه څهٔ يرووونکے منظر جوړ شو. ۴۲ سمندر به په بابل راواوړى او د هغهٔ
زورَورى چپې به بابل پټ کړى. ۴۳ د هغهٔ ښارونه به وران او تباه کړى او په اوچه دشته او ميره باندې به بدل شى، هغه به
په داسې زمکه باندې بدل شى چې څوک به هم په کښې نهٔ اوسيږى، او نهٔ به څوک په کښې سفر کوى. ۴۴ زهٔ به د بابل
معبود بيل بُت ته سزا ورکړم، او څهٔ چې يې خوړلى دى هغه به پرې ګنډير کړم. قومونه به نور د هغهٔ عبادت نهٔ کوى. او د
بابل دېوالونه به راوغورزيږى. ۴۵ اے زما خلقو د هغهٔ نه رابهر شئ. د خپل ژوند د بچ کولو دپاره د هغه ځائ نه منډه کړئ.
او د مالِک خُدائ د سخت غضب نه وتښتئ. ۴۶ تاسو چې په دغه مُلک کومې افواه ګانې اورئ نو چې د هغې په وجه نهٔ
بېزړهٔ شئ او نهٔ ويرېږئ. دا افواه به کال په کال راځى. ظلم او فساد به مُلک کښې راوچت شى او بادشاهان به د يو بل سره
جنګونه کوى. ۴۷ خو په حقيقت کښې هغه وخت راروان دے چې زهٔ به د بابليانو بُتانو ته سزا ورکړم، او د هغهٔ ټول مُلک
به وشرميږى، او د هغوئ قتل شوى کسان به ټول په کښې مړهٔ پراتهٔ وى. ۴۸ نو بيا به آسمان او زمکه او هر څهٔ چې په
کښې دى د بابل په شکست د خوشحالۍ چغې ووهى، ځکه چې د شمال نه به تباه کوونکى فوجيان په هغهٔ حمله وکړى، دا د
مالِک خُدائ فرمان دے. ۴۹ لکه څنګه چې بابل د بنى اِسرائيلو او د ټولې دُنيا د قتل عام سبب جوړ شوے وو، نو بيا به

هغه هم هغه شان قتل کړے شی.“

په بابل کښې د بنی اِسرائیلو دپاره د مالِک خُدائ پیغام

۵۰ ”تاسو ځوک چې د مرګ نه راتښتېدلی يئ، ودرېږئ مه، لاړ شئ. تاسو چې څومره هم لرې يئ نو مالِک خُدائ يادوئ.
او د خپل کور يروشلم په حقله سوچ کوئ.“ ۵۱ تاسو وايئ چې، ”مونږ په شرمونو وشرمېدو، او زمونږ بےعزتی وشوه او
شرم مو په مخ راخور شوے دے، ځکه چې غير مُلکيان د مالِک خُدائ په مقدس ځائ کښې راداخل شوی دی.“ ۵۲ مالِک
خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځې راروانې دی کله چې به زۀ د بابل بُتانو ته سزا ورکړم نو د هغوئ د زخمونو زيرګی به ټول
مُلک کښې اورېدلے شی. ۵۳ کۀ بابليان آسمان ته هم وخېژی او هلته يوه مضبوطه قلعه جوړه کړی، نو زۀ به هلته هم
دشمنان ورولېږم چې هغوئ چور کړی، مالِک خُدائ فرمائی.“

د بابل تباه کېدل

۵۴ ”د ژړا آوازونه د بابل نه راځی، د لوئ تباهئ آوازونه د بابليانو د زمکې نه اورېدلے کېږی. ۵۵ مالِک خُدائ به بابل تباه
کړی، او هغه به د هغوئ د شور نه ډک ښار خاموشه کړی، دشمن به لکه د اويو د غضبناکو چپو په شان راروان وی او د
هغوئ د آوازونو شور به اورېدلے شی. ۵۶ تباه کوونکے به د بابل خلاف راشی، د هغوئ جنګی فوجيان به ونيولے شی او
د هغوئ لينديې به ماتې کړے شی. ځکه چې مالِک خُدائ د انتقام اخستلو خُدائ پاک دے او هغه به پوره بدله ورکړی. ۵۷
زۀ به د هغۀ مشران او پوهان نشه کړم، د هغۀ حکمرانان، آفسران، او فوجيان به هم نشه کړم. هغوئ به د تل دپاره اودۀ شی
او بيا به نۀ راپاځی، دا د بادشاه فرمان دے د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے.“ ۵۸ مالِک خُدائ ربُ الافواج
داسې فرمائی چې، ”د بابل پيړ ديوالونه به هوار کړے شی او د هغۀ اوچتې دروازې به وسوزولے شی، نو خلقو يې خپل ځان
ستړے کړو خو هيڅ فائده يې ونۀ کړه، د دې قوم ټول محنت صرف د اور دپاره خشاک دے.“

يرمياه خپل پيغام بابل ته لېږی

۵۹ يرمياه نبی دا پيغام د عملی آفسر سراياه د نيرياه زوئ يعنې د محسياه نمسې ته هغه وخت ورکړو کله چې هغه بابل ته د
صدقياه د يهوداه بادشاه د حکومت په څلورم کال د هغۀ سره لاړو. ۶۰ يرمياه د هغه ټولو افتونو د تفصيل په حقله چې په
بابل باندې راتلونکی وُو په يو طومار کښې وليکل. ۶۱ هغۀ سراياه ته وفرمائيل، ”کله چې تۀ بابل ته ورسېږې نو تۀ دا ټول
کلام په اوچت آواز سره خلقو ته ولوله. ۶۲ نو بيا داسې وايه چې، اے مالِکه خُدايه، تا وفرمائيل چې تاسو به دا ځائ تباه
کړئ، نو په دې کښې به نۀ انسان او نۀ ځناور اوسېږی، او دا به د تل دپاره وران ويجاړ پروت وی. ۶۳ کله چې تۀ د دې
طومار لوستل بند کړې، نو يو کاڼے ورپورې وتړه او د فرات د سيند په مينځ کښې يې وغورزوه. ۶۴ نو بيا هغوئ ته ووايه
چې، دغه شان به بابليان ډوب شی او هيڅکله به بيا راوچت نۀ شی د هغه افت په وجه کوم چې زۀ په دوئ نازلوم. نو د هغۀ
خلق به راوغورزېږی.“ د يرمياه خبرې دلته په دې ځائ باندې ختمې شوې.

د يروشلم زوال

۵۲

۱ صدقياه د يويشتو کالو وو کله چې هغه د يهوداه بادشاه شو، او هغۀ په يروشلم يوولس کاله بادشاهی وکړه. د

هغهٔ د مور نامه حموطل وه، چې د یرمیاه لور وه، چې هغه د لِبناه وه. ۲ خو هغهٔ د مالِک خُدائ په وړاندې هغه بدکارونه
وکړل، کوم چې یهویقیم بادشاه کړی وُو. ۳ دا هر څهٔ د یروشلم او یهوداه سره د مالِک خُدائ د قهر په وجه وشول، او په
آخر کښې هغهٔ هغوئ د خپل حضور نه وشړل. خو اوس صدقیاه د بابل بادشاه خلاف سرکشی وکړه. ۴ نو د صدقیاه
بادشاه د حکومت په نهم کال، په لسمه ورځ د لسمې میاشتې نبوکدنضر د بابل بادشاه د خپل ټول فوج سره په یروشلم حمله
وکړه. هغوئ ښار محاصره کړو او د دې د دېوالونو نه يې ګېرچاپېره مورچې جوړې کړې. ۵ یروشلم د صدقیاه بادشاه د
حکومت تر یوولسم کال پورې محاصره وو. ۶ د څلورمې میاشتې په نهمه ورځ د صدقیاه د حکومت په یوولسم کال، په
ښار کښې قحطی ډېره سخته شوه، او آخر يې ټول خوراک بلکل ختم شوے وو. ۷ بیا د ښار د دېوال یوه حِصه
راوغورزولے شوه او ټول فوجیان وتښتېدل. خو دا چې بابلیانو ښار محاصره کړے وو، نو هغوئ د شپې د تیارې انتظار
کولو. نو بیا هغوئ د بادشاه د باغ وروستو دوو دېوالونو په مینځ کښې دروازې نه وتښتېدل او د اُردن وادئ طرف ته يې مخه
وتړله. ۸ خو د بابلیانو فوجیانو صدقیاه بادشاه پسې راخستې وه او هغه يې د یریحو په مېدانونو کښې ونیولو، د هغهٔ سړو
هغه پرېښودو او خوارهٔ وارهٔ شول. ۹ هغوئ هغه د بابل بادشاه ته رِبله ته بوتلو چې د حمات په مُلک کښې وو. د بابل
بادشاه بیا د سزا ورکولو خپله فېصله په صدقیاه واوروله. ۱۰ هغوئ د صدقیاه په مخامخ د هغهٔ زامن او د یهوداه ټول
آفسران حلال کړل. ۱۱ نو هغوئ د صدقیاه سترګې ووېستلې، د پیتلو په زنځیرونو يې وتړلو او بابل ته يې بوتلو چرته چې
هغه د خپل مرګ تر وخته پورې هلته پروت وو.

د خُدائ د کور او د یروشلم تباهی

۱۲ د پینځمې میاشتې په لسمه ورځ په نولسم کال د بابل د بادشاه نبوکدنضر، شاهی کمانډر نبوزردان چې د شاهی فوج
مشر وو، یروشلم ته راغلو. ۱۳ هغهٔ د مالِک خُدائ په عبادتګاه، په شاهی محل او د یروشلم په ټولو کورونو اور ولګولو. هر
یو خاص عمارت هغهٔ وسوزولو. ۱۴ او د بابل ټولو فوجیانو د شاهی کمانډر په مشرئ کښې د یروشلم د ښار ګېرچاپېره
دېوالونه راوغورزول. ۱۵ نو بیا نبوزردان د بابل فوجی کمانډر هغه څېنې غریبانان خلق جلاوطن کړل او نور هغه کسان
چې په ښار کښې پاتې وُو، او هم نور ماهِر کاریګران، او هغوئ څوک چې د بابل د بادشاه بګوړه شوی وُو هم بوتلل. ۱۶
خو نبوزردان څهٔ غریبانان خلق په مُلک کښې پرېښودل کوم چې بلکل غریبانان وُو ترڅو هغوئ د انګورو په باغونو او پټو
کښې کار وکړی. ۱۷ بابلیانو هغه د زېړو ستنې ماتې کړې، او هغه ګاډئ او د زېړو تالاب چې نوم يې سمندر وو، کوم چې
د مالِک خُدائ په کور کښې وو او هغوئ ټول زېړ د خپل ځان سره بابل ته یوړل. ۱۸ هغوئ د خپل ځان سره ټول هغه
سامان یوړلو کوم به چې د خُدائ په کور کښې د خِدمت کولو دپاره استعمالېدلو، لکه بېلچې او د ایرو لوښی، د ډیوو
سرپوښونه، چمچې، د قربانئ د وینې اوچتولو جامونه، پیالئ، د خوشبوئ سوزولو لوښی او د زېړو نور ټول سامان يې لوټ
کړو. ۱۹ نبوزردان د فوج مشر ځان سره هم هغه وړې کاسې، د خوشبو انګیټئ، کاسې، دېګونه، ډیوټ دانونه، لوښی،
کاسې کومې چې څنګاو نذرانو دپاره استعمالېدلې او نور ټول سامان کوم چې د سوچه سرو او سپینو زرو نه جوړې شوې
وې. ۲۰ هغه زېړ چې کوم په ستنو کښې وُو، د زېړو سمندر او هغه دولس غوَیان چې ورلاندې جوړ شوی وُو، هغه ستنې،
کومې چې سلیمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره زیات درانهٔ وُو چې وزن کولو نه بهر وُو. ۲۱
دواړه ستنې یو شان وې، هره یوه تقریباً نهٔ ګزه اوچته او تقریباً شپږ ګزه ګول وه، د هغوئ مینځ خالی وو خو د هغوئ د
دېوال ګبج تقریباً درې اِنچه غټ وو. ۲۲ د هرې یوې ستنې په سر باندې تقریباً درې ګزه اوچت د زېړو تاج وو چې دا
ګېرچاپېره د زېړو په زنځیرونو تړلی شوی انارو ښائسته کړے شوے وو. ۲۳ د هرې ستنې نه ګېرچاپېره شپږ نوې انار
لګولے شوی وُو چې ټوټل سل انار وربانډې لګولے شوی وُو.

د یهوداه د خلقو بابل ته بوتلل

۲۴ نبوزردان د فوج مشر د خپل ځان سره د دې نه علاوه، مشر اِمام شرایاه، وریسې اِمام صفنیاه او د مالِک خُدائ د کور
نور درې خادمان قېدیان بوتلل. ۲۵ د ښار نه هغۀ هغه آفسر بوتلو کوم چې د جنګی فوجیانو مشر وو، او اووۀ د بادشاه
ذاتی مشیران چې هغوئ لا تر اوسه په ښار کښې وُو، د فوجی مشر منشی چې هغه د فوجیانو د بهرتی کولو ذمه وار وو او
شپېتۀ نور اهم سړی یې هم بوتلل، ۲۶ نبوزردان هغوئ ټول ځان له کړل او د صوبه حمات په رِبله ښار کښې یې د بابل
بادشاه له بوتلل. ۲۷ او هلته په رِبله کښې د حمات په زمکه د بابل بادشاه ټول ووژل. نو بیا داسې د یهوداه خلق د خپل
مُلک نه پردی مُلک ته بوتلے شول. ۲۸ د نبوکدنضر د حکومت په اوؤم کال کښې څوک چې جلاوطن کړے شوی وُو د
هغوئ شمېر درې زره او درویشت وو. ۲۹ او د نبوکدنضر په اتلسم کال د حکومت په دوران کښې نور اتۀ سوه او دوه
دېرش کسان د یروشلم نه قېدیان بوتلل. ۳۰ او د نبوکدنضر د حکومت په درویشتم کال هغه نبوزردان راولېږلو او هغۀ نور
اووۀ سوه او پینځۀ څلوېښت کسان قېدیان بوتلل چې د ټولو شمېر څلور زره او شپږ سوه کسان شُو. ۳۱ د جلاوطنئ په
اووۀ دېرشم کال یهویاکین د یهوداه بادشاه په کوم کال چې اویلمرودک د بابل بادشاه شو، نو هغۀ د یهوداه بادشاه په
یهویاکین رحم وکړو او هغه یې د قېدخانې نه د دولسمې میاشتې په پینځویشتمه ورځ آزاد کړو. ۳۲ اویلمرودک د هغۀ سره
ښۀ سلوک وکړو او د هغه نورو بادشاهانو نه یې هم د لوئ عزت ځائ ورکړو کوم چې د هغۀ سره په بابل کښې جلاوطن
وُو. ۳۳ نو یهویاکین خپلې د قېدخانې جامې یو خوا ته وویستلې او باقی ټول عمر یې د بادشاه په مېز باندې خوړل څښل
کول. ۳۴ هره ورځ د بابل بادشاه یهویاکین ته باقاعده خرچه ورکوله او هغۀ ورته تر مرګه پورې خرچه مقرره کړه.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹